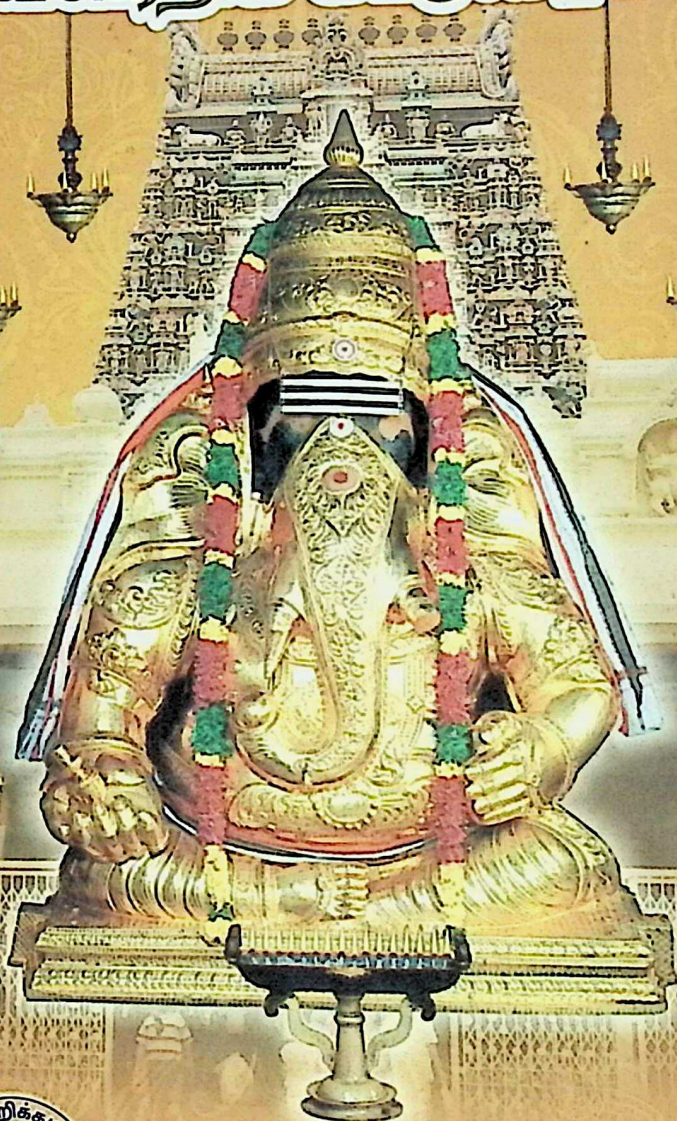

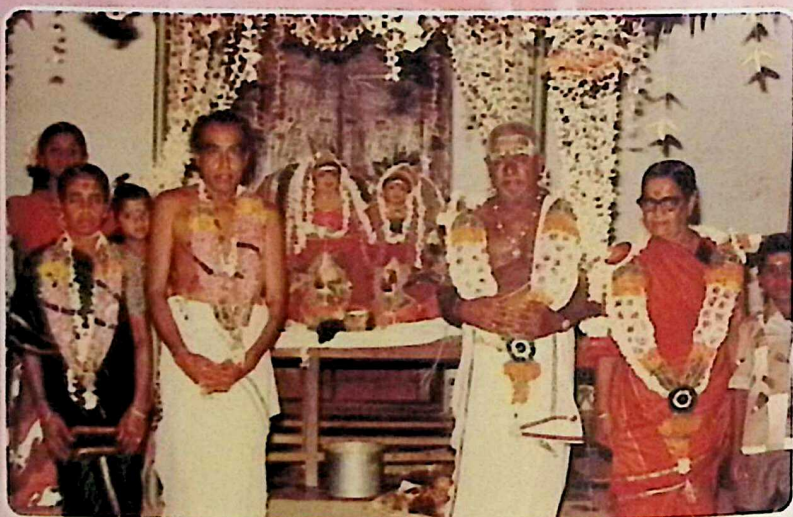
சிவநெறிக் கட்டுரைகள்

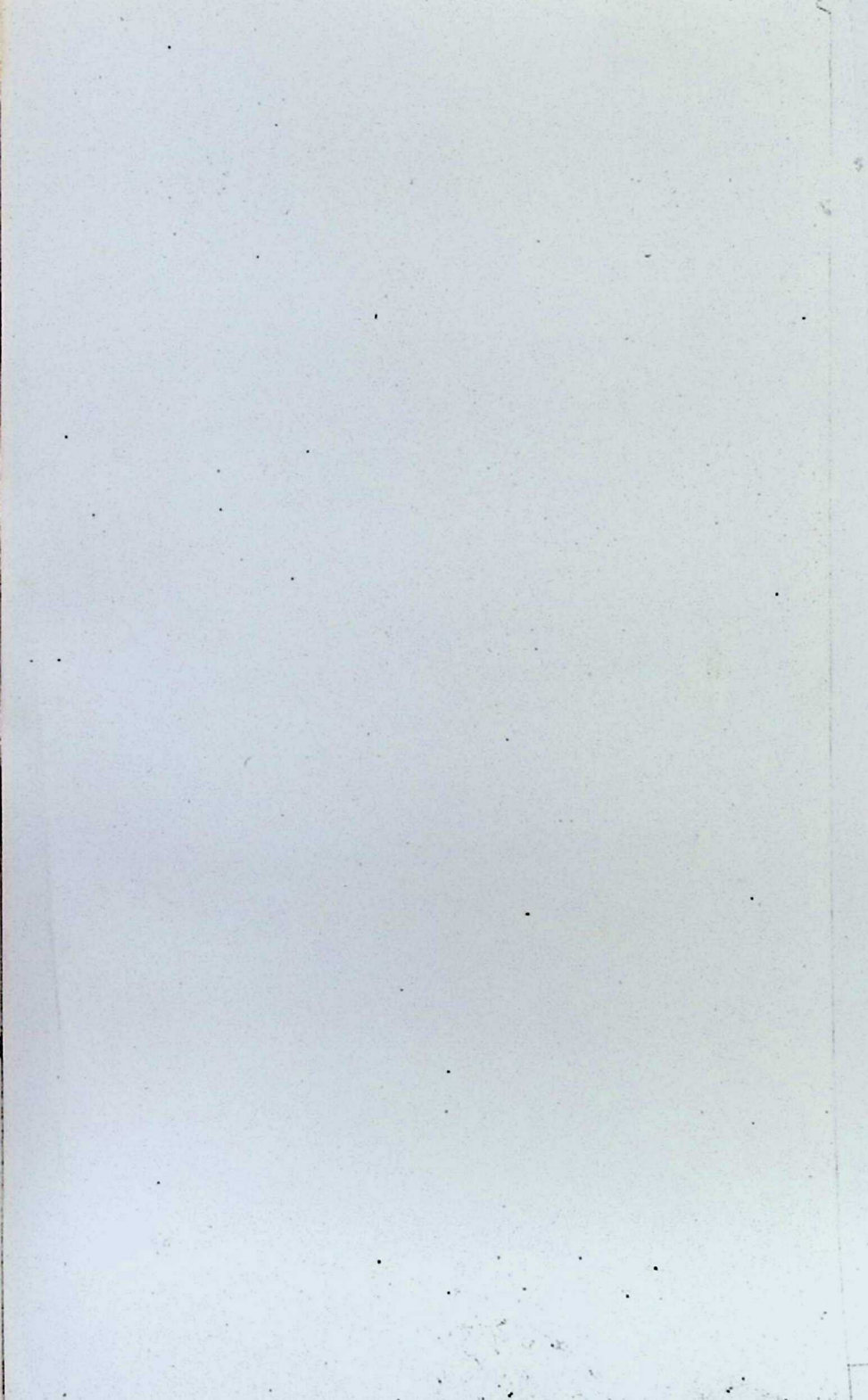
சிவநெறிக் கழகம்
பிள்ளையார்பட்டி

சிவஸ்ரீ ஜெம்புநாதக் குருக்கள் - ஸ்ரீமதி மீனாசுஷி அம்மாள்

மணிவிழாவில் இந்நூலாசிரியர் திருவாடானை
சிவஸ்ரீ ஜயாமணி சிவாசார்யருடன்

உ
சிவமயம்

ஸிவநெறிக் கட்டுரைகள்

(ஸைவாகம சூடாமணி, திருவாடானை,
ஸிவஸ்ரீ ஐயாமணி ஸிவம்
அவர்களின் கட்டுரைத் தொகுப்பு)

பொன் புதுப்பட்டி
'ஸிவஸ்ரீ ஜெம்புநாதக் குருக்கள்'
அவர்களின்

❧❧❧
கனகாபிஷேக விழா மலர்
❧❧❧

15.05.2013

சிவநெறிக் கழகம்
பிள்ளையார்பட்டி

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

பெயர்	- சிவநெறிக் கட்டுரைகள்
பொருள்	- சிவாகமப் பொருள் விளக்கம்
ஆசிரியர்	- சிவபுரீ ஐயாமணி சிவம் திருவாடானை
தொகுப்பு	- சிவபுரீ G. கார்த்திகேய சிவம் திருப்பரங்குன்றம்
மொழி	- தமிழ்
எழுத்து	- க்ரந்தம், தமிழ்
ஆண்டு	- 2013
எழுத்து அளவு	- 12 புள்ளிகள்
அளவு	- 1/8
தாள்	- மேப்லித்தோ 75 GSM
பக்கங்கள்	- 130
ப்ரதிகள்	- 500
அச்சுக்கோர்ப்பு-	புரீ அரவிந்த சிவம் புரீ மணிகண்ட சிவம்
அச்சிடல்	- ஆர்.ஆர். பிரிண்டோகிராஃபி, மதுரை.
வெளியீடு	- சிவநெறிக்கழகத் பிள்ளையார் பட்டி

2

SHIVASRI. K. PITCHAI GURUKKAL
*Chief Priest, Sri Karpage Vinayakar Temple,
 Principal, Karpage Vinayakar Veda Agama Vidhyalayam
 Founder, Sivneri Kazhakam
 Secretary, Karpage Vinayakar School,
 Pillayarpati - 630207 Sivaganga District, Tamilnadu, South India.*

24.04.2013

பதிப்புரை

தமிழகத்தில் சிவகங்கை மாவட்டம் " பிள்ளையார்பட்டி திருத்தலத்தில் 1985 முதல் பல்வேறு அறப்பணிகளை செய்து வருவது சிவநெறிக்கழகம். இதன் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் "சிவநெறிச்செம்மல்" சிவநீ.கை.ஜெம்புநாதசிவாசாரியார் அவர்கள் தம் துணைவியாருடன் கனகாபிஷேகம் காண்பது அளவற்ற மகிழ்ச்சி. பொன்புதுப்பட்டி திருநகரில் நடைபெறும் இவ்விழா வெளியீடாக "சிவநெறிக்கட்டுரைகள்" வெளிவருகிறது. சிவாசாரியார் வேதம், ஆகமம், சாஸ்திரம், ஜோதிடம் முதலிய கலைகளில் பெரும் புலமைமிக்கவர். கைராசிமிக்கவர். எங்களுக்கு சிறந்த வழிகாட்டி. அவருடைய பிறந்தநாளில் "சைவசித்தாந்தசாரம்" "சிவாகமச்சிம்மம்" சிவநீ.ஐயாமணிசிவம் அவர்களது கட்டுரைத் தொகுதியை வெளியிடுவதில் அளவற்ற மகிழ்ச்சி. சர்வசாதக சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய சிவநீ.ஐயாமணி சிவாசாரியார் அவர்கள் தமிழகம் மட்டுமின்றி உலகம் முழுவதும் கும்பாபிஷேகம் செய்த பெருமைக்குரியவர். அவர் கட்டுரைகள் சைவஉலகுக்கு சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும். மேலும் நமது பழைய சைவ நூல்களைத் தொகுத்து வெளியிடுவதில் வல்லமை படைத்தவர் திருப்பரங்குன்றம் சிவநீ.கார்த்திகேயசிவம். சைவ உலகுக்கு பல வெளியீடுகள் இவரால் மீண்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. உயர்ந்த சிந்தனை உடைய இவர் இந்நூல் வெளிவர பேருதவி புரிந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். சிவநீ.ஜெம்புநாதக்குருக்கள் தம்பதிகள் மற்றும் குடும்பத்தார் மேலும் பலவளம் பெற்று மகிழ நி் கற்பகவிநாயகர் திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அன்புடன்
K. Pitchai Gurukkal
 K.பிச்சைக்குருக்கள்
 நிறுவனர், சிவநெறிக்கழகம்
 பிள்ளையார்பட்டி.

Ph: 0091 (0)4577-264275. I/P: 00919443362320 / 9842462320
 Website: www.pitchalanna.com / e-mail: pitchalanna@gmail.com

திருமதி, ஜெ. மீனாசுவாமி அம்பாள் உடனிருக்க கை. ஜெம்புநாத குருக்கள்

கனகாபிஷேக விழா குழுவினர்

தலைவர் :

சிவஸ்ரீ முத்துராம குருக்கள், பரியாமருதுபட்டி,

துணைத்தலைவர் :

சிவஸ்ரீ M. ஷண்முக பட்டர், திருச்செந்தூர்,

செயலாளர் :

டாக்டர். விகாஸ் ரத்னா, சிவஸ்ரீ K. பிச்சை குருக்கள், பிள்ளையார்பட்டி,

உறுப்பினர்கள் :

சிவஸ்ரீ சோமு குருக்கள், பிள்ளையார்பட்டி,

சிவஸ்ரீ M. கட்டியம்பா குருக்கள், பரமக்குடி,

சிவஸ்ரீ சுசுமார் குருக்கள், மதுரை,

சிவஸ்ரீ போடி கணேசன் குருக்கள், பிள்ளையார்பட்டி,

சிவஸ்ரீ கோமதி சங்கரன் குருக்கள், திருநெல்வேலி,

சிவஸ்ரீ G. கார்த்திகேய சிவம், திருப்பரங்குன்றம்,

சிவஸ்ரீ காமாட்சி குருக்கள், பிள்ளையார்பட்டி,

சிவஸ்ரீ ரமணி பிரகாஷ், கீழ்சிவல்பட்டி,

சிவஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தி குருக்கள், காரைக்குடி,

சிவஸ்ரீ கார்த்திகேயன் குருக்கள், பொள்ளாச்சி,

சிவஸ்ரீ ரவி குருக்கள், தேவகோட்டை,

சிவஸ்ரீ திருமூலநாதன் குருக்கள், தேவகோட்டை ரஸ்தா,

சிவஸ்ரீ மீனாசுவாமி சுந்தர குருக்கள், சுக்காம்பட்டி மதுரை,

சிவஸ்ரீ கண்ணன் குருக்கள், நாடபுரன் கோட்டை ,

சிவஸ்ரீ தெசுவாமிநாமூர்த்தி குருக்கள், பரியாமருதுபட்டி,

சிவஸ்ரீ தியாகராஜன் குருக்கள், இடையாத்தூர்,

உ
சிவமயம்

மூ.பழ. இராமநாதன் பழனியப்பன்
(பொன். புதுப்பட்டி)

"ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி"
3362 AX, 11 ஆவது மெயின் ரோடு,
அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை 600 040
தொலைபேசி: 91 44 26284106
செல்: 98410 11220

19.04.2013

**சிவநெறிச் செம்மல், சிவாகமபூஷணம், ஜோதிட கலா ரத்னம்
ஜெம்புநாதக் குருக்கள் மீனாஷி அம்மாள் தம்பதியரின்
கனகாபிலேஷக வாழ்த்து மடல்**

பொன்னி அரசாளும் ஊனையூரில் பிறந்து,
பொன்னன் அரசாண்ட புதுப்பட்டி சேர்ந்து,
அன்னை புவனேஸ்வரி உடனாய பூலோகநாதர்
மன்னு திருக்கோவில் எனும்ஓட்டுக் கூடத்தில்
அண்ணாவும் குருவுமான சிவராஜக் குருக்களுடன்
புண்ணியராம் புதுப்பட்டி ஆச்சிமார்தம் உதவியுடன்
புனிதரான பூலோகநாதருக்கும் புவனேஸ்வரிக்கும் நாளும்
இனியநற் பூசைகள் நடத்தி வரும்நாளில்
புதுப்பட்டி நகரத்தார் பொற்புடைய கந்திருப்பணியை
மெதுவாக மீண்டும் துவக்கி மிகப்பெரிய
குடமுழுக்கு விழாவினை கோலாகலமாக நடத்தினர்.
இத்தனையையும் பின்னின்று இயக்கியவர் இன்றைய
கனகாபிலேஷக விழாநாயகர் ஜெம்புநாதக் குருக்கள்!
பன்னலம் தரும் பவித்ரமான வேதமும்,
பன்னிரு திருமுறையும் பலகாலமாய் ஓதிவருபவர்!
சைவத்தின் சித்தாந்தி, சகலாகம வித்தகர்!
யாவருக்கும் தேறுதல் சொல்லியும், திருமணப்
பொருத்தங்கள் பார்த்தும், பொன்னான நன்னாட்கள்
பலகுறித்தும், வாக்குப் பலித்ததுடன் வாகாக
ஜோதிடம் பார்ப்பதில் வல்லவர்! நல்லவர்!

(த.செ.பி.பா)

எங்கள் குருக்கள் ஐயாவிற்குத்தான் எத்தனை
 மங்கல முகங்கள்! சிவநெறிச் செம்மல்!
 சிவாகமபுஷ்பம்! ஜோதிட கலாரத்னம்!
 தாய்நாடு மட்டுமல்லாது தரணி எல்லாம்
 சென்று சிவனின் குடும்பத்திற்குச் செய்த
 புனிதத் திருப்பணிகள் எண்ணில் அடங்கா-
 திருக்கோவில் பூசைகள், திருக்குடமுழுக்கு விழாக்கள்
 இடையிடையே ஜோதிடம், திருமுறைப் பாராயணம்!

இவையிருக்க,

ஆளாக்கிய அண்ணாவின் நினைவு என்றும்
 மேலோங்கி நிற்கத்தம் மகனுக்கு அப்பாவின்
 திருப்பெயர் இபாது அண்ணாவின் பெயரையே
 இட்டு மகிழ்ந்த அந்த ஒப்பிலா
 உத்தமருக்குத்தான் இன்று கனகாபிஷேக விழா!
 மேலும் பல்வளமும், நிறைநலமும் பெற்று
 ஜெம்புநாதக் குருக்கள் தம்பதியர் ஜெகம்புகழ்
 மங்களமாய் இன்னுமொரு நூற்றாண்டு இனிதே வாழ்ந்திட
 எங்கள்குல முதல்வர் செல்வமூர்த்தி விநாயகர்தம்
 தங்கத் திருவடிகள் பணிந்து வேண்டுகிறோம்!

- மூ.பழ. இராமநாதன் பழனியப்பன் - விசாலாட்சி பழனியப்பன்

பொன்.புதுப்பட்டி

15.05.2013

வாழ்த்துரை

சிவநெறிச் செம்மல் பட்டம் பெற்றவராம்
சிவனுக்கு தொண்டு நிறைய செய்தவராம்
சிவாச்சாரியார்களுக்கு மூத்தவராம்
சிரித்தமுகம் என்றும் கொண்டவராம்
நான்கு வேதங்களும் கற்றவராம்
நல்ல மனிதர் என்ற பெயர் பெற்றவராம்
நல்ல உள்ளம் உடையவராம்
எங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த வழி காட்டியுமாம்.

மூநீமான் கை ஐம்புநாத குருக்கள் அவர்களின்
91ம் ஆண்டு நிறைவு விழா கண்டு ஆசிபெறவந்த அனைவருக்கும்
தெலுங்கு பிராமணனு சம்மேளனம் பொன்னமராவதி வட்டாரம்

சார்பாக நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அவர் இன்னும்
பல்லாண்டு! பல்லாண்டு!! நூற்றாண்டு காலம் திடகாத்திரத்துடன் இருந்து
சிவனுக்கு தொண்டு புரிந்து நம் அனைவருக்கும் நல்ல வழி காட்டியாக
திகழ்ந்திட இறைவனை வேண்டி பிரார்த்தனை செய்து வாழ்த்தி
வணங்குகிறோம்.

இப்படிக்கு

தலைவர்	துணைத் தலைவர்	செயலாளர்
N. வைத்தியநாத ஐயர், திருக்களம்பூர்.	மால சுப்பிரமணியன் ஐயர், ஒளியமங்களம்.	V. செளமிய நாராயணன், பொன்னமராவதி.
துணைச் செயலாளர்	பொருளாளர்	
N. ரவி ஐயர் வேல்பட்டி.	V. லெட்சுமி நாராயணன் ஐயர் கொப்பளபட்டி.	

மற்றும்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

இணைந்து வணங்குவது

ஆலவயல் K. கணபதி ஐயர் குடும்பத்தினர்கள்

(புரோகிதம் & ஜோதிஷம் & Ex கர்ணம்)

அருண் டிரேட் கார்ப்பரேஷன், பஸ் ஸ்டாண்ட் அருகில், பொன்னமராவதி

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ வீரமகாளியம்மன் ஆலயம் SRI VEERAMAKALIAMMAN TEMPLE

வாழ்த்துரை

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளால் நடைபெறும் பொன் புதுப்பட்டி சிவஸ்ரீ. ஜெம்புநாதக் குருக்கள் ஸ்ரீமதீ. மீனாசுவி அம்மாள் அவர்களின் “கனகாபிலேக விழா” 15.05.2013 அன்று நடைபெற இருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி.

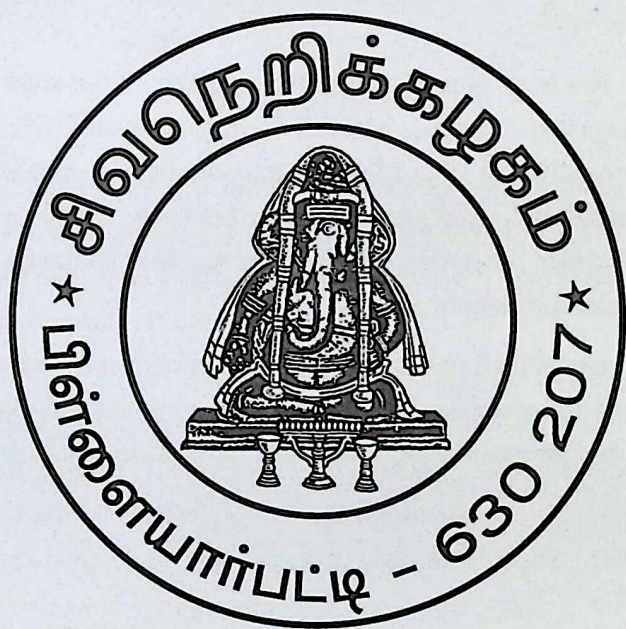
சிவநெறிக்கழகத்தின் தலைவராக 30 ஆண்டுகளாக பணி செய்யும் இவர் நமது ஆலயத்தின் மேனாள் தலைமை அர்ச்சகர் திருமலை இராம. முத்துச்சாமி குருக்கள் அவர்களின் உற்ற நண்பர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கனகாபிலேக விழாவில் “சிவநெறிக்கட்டுரைகள்” என்ற நூல் வெளியிடுவது மிகச் சிறப்பாகும். விழா இனிது நடைபெறவும் சிவாசார்யர் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து வழிகாட்டவும், அன்னை வீரமகாளியம்மனை போற்றி தம்பதிகளை வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

பேரன்புடன்

R. செல்வகுமார்

செயலாளர், ஸ்ரீ வீரமகாளியம்மன் ஆலயம்
சிங்கப்பூர்.

சதாசிவம்
தெற்கு ரத வீதி,
பொன்-புதுப்பட்டி

தேதி: 18.04.2013

சிவனது மெய்பொருளை தனது சிந்தனையால்
வணங்குபவர். ஜோதிட கலையில் முழுமை பெற்ற அருள்
நெறிச்சான்றோர். நகரத்தார் பெருமக்களால் நன்கறிந்த
வாய்மையாளர். தமிழகம் மட்டும் அல்லாது தமிழ் கூறும்
நல்லுலகம் அனைத்திலும் தனது இறைப்பணியால்
மேன்மைமிகு சான்றோர்:

கனகாபிஷேகம் காணும் கவின்மிகு தலைவன்
இன்றுபோல் என்றும் இன்புற்று வாழ்ந்து நமக்கு நல்லாசிகள்
வழங்கிட இறைவனை பிரார்த்தனை செய்து கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு

பி. சி. சி.

உ
ஸ்ரீ குருப்போ நம:

கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வாரேயாமாகில்
தங்கா வினைகள் சாறும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வாரே

- திருமந்திரம்

முன்னுரை

இன்றைக்கு சுமார் எண்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், அதாவது 1940களில் இருந்து 1985-90 வரை சைவாகம உலகில் மிகச் சிறந்த அறிஞர்களாக விளங்கியவர்கள் பலர்.

தருமபுரம் ஸிவஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஸிவாசார்யார், திருவாவடுதுறை ஸிவஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஸிவாசார்யார், சென்னிமலை ஸிவஸ்ரீ ஈசாந சிவாசார்யார், அச்சுவேலி ஸிவஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி குருக்கள், சென்னை ஸிவஸ்ரீ ஸபாரத்ன ஸிவாசார்யார், ஸிவஸ்ரீ ஸாம்பமுர்த்தி ஸிவாசார்யார், அல்லூர் ஸிவஸ்ரீ விஸ்வநாத ஸிவாசார்யார், திருவையாறு ஸிவஸ்ரீ ஸுந்தரேச ஸிவாசார்யார், திருவண்ணாமலை பட்டம் ஸிவஸ்ரீ ராமலிங்க ஸிவாசார்யார், கண்டனூர் ஸிவஸ்ரீ ராமநாத குருக்கள், திருச்செந்தூர் ஸிவஸ்ரீ முத்தையா பட்டர் மானாமதுரை ஸிவஸ்ரீ தெக்ஷிணாமுர்த்தி பட்டர் ஆகியோர் அவர்களுள் சிலர்.

இவ்வரிசையில் தனக்கொரு தனி இடம் கொண்டு சிறந்த இடத்தை வஹித்து, ஸிவாகம ஸாஸ்திரத்தை போதித்து வந்தவர் திருவாடானை ஸிவபுரீ ஐயாமணி ஸிவம் அவர்கள்.

பாண்டி பதினான்கு என வழங்கும், பாண்டிநாட்டு பாடல்பெற்றத் தலங்களுள் ஒன்று திருவாடானைத் திருத்தலத்தலம். இத்தலத்தில் நித்தமுறைகின்ற பெருமான் அருள்மிகு ஆடானைநாதர், அன்னை ஸ்நேஹவல்லி அம்பிகை. தீண்டாத்திருமேனி என்ற அப்பெருமானின் திருவடிவத்தை

‘அண்ணலார் அருவமேனி அடிதழற் பிழம்பென்றாலும்
நுண்ணியே விரைந்து தீண்டும் தொழிற்பெரும் தகைமை

சான்றோர்’

என்று அருணாசல புராணம் போற்றும் வகையில் தீண்டித் திருமுழுக்காட்டும் ஆதிசைவ வம்சத்தில் ஸிவபுரீ முத்துச்சாமி ஸிவாசார்யாருக்கும் பூநீமதீ ஸிவகாமஸுந்தரீ அம்மையாருக்கும் திருமகனாகப் பிறந்தவர். இளமையில் திருவாடானையில் இருந்த சதுர்வேத பாடசாலையில் வேதங்களைப் பயின்ற இவர், தனது தந்தையார் மற்றும் பாட்டனார் ஸிவபுரீ தியாகராஜ குருக்கள் ஆகியோரிடத்தில் ஸிவாகமங்களையும் பயின்றுள்ளார்.

இவர் தருமபுரம், திருவாவடுதுறை, குன்றக்குடி, காஞ்சீ, ஸ்ருங்கேரி போன்ற பலமடங்களின் ஆஸ்தான வித்வானாக விளங்கியவர்.

இவரது ஸிவாகம அறிவின் மேன்மையைக் கண்ட காஞ்சீ மஹாபெரியவர் அவர்கள், இவரை புதுடில்லி, உத்தரஸ்வாமிமலை அருள்மிகு ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமி திருக்கோயில் கும்பாபிஷேக ஸர்வஸாதகப் பொறுப்பை வழங்கி அழகுபார்த்தார் எனின் இவரது பெருமையை சொல்லவும் வேண்டியதில்லை அல்லவா!

இந்தியாவில் மட்டுமின்றி அயல்நாடுகள் பலவற்றிலும் பற்பல கும்பாபிஷேகங்களை நிகழ்த்திய பெருமைக்குரிய இவர் பல ஸமயங்களில், ஸிவாகமம் தொடர்பான பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பழனி, திருவண்ணாமலை, இராமேஸ்வரம், வடபழனி ஆகிய தலங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. உத்தம பகூம் என்ற 33 குண்ட அமைப்பை முதன்முதலில் அமைத்தவர் இவர்தான் என்று கூறுகிறார்கள் பெரியோர்கள்.

ஆகமங்கள் நூல் வடிவம் பெறாமல் இருந்த காரணத்தால், அக்காலத்தில் அவ்வாகமங்களை ப்ரதி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கத்தை ஸைவர்கள் பலர் கைக்கொண்டு விளங்கினார்கள். அவை அனைத்தும் தற்போது பாண்டிச்சேரி ப்ரெஞ்சு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் சேகரிக்கப்பட்டு பாதுகாத்து, வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அந்நிறுவனத்தில் உள்ள ஆகம ஓலைச் சுவடிகள் பெரும்பாலானவை திருவாடானை ஸிவபுரீ ஐயாமணி ஸிவம் அவர்களுடையது என்று கூறுகிறார்கள் அந்நிறுவனத்தார்.

இவரைப்போன்ற பெரியவர்கள் அக்காலத்தில் எழுதிய கட்டுரைகள் அனைத்தையும் தொகுத்து அவரவர்களின் பிறந்ததினத்தில் வெளியிடவேண்டும் என்று அடியேன் பலமுறை நினைத்ததுண்டு. அவ்வகையில் ஸிவாசார்யரது கட்டுரைகளை சென்னை ஸம்ஸ்கிருதக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஸிவபுரீ அருணாஸுந்தர ஸிவாசார்யார் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிவந்த 'ஸைவாலயம்' என்ற மாத இதழில் கண்டு மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

கடலூர் ஸிவபுரீ ஸம்பந்த குருக்கள் அவர்களும், அட்வகேட் ஸிவபுரீ அருணாசலம் அவர்களும் மிகவும் சிரமப்பட்டு இப்பத்திரிகையை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை ஸைவாலயம் மாத இதழின் பல தலையங்கங்களில் பார்க்கமுடிந்தது. அந்நாளில் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டு செய்த அப்பணிகளின் காரணமாகத்தான், இன்று இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளிவர மூலகாரணம் எனில் இது மிகையாகாது. இத்தருணத்தில் அவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு பல வகைகளிலும் உதவிசெய்த ஸிவாசார்யார் நலச் சங்கத்தினர்க்கும் எனது ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோன்ற தரமான ஒரு பத்திரிகை நம் ஸமுதாயத்திற்கு மீண்டும் வரவேண்டும் என்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

இந்நூல் தற்போது வெளிவரக் காரணமாக இருப்பவர் பிள்ளையார்பட்டி சிவநெறிக்கழக ஸ்தாபகர் ஸிவபுரீ கி. பிச்சை ஸிவாசார்யார் அவர்கள்.

சிவநெறிக் கழகத்தின் தலைவராகிய புதுப்பட்டி ஜம்புநாதக் குருக்கள் அவர்களின் 90வது பிறந்தநாள் விழாவில் நூல் ஒன்றை வெளியிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அப்போது அடியேன் திருவாடாணை ஸிவபுரீ ஐயாமணி ஸிவாசார்யார் அவர்களது கட்டுரைகளை வெளியிடலாமா? என்று கேட்டதற்கு தாராளமாகச் செய்யலாம் என்று சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு என்னைப் பணித்து அருளிணார்கள் ஸிவபுரீ அண்ணா அவர்கள். அவர்களது அருளாணையின் வண்ணம் ஸிவாசார்யார் அவர்களது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வந்தேன்.

அந்நிலையில் ஸைவாலயம் மாத இதழில் மூன்று கட்டுரைகள் கிடைத்தன. மலேஷியா, பங்சார் அருள்மிகு ராமலிங்கேஸ்வரர் ஆலய மஹோத்ஸவ விழா மலரில் உற்சவ விளக்கம் என்ற கட்டுரை கிடைத்தது. திருச்சி உய்யக்கொண்டான்மலை மஹாகும்பாபிஷேக மலரில் ஆலய-நகர அமைப்புகள் கிடைத்தது.

பிற 5 கட்டுரைகளை பல நூல்களைப் பார்த்துத் தேடி எடுத்துக் கொடுத்தவர் ஸிவாசார்யார் அவர்களது ஸஹோதரர் ஸிவபுரீ கணேச குருக்கள் அவர்களின் குமாரர் ஸிவபுரீ சந்த்ரஸேகர ஸிவாசார்யார் அவர்கள். இத்தருணத்தில் அவருக்கு எனது நமஸ்காரங்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற நூல்வெளியீட்டுப்பணியில் அடியேன் ஈடுபடும் வண்ணம் அடிக்கடி அருள் புரிகின்றவரும் நடமாடும் கற்பக விநாயகர் என்று

அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப் படுகின்றவருமாகிய பிள்ளையார் பட்டி அண்ணா அவர்களது திருவடிக்கமலங்களை இத்தருணத்தில் மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

விழாநாயகர் ஸிவபுரீ ஜெம்புநாதக் குருக்கள் அவர்கள், திருச்சி மாவட்டம், ஊனையூர், ஸிவபுரீ கைலாஸ குருக்கள், ஸ்ரீமதீ அகிலாண்டேஸ்வரீ தம்பதிகளின் திருமகனார். திருக்கோஷ்டியூர் ஸாஸ்த்ர பாடஸாலையில் ஸாஹித்யம், மீமாம்ஸா, தர்கம் ஆகிய ஸாஸ்த்ரங்களைப் பயின்றவர்கள். பிணங்கு ஸிவன் கோயிலில் 10 ஆண்டுகள் தலைமை அர்ச்சகராகப் பணியாற்றியவர்கள். பிள்ளையார்பட்டி சிவநெறிக் கழகத்தின் தலைவராகக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலமாகப் பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். இவரது மணிவிழாவை திருவாடானை ஸிவபுரீ ஐயாமணி ஸிவம் அவர்களும், பீமரதஸாந்தி வைபவத்தை பிள்ளையார்பட்டி ஸிவபுரீ பிச்சை ஸிவாசார்யர் அவர்களும் நடத்தி வைத்துள்ளார்கள்.

ஸைவாகமங்களிலும் ஜோதிடத்திலும் புலமை பெற்ற இவரை குன்றக்குடி ஆதீனம் சார்பில் நடைபெற்ற மெய்கண்டார் விழாவில் அடிகளார் அவர்கள் 'சிவநெறிச் செம்மல்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளார்கள். பிள்ளையார்பட்டி சிவநெறிக் கழகத்தின் மூலமாக 'சிவாகம பூஷணம்' என்ற பட்டமும் பெற்றுள்ளார்கள். திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயத்தின் மூலமாக 'ஜோதிட கலா ரத்ன' என்ற பட்டமும் பெற்றுள்ளார்கள்.

நகரத்தார் பெருமக்கள் அவர்கள் தொடர்பான திருக்கோயில் கும்பாபிஷேகங்கள் அனைத்துக்கும் நான் குறிக்கும் பணியை விழா நாயகர் அவர்கள் மூலமாகவே செய்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வாழ்வை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துக்கு நிகராக விளங்கும் விழாநாயகர் 90வது பிறந்த நாள் விழாக் காணும் இத்தருணத்தில் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து நம்மை வழி நடத்தவேண்டும் என்று இறைவனை ப்ரார்த்தித்து அவரது திருவடிக் கமலங்களில் நமஸ்காரங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை வெளியிடும் பணியில் உதவிய திருப்பூர் ஸ்வாமிநாத ஸிவம், ஆர். எஸ் மங்கலம் நாகராஜ ஸிவம் ஆகியோருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரன்புடன்

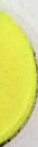
ஸிவசரணகமலைகபரண்யன்
ஸிவபுரீ G. கார்த்திகேய ஸிவம்
புரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்
திருப்பரங்குன்றம்

உ
சிவமயம்

பொருளடக்கம்

தலைப்பு	பக்கம்
1. ஆலய - நகர அமைப்புகள்	1
2. மஹேறாத்ஸவ விளக்கம்	26
3. ஸிவாகமங்களில் திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறைகள்	35
4. ஆகமங்களின் சிறப்புத் தன்மையும் பொதுத் தன்மையும்	55
5. வேதப் பயனாம் ஸைவத்திறம்	64
6. ஆகமப் ப்ரதிஷ்டையின் சிறப்பு	72
7. அஷ்டபந்தனம்	84
8. திருப்புகழும் ஸிவாகமங்களும்	89
9. இராமேஸ்வரம்	97
முத்தி ஸ்தல தீர்த்தச் சிறப்பு	
10. அன்னை எழுவரின் அருள்மிகு தத்வங்கள்	102

ஆலய - நகர அமைப்புகள்

(மிகப் பழைய காலத்தில் ஸிவாகமங்களில் நகர அமைப்பு, கோயில் அமைப்பு முதலியன பற்றித் தெளிவுறக் கூறப்பட்டுள்ள செய்தி, புதிய உலகின் சிந்தனைக்குரியது. முன்னோரது நுட்பமதியின் சிறப்பை, விளக்கிக் காட்டுகின்றார் ஆகமப்புலவர்.)

கல்லா னிழல்மலை வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் நல்லார் புனைவரே.

சத்தெ னச்சொலுந் தாவில் சிவத்திலுஞ்
சித்தெ னச்சொலுந் தேவி யிடத்திலும்
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டிலகு ஆனந்த
வத்து வின் கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

முன்னுரை:

உலகத்து உயிர்களெல்லாம் உய்தி பெறுவான் வேண்டிப் பரம கருணாநிதியாகிய தாண்டவேஸ்வரப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்த நூல்கள் வேத ஸிவாகமங்களாகும். அவ்வருள் நூல்களில் வேதம் பொது நூலெனவும், ஸிவாகமங்கள் சிறப்பு நூலெனவும் திருமுறைகள் பேசாநிற்கும். இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த உண்மை ஞானநூல்களின் பொருளை மக்கள் அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று திருவுளத்தில் முகிழ்த்தெழுந்த பெருங் கருணையினாலே தருமபுரம் ஆதீனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலை குருமஹாஸந்திதானம் அவர்களால் ஸிவஜ்ஞான தானம்

செய்யத் திருவருள் பாலித்து, சைவாகமங்களில்
காணப்பெறும் பல்வேறு விஷயங்களில் உடம்பெடுத்த
மக்கள் அனைவரின் வாழ்விற்கும் உறுதுணையாக
நகர-க்ராமங்களின் அமைப்பும், உயிரனைத்தும்
உய்திபெற ஆலயங்களும் இன்றியமையாதன என்பதை
ஓர்ந்து, 'நகர அமைப்புக்களும் ஆலய
அமைப்புக்களும்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்று
எழுதுமாறு பணித்தார்கள். வேதப் பரமாவின் பாலாகிய
ஸிவாகமக் கடலுள் எளியேன் புகுந்து தேடுதற்குக்
குருவருளும், அதன் பயனாகிய ஸிவஜ்ஞானமுமாகிய
பேறுகளாம் மணிகள் கிடும் என்ற ஆசையால்
ஆழ்கடலில் ஆழவழுக்கி முகுந்த நாழிநீர் போல,
என்னறிவுக் கெட்டியவாறு எழுதிய இக்கட்டுரையை
இங்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன். பிழை பொறுத்துச் செம்மை
செய்வது அறிஞர் கடன் என்று தெரிவிக்க என்னுள்ளம்
நாணுகிறது. ஏனெனில்,

கருவிக ளனைத்து மென்னுட்
கலந்துநின் றியக்கா நிற்கும்
ஒருவனை யன்றியானே யுருற்றுத
வின்மை யாலே
மருபுமென் பாடற் குற்றம்
பொறுமென மதிக்க நாணி
திருவமர் கல்வி சான்றோர்
திறத்தொன்றும் செப்பிலே னால்

என்ற இனிய பாட்டு எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.
அதன்படி செய்தும் செய்வித்தும், சொல்லியும்

சொல்வித்தும் எல்லாம் நிகழ்த்துபவன் எம்பெருமானே
ஆதலால் என்க.

மக்கள் நலத்திற்குரிய ஆலயங்கள் அமைத்தற்கு
நகரங்கள் இன்றியமையாதன. ஆகலின் முதற்கண் நகர
அமைப்பினை விளக்கிப் பின்னர் ஆலயங்களின்
அமைப்பினை எழுத முற்படுகின்றேன்.

ஸைவாகமங்கள்:

ஸைவாகமங்கள் ஸர்வேஸ்வரனால் அருளிச்
செய்யப் பெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடையன. இவை
காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக 28 பகுப்பினையுடையன.
ஆதிப்படைப்பின் ஆரம்பத்தில் ஸிவசக்தியின்
சேர்க்கையினின்றும் தோன்றிய யோக மாயையினால்
ஸ்ருஷ்டியின் வித்து கலக்கப்பெற அதில் தோன்றிய
ஒலியே பின்னர் பிந்துவாகி, சக்தி வடிவங்களாக 50
அக்ஷரங்களாயின. அவைகள் இணைந்து
பதங்களாகவும் சொற்களாகவும் விரிந்தன. இதனை,

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தா கமங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தின் அடைவை யறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும்போ யஞ்செழுத் தாமே

என்ற திருமூலர் திருவாக்கால் அறியலாம். இத்தகைய
சிறப்பு வாய்ந்த ஸைவ ஆகமங்கள் சரியை, கிரியை,
யோகம், ஞானம் என்ற பாதங்களைக் கொண்டன.
அவற்றுள் கிரியை என்ற பகுதியில் (கர்ஷணம்,
ப்ராதிஷ்டை, உத்ஸவம், ப்ராயஸ்சித்தம்) பெறுதல்,

நிறுத்தல், விழாக்காண்டல், கழுவாய் என்ற நால்வகை முறைகள் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள், காமிகாகமத்தில் கர்ஷணம் என்ற தலைப்பின் கீழ் க்ராம, நகர, ஆலய அமைப்புக்கள் மிகவும் விரிவாகக் காணப்பெறுகின்றன. காரணாகமம், ஸுப்ரபேதாகமம் கிரணாகமம், முதலிய சைவ ஆகமங்களிலும் ஓரளவு கூறப்பட்டுள்ளன. சிவாகமங்கள் முழுவதும் இக்காலத்தில் காண்பது அருமையாகி விட்டதால் முற்றிலும் ஆராய்ந்து எழுத முடியவில்லை.

நகர அமைப்பு:

இந்த முறைகள் சைவாகமங்கள் தவிர வேதத்தின் அங்கமாகிய கல்ப ஸூத்ரங்களிலும், சில்ப நூல்களாகிய மானஸாரம், மயமதம், மஹாவிஸ்வகர்மீயம், வாஸ்துவித்யை, காஸ்யபம், முதலியவற்றிலும் கௌடில்யர் அர்த்த ஸாஸ்த்ரம், ஸூக்ரநீதி இவைகளிலும், புராணங்களிலும், ஆங்காங்குப் பேசப்படுகின்றன. முதலாவதாக சைவ ஆகமங்களில் காணப்படும் முறைகளை ஆய்வோம்.

1. கால நிர்ணயம்:

நல்ல ஸூபகரமான உத்தராயணத்தில் மார்கழி, மாசி என்ற இரண்டு மாதங்கள் நீங்கலாக ஸூக்லபக்ஷத்தில் ப்ரதமை, ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி, சதுர்தஸி முதலிய திதிகள் நீங்கலாக மற்றைய ஸூபதிதிகளில் அனுஷம், புனாவஸு, மகம், அஸ்விநீ, ரோஹிணீ, ஸ்வாதீ, ம்ருகஸீர்ஷம், திருவாதிரை,

ஹஸ்தம் உத்தரத்ரயங்கள், ரேவதி, திருவோணம் முதலிய புண்ய நக்ஷத்ரங்களில் புதன், வெள்ளி, வியாழக் கிழமைகளில் ஸூபலக்னத்துடன் ஜீவத்ருஷ்டிகளுடன் கூடிய ஸூபவேளையில் அரசன் அல்லது எஜமானர் க்ராமம் முதலியவைகளின் ஜன்ம நக்ஷத்ரங்களுக்கு அனுகூலமான தினங்களில் தொடங்கப்பெறுதல் வேண்டும்.

2. க்ராம நகர பேதங்கள்:

இவை நகரம், பட்டணம், துர்க்கம் அல்லது ஸேனாமுகம், ராஜதானி, கேடம், கர்வடம், ஸிபிரம், புரம், குடிகம், க்ராமம் என்று பத்து விதங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

அ. க்ராமம்

இவைகள் சுமார் 15 பகுப்புகளாக மண்டனக் க்ராமம், சதுர்முக க்ராமம், மங்கள க்ராமம், விஸ்வேசக் க்ராமம், நித்யமங்கள க்ராமம், கர்வட க்ராமம், வஸந்த க்ராமம் என்பன முதலிய பெயர்களில் காணப்படுகின்றன.

ஆ. நகரம்

பல்வேறு தொழிற்சாலைகளும், அரசாங்க நிர்வாக மாவட்டத் தலைமை அலுவலகங்களும், கலைச் செல்வங்களும், காவல் நிலையங்களும் கூடிய மாவட்டத் தலைநகராகும்.

இ. பட்டணம்

நதிகள், கடற்றுறைமுகங்கள், வ்யாபாரத் தலைமை நிலையங்கள், கருவூலங்கள்,

ஆபரணத்தொழிற் கூடங்கள், நெசவு ஸாலைகள், அயல் நாட்டு வர்த்தகர் தங்கும் இடங்கள், மாவட்டத் தலைமை அதிகாரிகள், சுங்க அதிகாரிகள் தங்குமிடங்களுடன் கூடிய நகரைக் குறிக்கும்.

ஈ. கர்வடம்

சுமார் 500 விவசாயத் தொழில் செய்யும் குடும்பங்களும், ஆறு, காடு, மலை இவைகளின் ஸமீபத்தில் உள்ளதுமான இடமாகும்.

உ. புரம்

இது ஸாமான்யமாகவுள்ள சுமார் 200க்கு மேற்படாத கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வஸிக்குமிடமாகும்.

ஊ. கேடம்

ஆற்றங்கரை, மலையுச்சிகள் இவைகளில் பிரிந்து பிரிந்து குடிசை கட்டி வாழும் மக்களின் இருப்பிடம்.

எ. குடிகம்

இது பல வேலை செய்யும் குடிமக்கள், குடிசை போன்ற சிறிய வீடுகளில் வஸிக்கும் இடமாகும்.

ஏ. ஸிபிரம்

எப்பொழுதும் நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்காக, யுத்தவீரர்களைச் சேர்த்தும் தயார் செய்வித்தும்

ஸேனாமுகத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் வைக்கப் பட்டிருக்கும் இடமாகும்.

ஐ. ராஜதானி

அரசருடைய மாளிகையும் மந்திரிகள், ப்ரதானிகள், ஸேனாவீரர்கள், பாதுகாப்புள்ள கோட்டை கொத்தளங்களுடன் சுமார் இரண்டு லக்ஷம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட நால்வகை மக்களும் வாழ்மிடம்.

ஒ. ஸேனாமுகம் அல்லது துர்க்கம்

நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக உள்ள நான்கு பக்கங்களிலும் கோட்டைகள், பொறியியல் யந்திரங்கள், யுத்த தளவாட உற்பத்தி சாலைகள், யுத்த வீரர்கள் பயிற்சி பெறுமிடங்கள் முதலியவற்றையுடைய ராஜதானியை, அடுத்துள்ள இடமாகும்.

3. பூமி பரீச்சை :

பூமியானது, அதன் கண்ணுள்ள மரங்களாலும் செடி, கொடிகளாலும் அதில் வாஸம் செய்யும் மிருகங்கள், பசுஷிகளாலும் மண்களின் நிறத்தாலும் வாசனையாலும் ருசிகளாலும் 12 பேதங்களாக பேசப்படுகிறது. அவையாவன, சைவம், ப்ராஹ்மம், வைஷ்ணவம், ஐந்த்ரம், யக்ஷம் அல்லது பஸுபூமி, பௌதிகம், ஆஸூரம், பைஸாசம், ராக்ஷஸம், வாயு, வாருணம், ஆக்னேயம் என்பன ஆகும்.

உதாரணமாக மருது, அரசு, விளா, அலோகம், தாழை, நிலத்தாமரை, துளசி, அருகு முதலிய மரஞ்செடிகளும் செம்போத்து, கிளி, அன்னம் முதலிய பறவைகளும் பசு, ஆடு முதலிய மிருகங்களும் வசிக்கும் பூமி சைவபூமியாகும். வில்வம், புரசு, தர்பை, குசம், நாணல் முதலியனவும் ஹேமத்திற்குரிய சாமான்களும் கிடைக்கும் பூமி ப்ரஹ்ம பூமி ஆகும். இதைப் போல பலவிதமான அடையாளங்களாலும் பூமிகளின் பேதங்களைக் கண்டு கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்த பூமிகளில் ஆஸுரம், பைசாசம், ராக்ஷஸம் என்ற பூமிகள் க்ராம-நகரங்கள் அமைத்தற்குக் கூடாவாம். இந்த வித பூமிகள் நிறங்களால் நான்கு வகைப்படும்.

இவ்வாறு சோதிக்கப்பட்ட பூமியின் மண்கள் ருசியாலும், மணத்தாலும் சோதிக்கப்பட வேண்டும். நல்ல மல்லிகை, புன்னை, தாமரை, நெல், பாதிரி முதலிய வாசனையுள்ள பூமி உயர்ந்தது; எல்லா தான்யங்களும் விளையக் கூடியது. தேன், வெல்லம், எண்ணெய்ச்சிக்கு, பிணம் முதலிய வாசனை உள்ளது நீக்கப்படத்தக்கதாகும். என்று ஸுப்ரபேதாகமம் கூறுகிறது.

குறிப்பிட்ட நல்லபூமியை முழங்கால் அளவு தோண்டி அதே மண்ணைக் கொண்டு அந்தப் பள்ளத்தை நிரப்ப மண் மிகுதியானால் உத்தமம்; சரியானால் மத்யமம்; குறைந்தால் அதமம்; அதமம் கூடாது.

நீர் பரீகைஷு

மேலே சொன்னபடி முழங்கால் அளவு பள்ளம் வெட்டிக் குடங்களில் புஷ்பம் போட்ட நீரை, அந்தப் பள்ளத்தில் விட்டு நிரப்பும் போது, புஷ்பங்கள் மேல் நோக்கி மிதந்தும் வலமாகவும் சுழன்றால் உத்தமம், கீழ்நோக்கிக் கவிழ்ந்தும் இடமாகவும் சுழன்றால் கூடாது என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

தான்ய பரீகைஷு

கடுகு, எள் போன்ற தான்யங்களை விதைத்தால் மூன்று நாட்களுக்குள் முளை காண வேண்டும். அப்படியுள்ள பூமி ஸூபமாகும் என்று காமிகாகமத்தில் காணப்படுகிறது. இப்படிப் பல முறைகளால் பரிசோதனை செய்யப் பெற்ற நல்ல பூமியில், நல்ல வெண்மை நிறமுள்ள காளைகளால், பாலுள்ள மரங்களால் செய்யப்பட்ட கலப்பைகளைக் கொண்டு கிழக்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் உழவு செய்தல் வேண்டும்.

4. திக் பரீகைஷு அல்லது ஸங்கு ஸ்தாபனம்

அந்தப் பூமியைச் சமப்படுத்தி, நடுவில், சுமார் $3/4$ அடி கனமும் 1.6 உயரமும் உள்ள, பாலுள்ள ஓர் முளையை அடித்து, அதன் நிழல் காலை 6 மணிக்குப்படும் இடத்திலும், மாலை 6 மணிக்கு விழும் இடத்திலும் அடையாளம் செய்ய வேண்டும் எனக்

காரணாகமம் கூறுகிறது. இதிலிருந்தே தெற்கு, வடக்கு முதலியவைகளும் நிர்ணயம் செய்தல் வேண்டும்.

5. ஆயாதிப் பொருத்தம்

முன் கூறியபடி திக்குகளை அறிந்த பின் வேண்டிய அளவுகோலால் அளந்து கொண்டு நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள சுற்றளவுகளைக் கூட்டி மொத்த அளவை 8ல் வகுத்தால், என்ன யோனி என்பது தெரியவரும். மிகுந்தது 1. த்வஜ யோனி, 2. தூம யோனி, 3. அஸ்வ யோனி, 4. ஸிஹ்ம யோனி, 5. வ்ருஷப யோனி, 6. நாய் யோனி, 7. கஜ யோனி, 8. கழுதை யோனி இவைகளில் த்வஜம், ஸிஹ்மம், வ்ருஷபம், கஜம், என்ற யோனிகள் வரும் படி அளவைக் கூட்டிக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற யோனிகள் கூடாது. இதே போல நக்ஷத்திரம், ஆயுள், ராசி, ஆதாயம், விரயம் முதலியவைகளைக் கண்டு ஐமானருக்கும் க்ராமத்திற்கும் பொருத்தமானதாக அளவுகள் அமைத்தல் வேண்டும் என்று காரணாகமம் பேசுகிறது. க்ராமம், நகரங்கள், தண்டப் ப்ரமாணம் என்ற அளவு கோலால் அளக்கப் பெறுதல் வேண்டும்.

தண்டம் என்ற அளவு கோல் விபரம்

பரமானு	- 8 கொண்டது 1 அணு
அணு	- 8 கொண்டது 1 ரேணு
ரேணு	- 8 கொண்டது 1 ரோமம்
ரோமம்	- 8 கொண்டது 1 கலீக்ஷாகா
கலீக்ஷாகா	- 8 கொண்டது 1 யுகம்

யுகம்	- 8 கொண்டது 1 யவம்
யவத்தின் குறுக்களவு	- 8 கொண்டது 1 அங்குலம்
அங்குலம்	- 12 கொண்டது 1 விதஸ்தி (0'9")
விதஸ்தி	- 2 கொண்டது 1 ஹஸ்தம் (1'6")
ஹஸ்தம்	- 2 கொண்டது 1 தனுர்முஷ்டி (3'0")
தனுர்முஷ்டி	- 2 கொண்டது 1 தண்டம் (6'0")
தண்டம்	- 2 கொண்டது 1 ராஜதண்டம்
ராஜதண்டம்	- 2 கொண்டது 1 ப்ரஹ்ம தண்டம்

இந்த அளவைகள் அஜிதம் என்ற ஆகமத்தில் உள்ளவை.

6. வாஸ்து விந்யாஸம்

மேலே சொன்ன தண்ட ப்ரமாணத்தால் அளந்து நாற்சதுரமாகச் செய்யப்பட்ட பூமியே மண்டுக வாஸ்துவாகும். $9 \times 9 = 81$ என்பத்தொன்று பதங்களாகச் செய்வது பரமஸாயிவாஸ்துவாகும். மேலே கண்டபடி பிரித்துள்ள பதங்களுக்கு 53 தேவதைகளின் பெயரால் அடையாளம் செய்தல் வேண்டும். அந்தந்த இடங்களில் அந்தந்த தெய்வங்களைப் பூஜித்து ஸிவாகமங்களில் கூறியபடி அந்தந்த தேவர்களைத் த்ருப்தி செய்வித்த பின்னர் அந்த பூமியை $9 \times 9 = 81$ பாகம் செய்தால் நடுவில் உள்ள 9 பதங்கள் ப்ரஹ்மபதம் ஆகும். இந்த பதத்தில் ஆலயங்கள், மடங்கள், ஸபைகள், ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யுமிடங்கள், வேதாகம அத்யயன மண்டபங்கள் இவைகள் அமைக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில் உள்ள சுற்றில் 16 பதங்கள் தைவிகபதம் ஆகும். இதிலும் ஆலயங்கள், பொதுச்சாவடிகள், அக்ரஹாரங்கள் முதலியன கட்டப்பெறுதல் வேண்டும்.

இதற்கு வெளியில் உள்ள சுற்றில் 24 பதங்கள் மாணுஷபதம் ஆகும். இதில் ஜனங்கள் வசிக்கும் வீடுகள், சாலைகள், வீதிகள், ராஜக்ருஹங்கள் முதலியன அமைத்தல் வேண்டும். இதற்கு வெளிச்சுற்றில் உள்ள 36 பதங்கள் பைஸாச பதமாகும். இதில் உட்பாதியில் வீடுகளும் தெருக்களும் அமைப்பதுடன் வெளிப்பாதியில் மயானம், தூர்கை கோயில், குளங்கள், சலவை செய்யுமிடம், வைத்ய ஸாலை, ஆயுத ஸாலை, கோட்டைகள் முதலியன அமைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு அமைக்கும் க்ராமம், நகரம், பட்டணம் முதலிய அமைப்புக்கள் நூறுதண்ட அளவு முதல் பத்தாயிரம் தண்ட அளவு வரை பேசப்படுகின்றன.

7. க்ராம நகர விந்யாஸம்

மேலே கூறப்பட்ட படி தயாரிக்கப் பெற்ற பூமியில் கீழேகண்ட முறைப்படி க்ராமங்கள், நகரங்கள், பட்டணங்கள் முதலியவைகளின் வீதிகளையும், வீடுகளையும், ஆலயங்களையும் அமைத்தல் வேண்டும். அந்த அமைப்புக்கள் கீழேகண்ட ப்ரகாரம் 12 விதங்களாகும்.

1. தண்டகம்

கிழக்கு மேற்கில் நீண்ட சதுரவடிவமாகவும் மேற்கே விஷ்ணு கோயிலும் கிழக்கே ஸிவன் கோயிலும் பெரும்பகுதி 2 பக்கமும் அக்ரஹாரமும் அதற்கு வெளியில் கீழ்மேல் இரண்டு தெருக்களும் குறுக்கு வீதிகளும் உள்ள க்ராம அமைப்பாகும். இதற்குப்

பெரும்பாலும் காவிரிக்கரை ஓரமாக அமைந்துள்ள அக்ரஹார க்ராமங்களை ஒப்பிடலாம்.

2. ஸ்வஸ்திகம்

இது, சுற்றிலும் 4 வீதிகளும் நடுவில் கோயிலும் ஒரு பக்கம் நுழைவாயிலும் வளைவான மறுபக்கம் வெளிவரும் வாயிலும் உள்ள நகர அமைப்பாகும். இது அரசர்களின் கோட்டைகள், கொத்தளங்கள் கட்டுவதின் அமைப்பாகும்.

3. ப்ரஸ்தரம்

இஃது ஸமசதுரமானதும் நடுவில் கோயிலும் சுற்றிலும் அக்ரஹாரங்களும் அதற்கு வெளியில் நான்கு வீதிகளும் நான்கு மூலைகளிலும் வீதிகளின் சுந்திப்பில் 16 பகுப்புகளும் உள்ளது. ராஜக்ரஹம் இதரர் வீடுகளும் உள்ள நகரமாகும். இது பெரும்பாலும் மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், திருவானைக்கா திருக்கோயில் முதலிய ஊர்களின் அமைப்பை ஒத்ததாகும்.

4. ப்ரகீர்ணகம்

இஃது ஒரு பக்கம் மலையும் மற்றொரு பக்கம் நதியும் கூடிய நீண்ட பட்டணத்தின் அமைப்பாகும்.

5. ஸம்பத்கரம் அல்லது ஸர்வதோபத்ரம் -

இதுவும் ப்ரஸ்தரம் போன்ற அமைப்புடன் கூடியது. மூலைகளில் 16 பகுப்புகள் இல்லை. நடுவில் கோயிலும், குளமும், வெளியே ஸமசதுரமாக ஆறு வீதிகள், ராஜதானி அமைப்புக்களின் இலக்கணம்

உடையது. புதுக்கோட்டை நகர அமைப்பைப் போன்றது.

6. பராகம்

இஃது கயிறுபோல நதிக்கரை ஓரத்தில் ஒரே வீதியுடன் கூடிய க்ராம அமைப்பு.

7. பத்மகம்

இஃது ஒரு பக்கம் வட்டமாகவும் மறுபக்கம் 4 பட்டமாகவும் உள்ள ராஜதானி, ஸேனாமுகம் என்ற நகர அமைப்பாகும். இதில் ஸென்யங்கள் ஆயுத சாலைகள் இருப்பதுடன், நடுவில் ஆலயங்களும் மானுஷபதத்தில் வீடுகளும் அமைத்தல் ஆகும்.

8. ஸ்ரீ ப்ரதிஷ்டிதம் அல்லது சதுர்முகம்

இந்த நகரம் நான்கு சதுரமாகவும் நான்கு மூலைகளிலும் கோணங்களின் நேர்வீதிகளும் சுற்றிலும் 3 வீதிகளும் நடுவில் கோயிலும் எட்டு த்வாரங்களுடனும் கூடிய அமைப்பாகும்.

9. ஸ்ரீ வத்ஸம் கார்முகம்

இஃது கிழக்கு மேற்காக ஓடும் நதிக்கரைகளில் நதியின் ப்ரவாஹம் வந்து நகரத்தை அழித்துவிடாமல் அமைக்கும் நகரமாகும். இதில் ப்ரஹ்மபதம் கோயிலாகும். தைவிகபதம் பொதுக் கட்டிடங்கட்குரியது. மானுஷம், பைசாசம் 2 பதங்களும் வீடுகளின் அமைப்புக்குரியன. முக்கோணமாக 8

வீதிகளும் 3 குறுக்கு வீதிகளும் கூடிய நதிக்கரை நகரம் இது. காசி, கயா போன்ற நகரங்களின் அமைப்பாகும்.

10. வைதிகம்

இரு ஒரே தெருவுடனும் ப்ராஹ்மணர்கள் மட்டும் தனித்து வசிக்கக் கூடியதுமான அக்ரஹார க்ராமம்.

11. நந்த்யாவர்த்தம்

இது நீண்ட சதுரமானதும் அரசர்கள் வசிக்கக் கூடியதும், ப்ரதான 3 வீதிகளும், 3 கூழ்த்ர வீதிகளும் நடுவில் கோயிலும், நான்கு பக்கங்களிலும் குளங்களும், பல தொழில் பிரிவினர்களும் வசிக்கக்கூடிய நதி உள்ள பட்டணமாகும்.

12. சும்பகம்

இது நான்கு புறமும் தெருக்கள் வளைந்து சென்றும் நேரான மங்கள வீதிகள் இல்லாமலும் இரண்டு க்ராமங்கள் இணைந்தும் உள்ள க்ராம அமைப்பாகும். மேலே கண்ட படி பரமஸாயி அல்லது மண்டூக பதத்தின் மீது நகர க்ராம அமைப்புக்களை நிர்ணயம் செய்தல் வேண்டும். அப்படி அமைப்பதில் வீதிகளையும் அமைத்தல் வேண்டும்.

வீதிகள் அமைப்பு

1. ராஜமார்க்கம்	10 தண்டம்	60' 0"
2. மங்களவீதி அல்லது ரதவீதி	8 தண்டம்	48' 0"
3. புறமார்க்கம்	4 தண்டம்	24' 0"
4. கூழாநீர்மார்க்கம்	தண்டம்	4' 6"
5. ஜலமார்க்கம்	தண்டம்	3' 0"

ராஜமார்க்கம் யானை, குதிரைகளுடன் பவனி வரவும், மங்களவீதி ரதோத்ஸவம் நடத்தவும், புற மார்க்கம் வண்டிகள் போக்குவரத்திற்கும், கூழாநீர் மார்க்கம் எடுப்பவர்கள் செல்லவும், ஜலமார்க்கம் ஜலதாரைகள் ண்படுத்தவும் அமைக்க வேண்டும்.

வீடுகள் அமைப்பு

வீடுகள் 3 தண்டம் அகலமும் 7,9 தண்டம் நீளமும் உள்ளவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். 7 தண்டம் அகலமுள்ள வீடுகளுக்கு 11 தண்டம் நீளமிருக்க வேண்டும். ஊரின் மேற்குப் பாகத்தில் விஷ்ணுகோயிலும், கிழக்கே ஸ்ரீவாலயமும் நடுவில் வீதியும், இரண்டு பக்கமும் உயர்ந்த வீடுகளும், பின்புறம் கூழாநீர்வீதிகளும் அதன் பின்னர் இரண்டு வீதிகளும் கிழக்கு மேற்காக நீண்ட சதுரவடிவமாக உள்ள ஸர்வதோபத்ரம் என்ற அமைப்பில் உள்ள க்ராமம் தண்டக க்ராமமாகும். கிழக்கு மேற்காகச்

செல்லும் வீதிக்கு ராஜவீதி என்றும், தெற்கு வடக்காகச் செல்லுதல் வீதிக்கு வாமனவீதி என்றும் பெயர்.

காரணாகமம் ப்ரகார லக்ஷணவிதி படலத்தில் கூறியபடி வீடுகளின் அமைப்பு கீழ்வருமாறு:-

ஊரின் நடுவில் திருக்கோயில், இரண்டு அல்லது மூன்று ப்ரகாரங்களுடனும், நான்கு வாயில்களுடனும் இருத்தல் வேண்டும். திருக்கோயிலின் சுற்றாலைச் சுவருக்கு வெளியில் 4 தண்டம் அகலம் உள்ள வீதிகள் நாற்புறமும் செய்து, அதற்கு வெளியில் வாமனவீதிக்கு, வடக்கே கிழக்கில் பூஜகர்கள் வீடுகளும், கிழக்கு, வடகிழக்கு இவற்றின் நடுவே மடங்களும், கிழக்கு திக்கில் சைவர்களின் இருப்பிடங்களும், கிழக்கு வீதி மத்யநாராசத்திற்கு தெற்கில் வாத்தியக்காரர்கள் நாட்டியமாடுபவர்கள் வீடுகளும், தென் கிழக்கில் சத்ரசிகிச்சை செப்பவர்களும், தெற்கு வாமன வீதிக்கு மேற்கே வைத்யர்கள், ஜோதிடர்கள் வீடுகளும், மேற்கே பரிசாரகர்கள் விடுதிகளும், வடக்கில் வேதப் ப்ராஹ்மணர்கள் வீடுகளும் அமைத்தல் வேண்டும்.

இந்த வீடுகளின் பின்புறம் கூடாத்ரமார்க்கங்களும் முன்புறம் ஜலமார்க்கங்களும் அமைத்தல் வேண்டும். அதற்கு வெளியில் மரியாதை என்று சொல்லும் மங்கள வீதியின் உட்புறம் கிழக்கு திக்கில் ஸ்நானம்செய்ய குளமும், தென் கிழக்கு தெற்கு நடுவில் குடிதண்ணீர் ஊருணியும், தெற்கு, தென்மேற்கு, நடுவில், பஸுத் தொழுவம், பால்பண்ணைகளும் தென்மேற்கு தெற்கு நடுவில் மகப்பேறு விடுதியும் மேற்கு வடமேற்கு

நடுவில் வைத்யஸாலைகளும், வடக்கு, வடமேற்கு
 நடுவில் ஆரம்பப்பள்ளியும், வடக்கு, வடகிழக்கு
 நடுவில் உயர்நிலைப்பள்ளியும், ஈஸானத்தில்
 தான்யக்கிடங்கும் அமைத்தல் வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில் மர்யாதை என்ற வீதியில்,
 மறுபக்கம் பிற ஸமயத்தவர்கள் வளிக்க விடுதிகளும்,
 மஹாமர்யாதையில் முறையே கிழக்கு முதல் வைஸ்யர்,
 (வ்யாபாரிகள்) வாணிபர், குயவர், நெசவுத் தொழில்
 செய்பவர், ஓடம் ஓட்டுபவர், கோபாலகர், தச்சர், கொல்லர்
 முதலியவர்களின் வீடுகளும், அதற்கு வெளியில் புஷ்ப
 வ்யாபாரிகள், கூத்தாடிகள், முதலியோர் வீடுகளும்
 ஈஸானத்தில் மயானமும் இருத்தல்வேண்டும் என்று
 காணப்படுகிறது.

மஹாமர்யாதையில் நான்கு கோணங்களிலும்
 குளங்களும், வடக்கில் தூர்க்கை கோயிலும், குளமும்
 நிருதியில், ஸாஸ்தா கோயிலும் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆலய அமைப்பு

மேலே காணப்பட்ட முறைகளின் படி நிர்ணயம்
 செய்த தண்டகம், ஸர்வதோபத்ரம் முதலிய
 க்ராமங்களின் நடுப்பாகமாகிய ப்ரஹ்மபதத்தில்
 ஆலயங்கள் அமைத்தல் வேண்டும். இந்த ஆலயங்கள்
 2 முதல் 5 வரை ப்ராகாரங்களுடனும் நான்கு கோபுர
 வாயில்களுடனும் நடுவில் விமானங்களுடனும்
 அமைத்தல் வேண்டும் என ஸைவாகமங்கள் விரிவாகப்
 பேசுகின்றன.

1. பூபரீசைஷ

முன்பு கூறியது போல கர்ஷணம் (உழவு) செய்தல், ஸங்கு ஸ்தாபித்தல், வாஸ்துபதம் செய்து பூஜித்தல் முதலிய சோதனைகளைச் செய்த பின்னர் ஆலயம் கட்டுதல் வேண்டும்.

2. ஸல்யோத்தாரம்

ஆலயம் கட்ட நியமித்துள்ள பூமியை 25 அடி ஆழம் வெட்டிமண்ணை அப்புறப்படுத்தி விட்டு ஓடு, கல், மயிர், எலும்பு முதலிய அஸுபத்தைத் தரும் பொருள்களை நீக்கி நல்ல ஸுத்தமான மணலால் நிரப்புதல் வேண்டும். இவை 4 தண்டம் என அளவு காணப்படுகிறது.

3. இஷ்டிகா ஸ்தாபனம்

இதற்கு ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபனம் என்று பெயர். (கால்கோள் விழாவாகும்)

நான்கு செங்கல்களைப் பூஜை செய்து ஹோமம் முதலியன செய்து குறிப்பிட்டபடி ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

4. கர்பந்யாஸம்

திருகோயிலின் மூலமூர்த்தி வைக்கும் இடத்திலும், கோபுரங்களில் கால்கோள் நிறுத்துமிடத்திலும், ஸபைகள் மடங்களின் ஈசான்ய

பாகத்திலும், விமானங்களில் ஸ்தூபியின் அடிப்பாகத்திலும் கர்ப ந்யாஸம் வேண்டும்.

தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலியவைகளில் ஏதாவதொன்றால், நல்ல கனமுள்ள தகட்டால் 25 அறைகள் கொண்டதாக, ஒரு முழம் அல்லது அரைமுழ அளவில் ஒருபேழை செய்து, அதில் நவரத்தினங்களும் தங்கம் முதலிய உலோஹங்களும், ஹரிதாரம், வீரம், பூரம், ரசம் முதலிய தாதுப் பொருள்களும் எல்லாவகை தான்யங்களும் 8 வகை ம்ருத்திகை(மண்)களும், ஓஷதிகளும், மற்றும் அஷ்டமங்கலக் குறிப்புகளைக் காட்டும் அடையாளச் சாமான்களும் வைத்து ஆகமங்களில் கூறியபடி பூஜைசெய்து ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

5.உபபீடம் அமைத்தல்

திருக்கோயிலின் ப்ராஸாதம், ஹஸ்தம் என்ற அளவையினால் 20-30-50 அளவுள்ள அகல நீலமுள்ளது உத்தமப்ராஸாதம். 10-12-16 ஹஸ்த அளவுள்ளது மத்யம ப்ராஸாதம். 7-8-9 ஹஸ்தம் கொண்டது அதம ப்ராஸாதமாகும். அப்படி நிர்ணயம் செய்த ப்ராஸாதத்தின் அடிப்பரப்பை 25 பாகம் செய்து 9 பங்கு கர்பக்ருஹமும் 16 பங்கு சுற்றுச்சுவர் கனமும் உள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு ப்ராஸாதம் அமைக்கும் முறையில் மஹாலிங்கத்தின் சுற்றளவு 3 கொண்டது பீடமாகும். அந்த பீடத்தின் அளவு 3 பங்கு கொண்டது. கர்பக்ருஹ அகலமாகும். கர்பக்ருஹ அளவில் 3ல் ஒரு பங்கு சுற்றுச்

சுவராகும். அப்படி நிர்ணயம் செய்த ப்ராஸாத கர்பக்ருஹ அளவை 8 பாகம் செய்து, ஒரு பங்கு சேர்த்துக் கொண்டு உபபீடம் அமைக்க வேண்டும்.

உபபீடத்தின் உயரமும் அகலத்தில் 8ல் ஒரு பாகமாக இருத்தல் வேண்டும். இந்த உபபீடம் ஸ்ரீகரம், லலிதம், பத்ரம் என மூன்று வகைப்படும்.

அதிஷ்டானம் அல்லது ப்ராஸாதம்

அதிஷ்டானம், மஸூரகம், விஸ்வதாரம், த்ரிதாலகம் என்ற பெயர்கள் ஒரே பொருள் உள்ளவைகளாகும். இது உபபீடத்தின் மேலே விமானத்தின் கீழ்பாகம் வியாழம் என்ற வர்க்கம் வரையுள்ளது. இந்த அதிஷ்டானங்கள் சதுரமாகவும், வ்ருத்தமாகவும், கோணங்களாகவும் இருக்கலாம். அதிஷ்டானம், பாதபந்தம்-ப்ரதிபந்தம் என்ற இரண்டு வகையாகக் காணப்படுகிறது.

பாதபந்தம் என்ற வர்க்கம், பாதபந்தம், பத்மகம், பத்மபுஷ்கலம், பத்மாஸம் என்ற 4 பகுப்புகளுடன் கூடியது.

ப்ரதிபந்தம் என்ற வர்க்கம், ப்ரதிபந்தம், ப்ரதிக்ரமம், ப்ரகீர்ணகம், ப்ரதிசுந்தரம் என்ற நால்வகையாகும். ஆக 8 பேதங்களுடையன அதிஷ்டான அமைப்புக்களாகும். கட்டுரையின் விரிவஞ்சி ஒவ்வொன்றின் அளவுகளையும் வித்யாஸங்களையும் எழுதாமல் பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுச்

சொல்கிறேன். காமிகம் என்ற ஆகமத்தில் இந்த அதிஷ்டான வர்க்கம் பற்றிப் பல வேறுவிதமான பஞ்சராங்களும், கர்ணகூடங்களும், கோஷ்டங்களும், முகஸாலைகளும், உபரிஸாலைகளும் காணப் படுகின்றன. இந்த அதிஷ்டானம் 5, 8, 12, 16 என்ற கோஷ்டங்கள் உள்ள திருகோயில்களே அதிகமாக உள்ளன. முன்வாசலின் இரண்டு பக்கத்திலுமுள்ள கோஷ்டங்களில் த்வாரபாலகர்களும், தென்புறமுள்ள கோஷ்டங்களில் ந்ருத்தகணபதி, தக்ஷிணாமூர்த்தியும், மேற்கு கோஷ்டத்தில் விஷ்ணு அல்லது லிங்கோத்பவரும், வடக்குகோஷ்டங்களில் ப்ரஹ்மா, தூர்கையும் கோஷ்டதேவதைகளாகப் பேசப் பெறுகின்றனர்.

அர்த்த மண்டபம்

இது கர்பக்ருஹத்தின் முன்பக்கம், கருவறையின் பாதியளவாகவாவது சரியாகவாவது செய்யலாம்.

மஹாமண்டபம் முதலியன

அதற்கு வெளியில் மஹாமண்டபம் அல்லது தேவமண்டபம். இது 4, 2 ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதாக இருக்கலாம். இதற்கு வெளியில் உள்ளது ஸ்நபன மண்டபம். அதற்கு வெளியில் உள்ளவை வ்ருஷபமண்டபமும், அடுத்து ந்ருத்த மண்டபமும், அதற்கு வெளியில் கோபுரத்வாரமும் அமைத்தல் ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமாகும். மஹாமண்டபத்திற்கு

வெளியில் உள்ள மண்டபங்கள் 16, 32, 64, 96, 100 கால்களுடன் கூடியதாகவும் பேசப்படுகின்றன.

அந்த மண்டபங்கள் நந்தியாவர்த்தம் 4 கால்கள், ஸ்ரீ ப்ரதிஷ்டிதம் 16 கால்கள், வீராஸனம் 20 ஸ்தம்பங்கள், ஜயபத்ரம் 32 தூண்கள், ஸ்ரியாவர்த்தம் 36 கால்கள், மாணிபத்ரகம் 64 கால்கள், விஸாலம் 100 கால்கள் என்ற பெயருடையதாகும். மண்டபங்கள் எல்லாம் ப்ராஸாத உயரத்திற்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்று ஸுப்ரபேதாசுமத்திலும் காணப்படுகிறது.

விமானம்

ப்ராஸாதம், விமானம், கோபுரம், மேரு என்ற பலபெயர்களால் அழைக்கப்பெறும். இது த்ராவிட, நாகர, வேஸரம் என்ற மூன்று வகையாக 96 பேதங்களில் காணப்படுகிறது.

கழுத்து முதல் வட்டவடிவமானது வேஸரம். கழுத்தடி முதல் எட்டு பட்டையானது த்ராவிடம், எல்லாமும் ஸமசதுரவடிவமானது நாகரம் எனப்படும். இந்த விமானங்கள் தூங்கானைமாடம், கைலாஸம், மந்த்ரம், நளிநகம், ப்ரலீநகம் என்றெல்லாம் பல பேதங்களுடன் காணப்படுகின்றன.

ப்ராகாரங்கள்

அதிஷ்டானத்தைச் சுற்றியுள்ளது அந்தர்ஹாரம். அதற்கு வெளியில் உள்ளது மத்யஹாரம். அதற்கு வெளியே மர்யாதி. அதன் வெளியில் மஹாமர்யாதி

என்ற பெயர். அந்தர்ஹாரம் ஒரு தண்ட அளவும், மத்யஹாரமாகிய இரண்டாம் ப்ராகாரம் 2 தண்ட அளவும், மர்யாதி என்ற 3வது ப்ராகாரம் 4 தண்ட அளவும், மஹாமர்யாதி 7 தண்ட அளவுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மஹாமர்யாதிக்கு வெளியில் 4 கோபுரவாயில்கள் இருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில் அக்னிமூலையில் பாகஸாலையும், ஈஸானத்தில் யாகஸாலையும், கிழக்கு ஈஸானமத்தியில் கிணறும், கிழக்கு தென்கிழக்கு மத்தியில் வாத்யஸாலையும், மற்றும் சுற்றுப்புறங்களில் ஆயுதமண்டபம், புஷ்பமண்டபம் முதலியனவும், குபேர திசையில் ஸயனஸ்தானமும் இருத்தல் வேண்டும்.

பரிவார தேவதைகள்

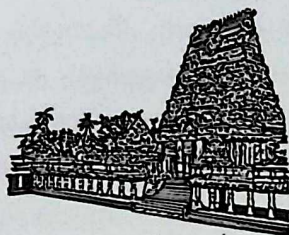
கோபுரத்தின் தெற்கே சூரியனும், அதற்குத் தெற்கே பாகஸாலையும், தெற்குத் திக்கில் உமையவளும், சிறிது நிருதியை ஒட்டி மேற்கே ஸோமாஸ்கந்தரும், அதற்குத் தெற்கே விநாயகரும், மேற்கு திக்கில் ஸ்கந்தரும், வாயுவில் லக்ஷ்மியும், அதற்குக் கிழக்கே சண்டிகையும், வடக்கே மஹிஷமர்த்தினியும், ஈஸான உத்தரதிக்கு மத்தியில் நடராஜப் பெருமானும், அதற்கு மேற்கே சந்த்ரஸேகரமூர்த்தியும், வடக்கே கௌரி ஆலயமும், நடேஸரின் ஈஸானத்தில் ஸயனாலயமும், கோபுரத்தின் வடக்கே சேஷத்ரபாலரும், அதற்கு வடக்கே யாகஸ்தானமும், இறைவன் திருமுன்னே வருஷப

தேவரும் அதற்கு வெளியில் பலிபீடமும் அமைக்க வேண்டும். என்று காரணாகமம் கூறுகிறது.

மேலும் விமானங்களில் உள்ள தேவர்களின் விபரமும் 2, 3 ப்ராகாரங்களில் உள்ள தேவதைகளின் ஸ்தான நிர்ணயங்களும் கூறப்படுகின்றன.

முடிவுரை

ஸைவ ஆகமங்களில் காணப்படும் நகர அமைப்புக்களும் ஆலய அமைப்புக்களும் எழுதப்புகின் பெரிய தனித்தனி நூல்களாகவே எழுத வேண்டியதாகும். கருணையே உருவான ஸ்ரீலக்ஷ்மி மஹாஸந்நிதானம் அவர்கள் திருநோக்கு எனக்குக் கிடைக்கவும் நான் ஆகம கோஸங்களைக் கடைந்து என்னறிவுக்குக் கிடைத்தமட்டும் விரிவஞ்சி ஆங்காங்கு மேற்கோள்களுடன் இக்கட்டுரையை எழுதி ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருஞானசம்பந்தர் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கவும் கூடிய சிறந்த பேறு எனக்கும் கிட்டியமையை எண்ணி இறும்பூதெய்துகின்றேன்.

மஹோத்ஸவ விளக்கம்

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலா ரடியார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினா லவார்நல் விழாப்பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மையா மெனின்உலகர்முன் வருகெனஉரைத்தார்.

- சேக்கிழார்.

உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் உய்தி பெறுவான்
வேண்டி அருட்டிருமேனி தாங்கி ஆண்டவன்
எழுந்தருளிய திருவடிவங்கள், பலப்பலவாகும்.
அத்திருமேனிகளின் பொலிவு தோன்றிய
நாட்களெல்லாம் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் நல்விழா
நாட்களெனவே அமையும். இதனை

உற்சவ விளக்கந்தன்னை யுரைத்திடில் உயிரதற்கு
முற்செனணங்கள் விட்ட முகிழ்த்ததோர்கருணையாலே
தற்பரன் தருமமாய தனிக்கொடி கட்டியுண்மை
சிற்பரத் துயிர்கள் முத்திசேர்த்திடச் செய்வார்மன்னோ.

- பண்டார சாத்திரம்

என பண்ட ஸாஸ்த்ராங்கள் பேசாநிற்கும், உத்ஸவம்
என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு உத்-ஸப்தபாஷிதம்
ஸவம்- ஸ்ருஷ்டி. அதாவது ஸ்ருஷ்டி மார்க்கத்தைக்
குறித்தது என்பது ஆன்றோர் கண்ட முடிவாகும்

ஸவ ஐத்யுஹுதெ ஸுரஹி: தஹுத்யுஹுஷ ஹாஹித்யு!

உஹுதஸுரஹிகாரிகாஸ உஹு: சுயித: சுஹாஸ||

என்பது காரணாகமவாக்கு.

உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாகப் போதமில்
உயிர்கள் தம்மைக் கதியினிற் போக்க வேண்டியே
தகுங்கருணையாலே உமையவனோடுங்கூடி
தத்வங்களை நோக்குதலும், நிறுத்தலும்
ஒடுக்குதலுமாகிய முத்தொழிலின் துவக்கமே 'உத்ஸவ'
என்ற சொல்லின் பொருளாகுமென்பர் மேலோர்.
உயிர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்யும்
வினைத்திட்டத்தால் நல்வினைத் தீவினை வயப்பட்டுக்
கறங்கும், சகடமும் போல உழலுகின்ற நிலையில் எல்லா
வினைகளையும் திரு நோக்காலகற்றி ஆணவமான
படலங்கிழித்துத் தன்மயமாக்கும் தனிபெருங்கருணைப்
பொழிவே உத்ஸவமெனக்கண்டு வந்தனர்.

இந்தப் பெருவிழாக்களைப் பற்றி ஸைவ,
வைணவ, ஆகமங்களில், மிக மிக விரிவாகப்
பேசப்படுவதைக் காண்கிறோம். இந்த விழாக்களே
இறைவன் செய்யும் ஐந்தொழில்களாகவும்
ஸிவாகமங்களில் பேசப்படுகிறது. இந்த
பெறுவிழாக்கள், நித்ய விழா, சிறப்பு விழா, வேண்டுதல்
விழா, என மூவகைப்படும். நாள்தோறும் பூஜையில்
இருக்கையில் இருத்தி, நீராட்டி, மலர்தூவி, முறையே
வழிபாடாற்ற முடியாத நுண்வடிவங்கொண்ட சில
தேவர்கள் வழிபாடாக பலிசிந்தி வணங்குதல்
"நித்யவிழா" வாகும்.

ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு திங்கள், முழுமதி உருவில்
வரும் நாளினை முடிவாகக் கொண்டு
செய்வது “சிறப்புவிழாவாகும்” (நைமித்திக உத்ஸவம்)

நித்தியத் திருநாள் பக்க விழாநிகழ் திங்கட்கிழமை
புத்தலரிள வேனிற்கட் பொருவரு வசந்தங் கோடை
மெத்திய முதுவேனிற்கண் மிதவைநீ ராட்டு மாரி
மெய்த்த கார்ப் பருவந் தன்னிற்பவித்திர முதுவிழாவும்

அன்புறு கூதிர்க்காலை யைப்பசிப் பூர்ச் சாறும்
முன்பனிப் பருவந்தன்னில் வைகறை எழுச்சிப்பூசை
பின்பனிப் பருவந் தன்னிற்பிறங்கு பொன்னாசலாட்டும்
என்பன சிறப்புமாக வியற்றுவோர் வீடு சேர்வார்.

- உத்ஸவ விளக்கம்

இவைகள் பயன்கருதாது செய்யப்பெறும்
விழாக்களாகும். இன்ன பயன் வேண்டுமென
இறைவனை வேண்டிப் பணிந்து, தன்னுடைய பிறந்த
நாட்களிலோ, அல்லது அரசன் பிறந்தநாள், வெற்றி
பெற்ற நாட்களிலோ, விழாவெடுப்பது (காம்ய
உத்ஸவம்) வேண்டுதல் விழாவாகும். இம்மூவகை
விழாக்களையும், ஆகமங்கள், சாகல்யம், பாவனம்,
ஸாந்திகம், மாங்கல்யம், என நால்வகையாய்ப்
பேசுகின்றன. முதற்கண் கூறிய ஸாகல்யம் அல்லது
நலம் பெறுதல் என்ற விழா, கொடிக்கட்டுதல் தொடங்கி
நீராட்டுதல் இறுதியாக செய்யப்படும் விழாவாகும்.

இரண்டாவது பாவனம் அல்லது தூய்மை
பெறுதல் என்ற விழா கொடிக்கட்டுதல் மட்டுமின்றி

மற்றெல்லா வழிபாடுகளுடனும் செய்யப்படும் விழாவாகும்.

மூன்றாவதான ஸாந்திகம் அல்லது கழுவாய் எனும் விழா, காலையில் ஹோமமும், பலியிடுதலும் மாலையில் திருவீதியுலாவும் செய்வதாகும்.

நான்காவதான மாங்கல்யம் அல்லது மங்கலப்பேறு எனும் விழா, எஜமானனும் குருவும் சேர்ந்து ஒரு நாளை முடிவு செய்து அந்நாளில் மேற்கூறிய கொடிகட்டுதல், நீராட்டுதல் முதலியன இன்றி விழா எடுத்தல் மட்டும் செய்வதாகும்.

இந்த விழாக்கள் ஒரு நாள் முதல் 27 நாட்கள் முடியக் கொண்டாடும் முறைகளும் காணக்கிடக்கின்றன.

ஒரு நாள் விழாவிற்கு “ஸைவம்” என்று பெயராகும். இவ்விழாவும் “கோஷணம்” “கேவலம்” என இருவகைப்படும். பேரிகைகள் முழக்கிக் காப்புக்கட்டி விழாவெடுத்தல் கோஷணமாகும். இவ்விரண்டுமின்றி உலாப்போந்து அருளுதல் மட்டும் செய்தல் கேவலம் என்ற விழா.

மூன்று நாட்கள் செய்யும் விழா : கௌணம்
ஐந்து நாட்கள் செய்யும் விழா : பௌதிகம்
ஏழுநாட்கள் செய்யும் விழா : பௌவனம்

இவ்வைந்து விழாவிற்கும் கொடி கட்டுதல் வேண்டாவாம்.

9 நாட்கள் விழா :	தைவிகம்
11 நாட்கள் விழா :	பைத்ருகம்
13 நாட்கள் விழா :	கௌமாரம்
15 நாட்கள் விழா :	ஸாவித்ரம்
17 நாட்கள் விழா :	சாந்திரம்
27 நாட்கள் விழா :	ஸௌரம்

ஆகமங்ளில் இவ்வாறு விழாக்கள், ப்ரஹ்மோத்ஸவம் என்ற பெயரில் பேசப்படுகின்றன.

இவ்விழாக்களில் 27, 17, 15 நாட்கள் நடைபெறும் விழாக்களில் எட்டுக் கொடிகளும், ப்ரதான கொடியும், ஐந்து கொடிகளும் ஏற்றம் பெறுதல் வேண்டும். இவ்விழா நமது திருவானைக் கோவிலில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. இவ்விழாக்கள் இறைவனின் ஐந்தொழிலையும் நினைவூட்டுகின்றன என மறைகள் பேசும்.

அவையாவன :

அனுமதி பெறுதல், மண் எடுத்தல், முளையிடுதல், பேரி ஒலித்தல் முதலானவெல்லாம் ஸ்ருஷ்டி - தோற்றம், திருவீதிவுலா, ஹோமம், பலியிடுதல் முதலியன ஸ்திதி - காத்தல், பரிவேட்டை, தேருந்தல், ஸாந்தம் அணிதல் முதலியன ஸம்ஹாரம் - ஒடுக்கம், பொடியிடித்தல், நீராட்டு முளைவிடுதல், கொடி இறக்கல் முதலியன திரோபாவம் - மறைப்பு. திருஊடல், பக்தர் விழா, குரு வணக்கம் முதலியன

அனுகூலம் - அருளுதல் என ஐந்தொழிலும்
பேசப்படுகின்றன.

இந்தப் பெருவிழா நாட்கள் கொண்டாடுதலின்
பயன், உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் ஸாம்பவீ
தீசை என்ற முறைப்படி இறைவன் திருநோக்கால்
உய்திபெறுதல் உண்மை. இதனையே
“தம்முதற்குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த” என்று
ஸிவஜ்ஞான போதம் பேசா நிற்கும். தீசை என்னும்
சடங்குகளில் இறைவன், மண்டலம், கும்பம், அக்னி,
குரு, சீடன் என்னும் ஐந்து இடங்களையும் கலந்து நின்று
அருள் பாலிப்பான் என்பது ஸிவாகமங்களின் முடிந்த
முடிபாகும். அவ்வாறே இவ்விழாக் காலங்களில் ஐந்து
இடங்களில் நின்று அருள் பாலிக்கும் முறைமையும்
பேசப்படுகிறது.

1. மண்டலம் - பலிநாயகர்
2. கும்பமூர்த்தி - அஸ்த்ர தேவர்
3. அக்னிமூர்த்தி - ஸோமாஸ்கந்தர்
4. ஆசார்யமூர்த்தி - காப்புக்கட்டு நம்பியார்
5. சீடர்கள் - தீசை பெற்றோரும்

பெறாதோருமாகிய அனைத்துயிர்களுமாகும்.

தீசை என்னும் சடங்கில் அக்னி
முதன்மையானதாகும். அவ்வக்னியும் வாகீஸர்,
வாகீஸ்வரி ஆகிய உலகத்து மாதா பிதாக்களின்
கர்ப்பத்தில் தோன்றியதாக அமைதல் வேண்டும். ஈண்டு
வாகீஸர் - ஸம்பு, வாகீஸ்வரீ - போக ஸக்தி, குழந்தை -
அக்னி, ஸ்கந்தபெருமான் இவ்வடிவத்தையே ஸத்து,

சித்து, ஆனந்தம் எனவும், உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம் எனவும் கூறுவர் மேலோர். ஸிவபெருமான் திருவிழாக்களில் மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து இடங்களிலும் நிறைந்து நின்று பிறப்பாலும், ஜாதியாலும், அறிவாலும், ஆற்றலாலும், செல்வத்தாலும், யோகம் முதலிய ஸித்திகளாலும் எல்லா வகையாலும் மேம்பட்டவர் எனவும் எத்துணை நலனுமில்லா மூர்க்கர், மூடர், கல்வி அறிவில்லாதவர், ஒழுக்கம் இல்லாதவர் முதலிய தாழ்ந்தோர் அனைவரையும் கருணைத் திருநோக்கால் வினைகளைந்து முத்தராந்தகுதி தந்து அருள் புரிதலே திருவீதியுலாவின் தத்வம் எனவும், மறைகள் பேசுகின்றன. இப்பெருவிழாக்கள் 18 விதமான முறைகளை உடையனவாம்.

அவையாவன :

வ்ருஷபவேள்வி, கொடி கட்டுதல், பாடி மகிழ்வித்தல், முளையிடுதல், வேள்வி, முத்ரை பெறுதல், பலி தூவல், திருஉலா, ஒப்பனை செய்தல், கண்படாது காத்தல், காப்பணிதல், புண்ய நீர் கொணர்தல், மஞ்சள் இடித்தல், நீரட்டுதல், கொடி இறக்கல், குடமுழுக்கு, திருமணம், அடியார் வழிபாடு எனப் பதினெட்டாகும்.

இப்பெருவிழாக்கள் எடுத்தலின் பயன்களாவன:

- ஒரு நாள் விழா - அரசு உயர்தல்
- 3 நாட்கள் விழா - இறைமகிழ்ச்சி
- 5 நாட்கள் விழா - வாழ்வாங்கு வாழ்தல்
- 7 நாட்கள் விழா - இறையருள் பெறுதல்

- 9 நாட்கள் விழா - மனநிறைவு
 11 நாட்கள் விழா - நிறைவு
 13 நாட்கள் விழா - எல்லாம் கைகூடுதல்
 15 நாட்கள் விழா - மக்கட்பேறு
 17 நாட்கள் விழா - புண்ய மிகுதி
 19 நாட்கள் விழா - கழுவாய்
 21 நாட்கள் விழா - வெற்றி காணல்

இவ்வாறு ஒவ்வொரு உருவில் விழாச் செய்தலின் பயன்களைக் காண வேண்டியது இன்றியமையாதது.

இவ்விழா காண்பதன் பெருமையைப் பற்றி “ஆளுடைய பிள்ளையார் கபாலீஸ்வர பதிகத்தில்” ‘பங்குனி உத்திர நாள் ஒலி விழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்’ என்று அருளியமை காண்க:

“கொடிகொள் செல்வ விழாக் குணலையனாகக்
 கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சி மூலகம்பணர்”
 - திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகள்.

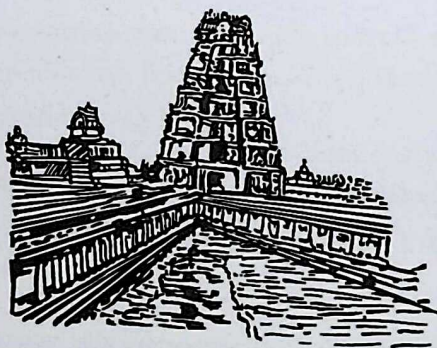
“பரமிகு நாட்சான்ற நிலத்தோர் பொருமணித்தோர்
 சங்கத் தலைவரு ருட்டினார்”
 - திருவானைக்காப் புராணம்.

“கல்வரைப்பிராட்டி செவ்வேளைங்கரன் கணங்களுக்குழ
 பல்வகை யூர்தி யும்பர் படரொளி யரச வீதி
 யெல்லை யிலுயிர்கட் கெல்லா மென்னருங்கருணைபூத்துப்
 புல்கொளித் திருவேகம்பன் திருவுலாப் போதச் செய்வார்”

என ஐம்பெருங்கடவுளார் உலாவை - காஞ்சிப்
 புராணமும்,

“திரி மலத்தே குளிக்கும் உயிர் அருள்
கூடும்படி கொடி கட்டினேனே. ”

என உமாபதி ஸிவாசார்பார் கொடிக்கவியிலும்
இவ்விழாக்களைப் பற்றியும், இப்பெருவிழாக்
காண்டலால் விளையும் நற்பயன்களைப் பற்றியும்
கூறப் பெற்றிருத்தல் காண்க. விரிவஞ்சி ஒரு சிலவே
ரூபகப்படுத்தினேன்.

ஸிவாகமங்களில் திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறைகள்

திருக்கோயில்களில் ஸூர்ய உதய முதல் இரவு 12 மணி வரை பின்னர் ஸூர்ய உதயத்திற்கு முன் மூன்றே முக்கால் நாழிகை அளவு வரை பூஜை காலங்கள் ஸிவாகமங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. அதாவது * 8 காலங்கள் பூஜை செய்வது உத்தமம். 6 காலங்கள் பூஜை செய்வது மத்யமம். 4 காலங்களில் பூஜை செய்வது அதமம் எனப் பேசுகின்றன. ஸூர்ய உதயத்திற்கு மூன்றே முக்கால் நாழிகை (அதிகாலை 4-30 முதல் 6-30 வரை) குள் உஷக்காலம் பள்ளியறை பைரவர் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

உஷக்காலம் ¹காலை 4-30 மணிக்குத் துவங்க பூஜை முடிவில் ஸூர்ய உதயம் ஏற்பட வேண்டும். (அதாவது 4-30 மணி முதல் 6 மணி வரை) இந்தக் காலத்தில் முதலில் திருக்கோயிலில் வைரவர் பூஜையும், பின்னர் பள்ளியறை பூஜையையும் செய்து பள்ளியறையில் உள்ள ஸ்வாமியை பல்லக்கில் புறப்பாடு செய்து திருக்கோயிலை வலமாக வந்து மூலாலயம் சேர்த்தல் வேண்டும். பின்னர் புண்யாஹவாசனம் செய்து கொண்டு ஸ்வாமிக்கும் அம்மைக்கும், பொங்கல், தயிர் சாதம், வெல்லம் கலந்த பொரி, பால் இவைகள் நிவேதிக்க வேண்டும்.

¹ ஸூர்யோதயத்திற்குத் தக்கவாறு இந்நேரம் மாறுபடும்.

திருமஞ்ஜனம்:

உஷக்கால பூஜை முடிந்தவுடன் நதி, குளங்கள், முதலிய இடங்களிலிருந்து வெள்ளி, தங்கம், தாம்பரம் ஆகிய குடங்களில் நன்னீர் நிரப்பி மாவிலை, தர்பை, கூர்ச்சம், புஷ்பம், சந்தனம் முதலியவைகளால் அலங்கரித்து பரிசாரகர் தலையிலாவது அல்லது யானை மீதாவது வைத்து மேளம் எடுபிடிசுருடன் திருக்கோயிலை வலமாக வந்து மூலஸ்தானத்தில் இந்த ஜலத்தை சேர்த்தல் வேண்டும்.

ப்ராதக்காலம் அல்லது காலஸந்தி:

காலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரை இந்த பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

காலஸந்தி:

முதலில் ஸூரியனுக்கு பூஜையும் பின்னர் விநாயகர் பூஜையும், த்வாரபாலகர் பூஜையும் செய்து மூலஸ்தானத்தில் புண்யாஹ்வாசனம், பஞ்சகவ்யம், ஸ்நபனம் முதலியவற்றுடன் எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும் அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து முறையே ஸ்வாமி, போகஸக்தி, நடராஜர், சந்த்ரஸேகரர், ஸோமாஸ்கந்தர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், விநாயகர், ஸுப்ரஹ்மணியர், விஷ்ணு, லக்ஷ்மி, நால்வர், அறுபத்து மூவர் முதலிய பரிவார பூஜையுடன் நந்தி, சண்டிகேஸ்வரருக்கும் பூஜைகள் செய்ய வேண்டும்.

அம்மன் தனிக்கோயிலானால் (வீரசக்தி ஆலயமானால்) அம்பாள் கோவில் பூஜைகளும் அபிஷேக அலங்காரங்களுடன் செய்தல் வேண்டும்.

ஒன்பது முதல் பத்து மணி வரை நித்யாக்னி, ஹோமம், நித்ய உத்ஸவம், ஸ்ரீ பரி முதலியன நடத்த வேண்டும்.

உபஸந்தி பூஜை :

10 மணி முதல் 11 மணி வரை இந்தக்காலத்தில் ஸ்வாமி அம்மன் மஹேஸ்வர பிம்பங்கள் இவைகளுக்கு பூஜை செய்தால் போதுமானது. பரிவாரங்களுக்கு பூஜை சொல்லப் படவில்லை.

பின்னர் 11 மணி முதல் 12.30 மணி வரை மாத்யாந்ஹிக காலம்.

உச்சிகால பூஜை :

முன்பு காலஸந்தி பூஜை போல் புண்யாஹவாசனம், பஞ்சகவ்யம், ஸ்நபனம் முதலியவற்றுடன் விசேஷமாக ஸ்வாமி அம்மைக்கு அபிஷேக ஆராதனைகளுடன் பூஜைகள் செய்து நடராஜர், ஸோமாஸ்கந்தர் முதலிய மஹேஸ்வர பூஜையுடன் சண்டிகேஸ்வராக்கும் பூஜை செய்து பூஜையை பூர்த்தி செய்யவும். அம்மன் தனிக்கோயிலில் அம்மனுக்கு பூஜை செய்து சண்டிகேஸ்வரீ பூஜை செய்ய வேண்டியது.

ப்ரதோஷ காலம் :

மாலை 4.30 மணி முதல் 6 மணி வரை. இந்த காலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் நடைபெறுகிறது. பாண்டிய நாட்டில் இல்லை. காலஸந்தியில் சொல்லியது போல் புண்யாஹவாசனம், ஸ்நபனம் செய்து கொண்டு த்வார பூஜையுடன் முதலில் நடராஜருக்கு பூஜை துவங்கி ஸ்வாமி, அம்மன், நந்தி இவர்களுக்கு மட்டும் பூஜை செய்ய வேண்டியது.

ஸாயரகஷ அல்லது இரண்டாம் காலம் :

மாலை (6 மணி முதல் 7.30 மணி வரை) இந்தக் காலத்தில் காலஸந்தி போல எல்லா தேவர்களுக்கும் அபிஷேக அலங்காரங்கள் உண்டு. முதலில் விநாயகர் பூஜையும் த்வாரபாலகர்கள் பூஜையும் செய்து கொண்டு ஸ்வாமி, போகஸக்தி முதல் நந்தி, நடராஜர், சந்த்ரஸேகரர், வைரவர், ஸுரீரயன், சந்த்ரன், ஸோமாஸ்கந்தர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், விநாயகர், ஸுப்ரஹ்மணியர், விஷ்ணு, லக்ஷ்மி, துர்கை, நால்வர், அறுபத்து மூவர்கள், மஹாநந்தி முதலிய எல்லா தேவர்களுக்கும் பூஜை செய்தல் வேண்டும். தனி அம்மனுக்கு (வீரஸக்தி ஆலயம்) விசேஷ அபிஷேக அலங்காரங்களுடன் பூஜைகள் செய்தல் வேண்டும். இந்தக்காலத்தில் ஸ்வாமி, அம்மன், ஸோமாஸ்கந்தர் முதலியவர்களுக்கு ஷோடஸோபசாரம் அவஸ்யமானது. பின்னர் 7.30 மணி முதல் 8.30 மணி வரை நித்யஹோமம், ஸ்ரீ பலி, உத்ஸவம் முதலியன செய்தல் வேண்டும்.

அர்த்தஜாமம் :

இந்தக்காலத்தில் (9 மணி முதல் 10.30 மணி வரை) விசேஷமாக ஸ்வாமி அம்பாளுக்கு மட்டும் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்ய வேண்டும். அர்த்தஜாம பூஜையில் நல்லெண்ணெய் அபிஷேகிக்கக் கூடாது. வாஸனை தைலமாக இருக்க வேண்டும். பின்னர் பாதுகாழார்த்தியை பல்லக்கில் ஏற்றித் திருக்கோயிலைச் சுற்றி வலமாக எழுந்தருளச் செய்து ஸ்வாமி ஆலயத்தில் சேர்ப்பித்து விசேஷ ஷோடசோபசாரங்களுடன் பூஜை செய்து சண்டிகேஸ்வரீ, சண்டிகேஸ்வரருக்கும் பூஜைகளை செய்து கதவுகளை மூடி பைரவர் கோயிலில் பூஜைகள் செய்து திறவுகோலை பைரவரிடம் ஸமர்ப்பித்து திருக்கதவுகளை மூடித் திருச்சங்கம் ஊதும்படி செய்து ப்ரஸாத விநியோகம் செய்ய வேண்டும்.

அர்ச்சகர் :

காலை 4 மணிக்கு எழுந்து முக்கிய கடமைகளை முடித்து ஸ்நான ஸந்த்யா அனுஷ்டானங்களைச் செய்து 5 மணிக்கு திருக்கோயில் கதவுகளை திறந்து பூஜைகள் தொடங்க வேண்டும்.

பகல் 12 மணிக்கு திருக்கதவம் மூடி மாலை 4 மணிக்கு மீண்டும் திறக்க வேண்டும். இரவு அர்த்தஜாம பூஜைக்குப் பின் திருக்கதவம் மூடவேண்டும். எக் காரணம் கொண்டும் கதவுகள் இடைக்காலத்தில் திறக்கப்படுதல் கூடாது.

வழிபாடு செய்தலும் ஸேவார்த்திகள் அர்ச்சனை செய்தலும் :

காலை 4.30 மணி முதல் 12 மணி வரையிலும் மாலை 4.30 மணி முதல் இரவு அர்த்தஜாமம் பூஜை முடியுமட்டும்.

திருச்சங்கு ஊதப்பெற வேண்டிய காலம் :

காலை 4.30 மணிக்கு திருக்கதவம் திறக்கும் போதும், காலஸந்தி பூஜையிலும், பலி போடும் போதும், மாலை கதவு திறக்கும் போதும், ஸாயரகைஷ ஸ்ரீ பலி போடும் போதும், அர்த்தஜாம பூஜையில் பல்லக்கு சேவையிலும், கதவு அடைக்கப்படும் போதும், ஷோடஸோபசார தீப ஆராதனை காலங்களிலும் திருச்சங்கு ஊதப்பெற வேண்டும்.

திருச்சின்னம் ஊதவேண்டிய காலங்கள் :

அலங்காரதீபம், கற்பூரதீபம் காட்டும் போதும், காலை, மாலை பலிக்கு நித்யோத்ஸவர் புறப்படும் போதும், ஸ்வாமி புறப்பாட்டின் முன்னரும், சேர்க்கையின் பின்னும் ஊதவேண்டும்.

எக்காளம் ஊதும் நேரம் :

காலை பல்லக்கு ஸேவையிலும் காலஸந்தி தீபாராதனை காலத்திலும், பலி நாயகர் புறப்பாட்டிலும், அர்த்தஜாமம் பல்லக்கு சேவையிலும், ஸ்வாமி புறப்பாட்டின் போதும் ஊதுதல் வேண்டும்.

மேளம் வாசிக்க வேண்டிய காலங்கள்:

காலை 4.30 மணிக்கு கொலு மேளம், பள்ளியறை தீபாராதனை (மத்தளம், தாளம், திருச்சின்னம் மட்டும்) பல்லக்கு ஸேவை அபிஷேக ஆராதனை, நைவேத்யம் தீபாராதனை காலங்கள், ஸ்வாமி புறப்பாடு முதலிய காலங்களில் வாசிக்க வேண்டும்.

மாலை 4.30 மணிக்கு அபிஷேகம், தீபாராதனை. பல்லக்கு சேவை முதலிய காலங்களில் கொலு மேளம் வாசிக்க வேண்டும்.

பெரியமணி அடிக்கும் காலம் :

காலை 4.30 மணி அபிஷேக ஆரம்பம், அபிஷேகமுடிவு, நித்யதீபாராதனை காலங்களில் அடிக்க வேண்டும். (மாலை 4.30 மேலே கண்டபடியே செய்ய வேண்டும்)

நகரா வாசிக்க வேண்டிய காலம் :

காலை 4.30 மணி முதல் எல்லா பூஜைக் கால ஆரம்பத்திலும் வாசிக்கவேண்டும்.

வேதபாராயண காலம் :

அபிஷேககாலம், நைவேத்ய தீபாராதனை காலம், ஸன்னிதி ஷோடசோபசார வேளைகளில், மந்திர புஷ்பம், திருவீதி உலாக்காலங்கள் ஆகியவற்றில் வேதபாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

தேவாரம் ஒதவேண்டிய காலம் :

எல்லா ஸன்னிதி தீபாராதனை முடிவிலும் காலை பள்ளியறை திறக்கும் போதும், இரவு பள்ளியறை ஊஞ்சலிலும் பாடவேண்டும்.

நைவேத்ய விபரங்கள்:

காலபைரவர் - பால், சர்க்கரை, நெல்பொரி.

பள்ளியறை - பால், நெல்பொரி, பொங்கல்.

திருவணந்தல் ஸ்வாமி அம்மன் - பொங்கல்.

காலஸந்தி - தயிர் சாதம், தோசை, இட்லி.

உபஸந்தி - புளியோதரை.

உச்சிகாலம்-ஸூத்தான்னம், வியஞ்ஜனம்,பாயசம், வடை.

ப்ரதோஷ காலம் - வெண்பொங்கல்.

ஸாயரகைஷ - சர்க்கரை பொங்கல், பாயசம், வடை.

அர்த்தஜாமம் - மிளகு மற்றும் சீரகம் சேர்ந்த அன்னம்,

அப்பம், புட்டு, தேன் குழல்.

பள்ளியறை - கற்கண்டு, பொங்கல், பால்.

பைரவர் - மிளகன்னம், கடலைச் சுண்டல்.

அபிஷேகச் சாமான்களின் வரிசை :

1. நல்லெண்ணெய்
2. அரிசிமாபொடி
3. நெல்லிப் பொடி
4. மஞ்சள் பொடி
5. பஞ்சகவ்யம்
6. பஞ்சாம்பூதம்
7. பால்

8. தயிர்
9. பசு நெய்
10. தேன்
11. பழரசங்கள்
12. கருப்பஞ்சாறு
13. இளநீர்
14. விபூதி
15. சந்தனம்
16. பன்னீர்
17. ஸங்க ஜலம்
18. ஸ்நபனம்

வாமிக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டிய ஜல விபரம் :

கால ஸந்தியில் ஐந்து கலம் தண்ணீரும் (கலம் ஒன்றுக்கு 24 படி) உச்சிகாலத்தில் பத்துகலமும், ஸாயரகையில் 3 கலமும், அர்த்தஜாமத்தில் 2 கலமும் அபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும். ஜலம் எப்பொழுதும் துணியால் வடிகட்டப்பெற்றதாகவும், பாதிரிப்பூ, தாமரைப்பூ, சந்தனம், விளாமிச்சை வேர் முதலியன சேர்த்து வாஸனை உள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஸ்வாமிகளுக்கு பூஜை அபிஷேகம் முதலியன செய்ய வேண்டிய விபரம் :

அபிஷேகம் - 2 நாழிகை

அலங்காரம் - 1நாழிகை

நைவேத்யம் - 1/2 நாழிகை

நித்யாக்னி, ஹோமம், பலி முதலியன - 1/2 நாழிகை

நித்யோத்ஸவம் - 1/2 நாழிகை
(ஒரு காலம் என்பது சுமார் 5 நாழிகை அளவு அதாவது 2 மணி நேரம்)

வஸ்த்ரம் சாத்தும் முறை :

பட்டுவஸ்த்ரம் - உத்தமம்

பட்டும் பருத்தியும் கலந்த வஸ்த்ரம் - மத்யமம்

பருத்தி நூல் வஸ்த்ரம் - அதமம்

கிழிந்ததும் எலிகடித்ததும் நூல் நைந்து போனதும் அழுக்கடைந்ததுமான வஸ்த்ரங்கள் சாத்தக் கூடாது.

காலஸந்தியில் - வெள்ளை வஸ்த்ரம்

உச்சிகாலத்தில் - சிவப்பு வஸ்த்ரம்

ஸாயரக்ஷையில் - மஞ்சள் வஸ்த்ரம்

அர்த்தஜாமத்தில் - வெண்மை கலந்த நீலவஸ்த்ரம்

மெல்லியதாகவும் ஸூத்தமானதாகவும் கிழிசல் இல்லாததுமான வஸ்த்ரங்களை ஸிவபெருமானுக்கு சாத்தும் படி செய்தால் வஸ்த்ரத்தில் உள்ள நூல் இழைகள் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவு காலம் ஸிவலோகத்தில் வஸிக்கிறான்.

சாத்துப்படிக்கான புஷ்பங்கள் :

காலையில் தாமரை, துளசி, மல்லிகை, நந்த்யாவர்த்தம், மந்தாரை, முல்லை, செண்பகம், புன்னை.

நடுப்பகலில் வெண்தாமரை, அரளி, துளசி, செங்கழுநீர், வில்வம், ஸங்க புஷ்பம், மருதாணிப்பூ.

மாலையில் செந்தாமரை, அல்லி, மல்லிகை, ஜாதிமுல்லை, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், வில்வம், இவைகள் சாற்றவேண்டும்.

விசேஷ காலங்களில் எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கலாம்.

சாத்தக் கூடாத புஷ்பங்கள்:

கையில் கொண்டுவந்தது, கொட்டை, எருக்கு இலைகளில் கட்டியது, வாசனை இல்லாதது, முகர்ந்து பார்க்கப்பட்டது, வஸ்தரத்தில் கொண்டுவந்தது இந்த புஷ்பங்கள் சாற்றக் கூடாது. எந்த காலத்திலும், செண்பகம் தவிர மற்ற புஷ்பங்கள் மலராமல் மொட்டுகளாகச் சாற்றக் கூடாது. புஷ்பத்தை கிள்ளி பூஜை செய்தல் கூடாது.

ஸூரியனுக்கு - வில்வம் கூடாது
ஸ்வாமிக்கு - தாமும் பூ கூடாது
விநாயகருக்கு - துளசி கூடாது
அம்பாளுக்கு - அருகம்புல் கூடாது

நைவேத்யம் செய்ய வேண்டிய அளவு :

பூஜாகாலம் ஒன்றுக்கு 3 படி உத்தமம்
பூஜாகாலம் ஒன்றுக்கு 2 படி மத்யமம்
பூஜாகாலம் ஒன்றுக்கு 1 படி அதமம் ஆகும்.

எந்த வகையாலும் காலம் 1க்கு 1படி அரிசி நிவேதனம் குறைவாக செய்தல் கூடாது.

நிவேதனம் செய்யும் முறை :

விநாயகருக்கு தனி நைவேத்யமும், ஸ்வாமிக்கு தனி நைவேத்யமும், நடராஜர், ஸோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், ஸுப்ரஹ்மணியர், அம்பாள் முதலிய ஸன்னிதிகளுக்கு தனித் தனி நிவேதனமும் வைத்தல் வேண்டும்.

மஹேஸ்வர்களுக்கு செய்த நிவேதனத்தை பக்தர்களுக்கு நிவேதனம் செய்யலாம். ஸிவபெருமானுக்குச் செய்த நிவேதனம் சண்டிகேஸ்வர்க்கு மட்டுமே நிவேதிக்க வேண்டும். ஒரே நிவேதனத்தை வைத்துக் கொண்டு எல்லா ஸன்னிதிகளுக்கும் நிவேதனம் செய்தல் கூடாது.

தாம்பூலம் வைக்கும் முறை :

5 பாக்குகள், 20 வெற்றிலை, ஏலம், பச்சைக் கற்பூரம், க்ராம்பு முதலிய வாஸனை த்ரவ்யங்களுடன் நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும்.

தேங்காய் உடைக்கும் முறை :

த்ரயம்பக மந்திரத்தால் குடுமியுடன் கூடிய தேங்காயை உடைத்து குடுமியை நீக்கி நிவேதிக்கவேண்டும். குடுமி இல்லாமலிருப்பதை உடைத்தால் அரசர்க்கு நாஸமும் குடுமியுடன் நிவேதனம் செய்தால் ஜனங்களுக்கு நாஸமும் உண்டாகும் என்று ஸந்தானம் என்ற ஆகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பலி போடும் அளவு :

தேங்காய் பருமன் - உத்தமம்
விளாம்பழ அளவு - மத்யமம்
நெல்லிக்கனி அளவு - அதமம்
என்று காரணாகமத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

ஆலயத்தின் புருஷ வடிவு :

கர்ப க்ரஹம் - ஸிரஸ்
அர்த்தமண்டபம் - முகம்
ஸ்நபன மண்டபம் - கழுத்து
மஹா மண்டபம் - ஹ்ருதயம்
ந்ருத்தமண்டபம் - தொடைகள்
ஆஸ்தான மண்டபம் - முழங்கால்கள்
இராஜகோபுரம் - பாதங்கள்
நந்தி மண்டபம் - நாபி

இவ்வாறு ஆலயத்தை புருஷாகாரமாக
கூறப்படுகிறது.

ஆசார்யர் இருக்க வேண்டிய முறை :

ஆவாஹன காலத்தில் குரு வடிவாகவும்,
அபிஷேக காலத்தில் தாய் வடிவாகவும், நைவேத்யம்
பூஜா காலத்தில் மந்த்ரவடிவாகவும், ப்ரதக்ஷிணம்,
ஸ்தோத்ரம் செய்யும் காலத்தில் தாஸவடிவ
பாவனையுடனும் பூஜிக்க வேண்டும்.

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்யும் முறை :

விநாயகருக்கு ஒரு ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரமும்
ஸூரியனுக்கு 2 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரமும்,
ஸிவபெருமானுக்கும், ஸுப்ரஹ்மண்யருக்கும் 3
ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களும், அம்பாளுக்கும்,
விஷ்ணுவுக்கும் 4 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களும்,
அரசமரத்துக்கு 7 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களும் செய்தல்
வேண்டும் என விமலம் என்ற ஆகமத்தில்
கூறப்படுகிறது.

உபசாரங்கள்:

5, 10, 16 என மூன்று வகைப்படும். சந்தனம்,
புஷ்பம், பழங்கள், தூபம், தீபம், ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்
என்பவை பஞ்ச உபசாரங்கள் ஆகும்.

பத்து உபசாரங்கள் :

ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம், ஸந்நிதானம்,
நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்தரை, பாத்யம்,
ஆசமனம், அர்க்யம், புஷ்பாஞ்ஜலி என்பன பத்து
உபசாரங்கள் ஆகும்.

பதினாறு உபசாரங்கள்:

1. ஆவாஹனம்
2. ஸ்தாபனம்
3. பாத்யம்
4. ஆசமனம்

5. அர்க்யம்
6. அபிஷேகம்
7. வஸ்த்ரம்
8. கந்தம்
9. புஷ்பம்
10. தூப தீபம்
11. நிவேதனம்
12. ஹோமம்
13. பலி
14. வேதம்
15. நாட்யம், தேவாரம்
16. விஸர்ஜனம் என பதினாறு வகைப்படும்.

ராஜோபசாரம்:

விபூதி, கண்ணாடி, குடை, சாமரம், ஆலவட்டம், த்வஜம், விசிறி இவைகள் காட்டுதல்.

ஷோடஸ தீபோபசாரம் :

1. தூபம்
2. தீபம்
3. அலங்கார தீபம்
4. நாக தீபம்
5. வ்ருஷப தீபம்
6. புருஷாம்ருகம்
7. ஹம்ஸ தீபம்
8. பூர்ண கும்ப தீபம்
9. ஐந்து முக ஆராத்ரிகம்

10. ஷே நான்கு முகம்
11. ஷே மூன்று முகம்
12. ஷே இரண்டு முகம்
13. ஷே ஒரு முகம்
14. நக்ஷத்ர தீபம்
15. மேரு தீபம்
16. கற்பூரம் என பதினாறு உபசாரங்கள்.

பஞ்ச உபசாரங்கள்:

தூபம், தீபம், அலங்கார தீபம், பூர்ணகும்பம், கற்பூரம் இவைகளுடன் ராஜோபசாரமும் சேர்ந்தது.

மேலே கண்ட ஐந்து உபசாரங்கள் திருவனந்தல் பூஜை முதல் ஒவ்வொரு காலங்களிலும் அவஸ்யம் செய்தல் வேண்டும்.

ஸாயரகைஷ பூஜையில் ஸ்வாமி, அம்மை, ஸோமாஸ்கந்தர் இம்மூன்று ஸன்னிதிகளிலும் ஷோடஸ தீபோபசாரங்களும், ராஜோபசாரங்களும் அவஸ்யம் செய்தல் வேண்டும். மற்றகாலங்களில் இவைகள் வேண்டுவதில்லை.

திருக்கோயில் உத்ஸவங்கள் :

உத்ஸவம் என்ற சொல்லின் பொருள் ஸ்ருஷ்டி முதலிய ஐந்து தொழில்களையும் விளக்குதலாகும்.

உத்ஸவங்கள் ஆறு வகைப்படும் :

1. பைத்ருகம் - 12 நாட்கள்

சிவநெறிக் கட்டுரைகள்

2. ஸௌக்யம் - 9 நாட்கள்
3. ஸ்ரீகரம் - 7 நாட்கள்
4. பார்த்திபம் - 5 நாட்கள்
5. ஸாத்விகம் - 3 நாட்கள்
6. ஸைவம் - 1 நாள் உத்ஸவம்.

இனி உத்தம த்ரய உத்ஸவங்கள் என :

1. கௌமாரம் - 13 நாட்கள்
2. ஸாவித்ரம் - 15 நாட்கள்
3. சாந்த்ரம் - 17 நாட்கள்
4. மண்டலம் - 21 நாட்கள் உத்ஸவம்
செய்யும்படி ஸிவாகமங்களில் கூறப்படுகிறது.

உத்ஸவங்கள் பல வகைப்படும்:

நித்ய உத்ஸவம் :

நாள்தோறும் காலை, மாலை ஸ்ரீ பஸி நாயகர் புறப்பாடு.

வார உத்ஸவம் :

திங்கட்கிழமைகளில் ஸிவபெருமானுக்கும், செவ்வாய்க்கிழமைகளில் முருகப்பெருமானுக்கும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் அம்பிகைக்கும், சனிக் கிழமைகளில் விஷ்ணுவுக்கும் விழா எடுத்தல் வாரோத்ஸவம் ஆகும்.

பக்ஷ உத்ஸவம் :

வளர்பிறை, தேய்பிறை ஆகிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும், த்ரயோதஸி திதியில், ப்ரதோஷ காலத்தில் ஸ்ரீ பலி தேவரை வ்ருஷப ஸேவை செய்வித்தல் ஸூக்லபக்ஷ சதுர்த்தியில் விநாயகருக்கு விழா எடுத்தல் என்பன பக்ஷோத்ஸவம் ஆகும்.

மாத உத்ஸவம்:

ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் அந்தந்த மாதத்திற்குரிய நக்ஷத்ரங்கள் அல்லது பெளர்ணமி திதிகளில் தீர்த்தம் வரும் படி விழா நடத்துதல்.

வருஷ உத்ஸவம் :

1. ப்ரஹ்ம உத்ஸவம்
 2. கல்யாண உத்ஸவம்
 3. டோல உத்ஸவம் (ஊஞ்சல் உத்ஸவம்)
 4. உடுப உத்ஸவம் (தெப்போத்ஸவம்)
 5. நவராத்திரி
 6. ஸ்கந்த ஷஷ்டி
 7. பவித்ர உத்ஸவம்
- முதலியன உத்ஸவங்களாகும்

ப்ரஹ்ம உத்ஸவம் :

இது மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி இம்மாதங்களில் மட்டும் செய்தற்குரியது.

திருக்கல்யாண உத்ஸவம் :

ஒவ்வொரு ப்ரஹ்ம உத்ஸவத்திலும் மத்தியில் நடத்தினாலும் ஆடி, ஐப்பசி, பங்குனி, இந்த மாதங்களில் தனியாக 5 நாட்கள் நடத்தலாம்.

டோலோத்ஸவம் : (ஊஞ்சல் உத்ஸவம்)

இது ஆடி மாதங்களில் பத்து நாட்கள் இரவில் நடத்தப் பெறுகிறது.

உடுபோத்ஸவம் : (தெப்போத்ஸவம்)

இந்த உத்ஸவம் ஆடி மாதத்தில் கார்த்திகை நாளிலும், தைமாதத்திலும் செய்தல் விசேஷம். ப்ரஹ்ம உத்ஸவங்களில் கடைசி நாளிலும் நடத்தலாம்.

நவராத்திரி:

இது அம்பாளுக்கு செய்யப்படும் உத்ஸவமாகும். இது போலவே ஆடிமாதமும் பூர நக்ஷத்ரத்தில் தீர்த்தம் வரும் படி அம்பாளுக்கு தனியாக உத்ஸவம் நடத்தலாம்.

ஸ்கந்த ஷஷ்டி:

இது ஸுப்ரஹ்மண்யர்க்கு மட்டும் செய்யப்படும் உத்ஸவமாகும்.

பவித்ர உத்ஸவம்:

இந்த உத்ஸவம் ஆண்டு தோறும் அறிந்தோ அறியாமலோ நிகழ்ந்த குற்றங்களுக்கு பரிஹாரமாகச் செய்ய பெருவதால் ஒவ்வொரு திருக்கோயிலிலும் அவஸ்யம் செய்யப்பெறுதல் வேண்டும். இந்த உத்ஸவம் ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதம் பெளர்ணமி வரையில் செய்யலாம். முக்கியமாக ஆவணி மாதத்தில் செய்தல் விசேஷமாகும்.

ஸிவபெருமானுக்கு உத்ஸவம் செய்யும் காலங்களில் மற்றைய எந்த தேவதைகளுக்கும் உத்ஸவம் செய்தல் கூடாது. மற்ற தெய்வங்களின் உத்ஸவகாலங்களில் ஸிவபெருமானுக்கு விழா எடுத்தல் குற்றமாகாது.

உத்ஸவங்களில் வாஹன க்ரமங்கள் ஆகமங்களின் வேறுபாடுகளால் வரிசைகள் கோவில்கள் தோறும் மாறுபட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்த ஆகமங்களின் படி வாஹன வரிசைகளை அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

உத்ஸவகாலங்களில் பலி போடுதல் மிகமிக இன்றியமையாததாகும். ஓயாது பெய்யும் மழையினால் ஸ்வாமி எழுந்தருளச் செய்வது தடைபடுமானால் கொடிமரத்தைச் சுற்றியாவது அவஸ்யம் பலி போடும் படி ஸிவாகமங்களில் சொல்லப்படுவதால் பலிபோடுதல் மிகமிக அவஸ்யமாகும்.

ஆகமங்களின் சிறப்புத் தன்மையும் பொதுத் தன்மையும்

ஸிவாகமம் என்றவுடனேயே அந்த க்ரந்தம் ஓரளவு பூஜை செய்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய பத்ததியை மட்டும் சொல்கிறது. அது பூஜகர் மட்டுமே படிக்க வேண்டியது எண்ணுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு அது அவச்யமில்லை என்று கருதும் நிலை நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகமஸாஸ்தரப்படி பூஜை செய்ய வேண்டிய குருக்கள் ஐயா அவர்களே அவற்றை படிக்க வேண்டியவர்கள், மற்றவர்கள் படிக்கக் கூடாது என்று கூட அஞ்சுகிறவர்கள் உண்டு.

ஸிவாகமத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், பூஜை செய்யும் அர்ச்சகர்கள் உரிமையோடு தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை பல உள்ளன என்று சிறப்பாகச் சொல்ல இடமிருந்தாலும், பொது மக்கள் அனைவரும் அறிய வேண்டிய பல செய்திகளும் இருக்கின்றன என்பது தெளிவாகும். ஸிவாகமத்தில் சொல்லப்படுகிற விஷயங்களை வரிசையாகப் படலவாரியாகச் சிந்தித்துக் கொண்டு வருவோமானால் ஒரு மனிதனுக்கு எந்த தர்மம் வேண்டுமோ அவை உள்ளன; ப்ராத: ஸ்மரணத்திலிருந்து அந்திய காலத்தில் இறுதி க்ரியை பர்யந்தம் உள்ள எல்லாவிதமான தர்மங்களையும் அது சொல்கிறது என்பது தெரியவரும். வர்ணாஸ்ரம தர்ம விவரங்களையும் அது சொல்கிறது. உலகத்தில் வ்யாதி

நாஸம் செய்ய வேண்டிய மருந்து முதலியன, அவற்றை கொடுக்க வேண்டிய விவரங்கள், க்ராமநிர்மாணம், நகர நிர்மாணம், க்ருஹ நிர்மாணம், மனிதற்கு வேண்டிய தனிப்பட்ட நிலைகள் எல்லாம் ஸிவாகமத்தில் ஆங்காங்கே வருகின்றன.

க்ராம நிர்மாணம் பண்ண வேண்டுமானால் ஸிவாகமத்தில் பார்த்தால் வழி தெரியும். எந்த எந்த இடத்தில், யார் யார் க்ருஹம் அமைக்க வேண்டும், எந்த எந்த இடத்தில் ஜலக்ருஹம் அதாவது தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைக்க வேண்டும், எந்த இடத்தில் மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டும், எந்த இடத்தில் வித்யாஸாலை அமைக்க வேண்டும், எந்த இடத்தில் ஜ்ஞானாப்யாஸம் செய்யவேண்டும் என்பனவெல்லாம் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டியது, குடிதண்ணீருக்குக் குளம் கட்ட வேண்டியது, இதை 'ஜலப்ரதாநம் குரு' என சொல்லுகிறார்கள். இவைகளைப் பற்றிச் ஸிவாகமம் விரிவாகச் சொல்லுகிறதென்றால் அது பொதுமக்களுக்கெல்லாம் உபயோகமானது என்பதில் ஸந்தேஹம் உண்டா? அதே போல் ஸ்நானத்திற்குக் குளங்கள் எப்படி வெட்ட வேண்டும், கோஸாலைகள் எங்கே நிர்மாணம் பண்ண வேண்டும் என்பவற்றையும் காணலாம். கொசு முதலியவற்றினால் ஸுகாதாரத்திற்கு இடையூறு இல்லாமல் கோஸாலையை எத்தனை அடி தள்ளி ஆரம்பம் செய்ய வேண்டும் என்ற வரையறை இருக்கிறது.

இத்தனை தண்டத்திற்கு (12அடி) அப்பால் இன்ன இன்ன ப்ரகாரத்தில் இன்ன இன்ன இடத்தில் நிர்மாணம் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்கிறது. ஆகவே இந்த ஸிவாகமம், ஆசார்ய-அர்ச்சுர்களுக்குச் சிறப்பு நூலாக இருந்தாலும் ஏனைய மக்களுக்கும் நன்மை தரும் வண்ணம் இருக்கிறது.

வேதம், ஸிவாகமம் என்ற இரண்டு நூல்களுக்கும் கர்த்தா ஸிவபெருமான் என்பதும், அவர் நாதமயமாக அதை அருளிச் செய்தார் என்பதும் உலகப் ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஸிவாகமங்களிலே மந்த்ரோத்தர படலத்தில் பார்த்தால் இந்த விஷயம் நன்றாகத் தெரியவரும். ஸிவாகமம் என்ற பெயரிலே 28 நூல்கள் உள்ளன. அவைகளிலே ஸிவபேதம் 10, ருத்ரபேதம் 18.

ஆகமங்கள் என்ற பெயரிலே பல ஸாஸ்த்ரங்கள் உண்டு. அவற்றில் ஸிவாகமத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் எல்லாம் வேதஸாரமானவை. இதை ஆகமமே சொல்லுகிறது.

‘வேதஸாரம் இதம் தந்த்ரம்’

என்பதைக் காண்க.

மகுடாகமத்தில் இந்த வாக்யம் வருகிறது. இந்த ஆகமங்களுடைய அளவு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. பரார்த்தஸங்க்யை முதலிய அளவுகளால் சொல்லப்பட்டது. இவற்றைப் பேணி வளர்த்து ஆதரித்து வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் இவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்லாமல் தங்களுடைய வீடுகளிலேயே பெரிய

கருவூலத்தில் பாதுகாத்து வந்தார்கள். இதனால் இவை சரியான முறையில் வெளியே வந்து வழங்க ஏது இல்லாமல் போய்விட்டன. பிறகு நல்ல ஜ்ஞானிகள் இவற்றைப் பொக்கிஷமாக வைத்து ரத்தினத்தைப் போல பாதுகாத்து வந்தார்கள். இவற்றின் உண்மையை அறியாமல் பின்னாலே வந்த ஸந்ததிகள், நல்ல வ்யாகரண ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களாகவும், வித்வத்வம் பெற வசதி பெறாதவர்களாகவும் இருந்ததனால், பின்னால் இந்தப் புத்தகங்களிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்ட சுவடிகள் எல்லாம் பிழைகள் மலிந்தனவாக ஆகிவிட்டன. நல்ல ஆகம ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களும் வ்யாகரண ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களும் பின்னால் எடுத்துப் ப்ரதி செய்தார்கள். அதனால் இவை லக்ஷணக் க்ரந்தங்களோடு ஒவ்வாத பிழைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

ஆகவே, ஆகம புஸ்தகங்களையும், ஸ்லோகங்களையும் பரிசீலனை செய்ய விரும்பும் பண்டிதர்கள், “ இந்த ஸ்லோகம் இந்த லக்ஷணத்துக்குப் பொருந்துவதில்லை. இந்த வ்யாகரண ஸூத்ரத்துக்கு இது சேராது. ஆகவே இது சரியல்ல ” என்று கூறுவதற்கு ஏற்றபடி அவை அமைந்துள்ளன. வேதத்தில் கூட, ‘பத்ராங்கர்ணேபி:’ போன்ற பகுதிகள் பல லக்ஷணத்துக்குப் பொருந்தாத வ்யாகரணத்துக்குள் அடங்காததாக உள்ளன. அதே போல ஸிவாகமத்திலும் ‘ஈஸாந...’ என்ற மந்த்ராங்களைச் சொல்கிற இடத்தில் காணப்படுகிறது. அப்படி ஒவ்வாத பகுதிகள், அடங்காத பகுதிகள் சில உண்டு. ஆகவே ஸிவாகமங்களை

உதாகரிக்கும் போது, லக்ஷணத்துக்குப் பொருத்தமில்லை என்று கூறித் தள்ளிவிடுதல் பொருந்தாது என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆசமங்களில் ஞான பாதம், யோக பாதம், க்ரியா பாதம், சரியா பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் பேசப்படுகின்றன. ஆரம்பத்திலே ஸைவ ஸந்த்யா அநுஷ்டான காலத்திலேயே முதலாவது ஆசமனம் சொல்லப்படுகிறபோதும் கூட, அது தத்வ விசாரணையுடன் தொடங்குகிறது. ஏதாவது தேவதை மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆசமனம் பண்ணும்போது அந்த தேவதையை நியாமகமாகக் கொண்டால் அந்த திவ்ய பாதம் ஒன்றினால் கூட ஹ்ருதய ஸூத்தியை அடைந்து விடலாம். இது நம்பிக்கையினால் கிடைக்கும் பலன்.

ஆசமனம் செய்யும் மந்திரம் முதல் எல்லாவற்றுக்கும் ஒவ்வொரு தத்வம் உண்டு. 'க்ரியா க்ரம த்யோதிகா' வ்யாக்யானத்தில் அவை காணப்படும். அந்த தத்வத்ருஷ்டியோடு ஆசமன தீர்த்தத்தைப் பருகினால் தான் உள்ளே இருக்கிற பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கும். ஆகவே ஆசமப்படி தீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டு ஸைவ அநுஷ்டானம் செய்யவேண்டும் என்று புகுந்து முதல் படியிலே இருக்கிற ஒருவன் கூட தத்வ ஜ்ஞானம் பெற வேண்டும். ஞானத்தில் அப்யாஸம் இல்லாமல் போனால் க்ரியைகள் பரிபூர்ணமாவதில்லை. ஆனால் தத்வ ஞானத்தை

அப்யாஸிக்கிறவர்கள் இக்காலத்தில் ஸிவாசார்யார்களில் மிகமிக குறைவாகவே காணப்படுகிறார்கள்.

க்ரியா பாதக் க்ரியைகளில் நடக்கவேண்டிய மந்த்ரங்களை மனனம் பண்ணிக் கொண்டு ஒப்பிக்கிறவர்களையும், சொல்கிறவர்களையும் காண முடிகிறதே தவிர, அந்த மந்த்ரங்கள் சொல்கிற உட்பொருளைக் காண்கிறவர்களைக் காண்பது மிகமிக அறிதாக இருக்கிறது. ஏதோ ஸதஸ்களில் காரிகைகளை மனனம் பண்ணி ஒப்பித்துவிட்டால் போதும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். இந்தச் ஸிவாசார்யர் ஸமுஹத்திலே ஞானபாதத்தைப் ப்ரதானமாக போதிக்கப் பெறுவது பல இடத்தில் இல்லை. நாங்கள் அமைத்த பாடசாலையிலும் தருமபுரத்தில் நடத்தும் பாடசாலையிலும் ஞானபாதத்தையும் சேர்த்து ஆண்டு தோறும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிறு சிறு பகுதியாகப் போதிக்க முன்வந்திருக்கிறோம்.

ஞானமில்லாமல் யோகாப்யாஸம் இல்லாமல் செய்யப்படுகிற க்ரியைகள் முழுவதும் பூரணம் அடையுமென்று சொல்வதற்கில்லை. அகோர ஸிவாசார்யார், வருண ஸிவாசார்யார், ஸோமசம்பு முதலானவர்கள் 28 ஆகமங்களையும் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே க்ரியா பாதங்ளை எவ்விதப் பிழையுமின்றி நல்ல பத்ததிகளாகச் செய்து உள்ளார்கள். பத்ததிகாரர்கள் 18 பேர். அவர்களுடைய பத்ததிகள் ஏட்டுச் சுவடிகளிலேயே இருக்கின்றன.

அவை முழுவதும் இன்னும் அச்சுக்கு வரவில்லை. அகோர ஸிவாசார்யார் பத்ததி, வருண ஸிவாசார்யார் பத்ததி, ஸோமஸம்பு பத்ததி ஆகியவை நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அச்சாகிவிட்டன. இன்னும் ஒன்றிரண்டு பத்ததிகளை அச்சுத்திலிருந்து வெளியிடுகிற நிலையிலே தயாரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதிசைவர்களுக்கு வைதிக ஆசாரங்கள் உண்டா என்று ஒரு கேள்வி கேட்கிறார்கள். என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ப்ரெஞ்சு இண்டாலஜி ஆராய்ச்சியாளரும் மற்றும் சிலரும் பேசுகிறபோது ஒன்று சொன்னார்கள். ஸிவாகமங்களைப்பற்றிப் பேசிய போது, “அவை ஸ்வதந்திர ஸாஸ்த்ரங்கள்: கர்பாதானம் முதல் இறுதி க்ரியைகள் வரையுள்ள எல்லா கார்யங்களும் ஒன்றும் குறைவு படாமல் எல்லாம் அவற்றில் இருக்கின்றன. ஸ்நான ஸந்த்யா விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஸிவாகமங்களில் சொல்லியிருக்கும் அந்த கர்மாக்களை அநுஷ்டித்தாலே போதும். இதர ஸ்ரௌத, ஸ்மார்த்த கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை ” என்று கூறினார்கள்.

நான் அவர்களோடு சற்று மாறுபடுகிறேன். ‘குமாரதந்த்ர’த்தில் யார் யார் யோக்யதை இல்லாதவர்கள் என்று வருகிறது. அகன்யாதானம் செய்கிறவன் தான் ரக்ஷாபந்தனம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று விதிக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கும் இந்த

ஹோமங்கள் அக்னிஹோபாஸனங்கள் உண்டு என்று பெறப்படுகிறது.

ஆகையால் ஸிவாசார்பார்களுக்கும் ஏனைய விப்ரர்களை போலவே ஸூத்ரங்களைக் கொண்ட ஆசாரங்கள் அவஸ்யம் உண்டு. வைதிக ஆசாரங்களை முதலிலே அநுஷ்டித்துப் பின்னாலே ஸைவ ஆசாரங்களை அநுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பது ஸாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

ஸிவாகமங்களில் தீக்ஷை மிக விரிவாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலையிலே எந்த ஆகமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் நான்கு பாதங்களும் பூரணமாக கிடைக்கவில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு கிடைத்திருக்கின்றன. அப்படிக் கிடைத்தவற்றிலும் எழுதுகின்றவர்கள் செய்த பிழைகள் பல. அவர்களுடைய இலக்கண ஜ்ஞானக் குறைவினால் எழுத்துப் பிழைகளும் இலக்கணப் பிழைகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. ஜ்ஞானபாதத்தின் அப்யாஸமும், அவற்றின் விளக்கமும் தெரியாமல் செய்யப்படும் பூஜைகள் பூரணமாக நிறைவேறவில்லை என்று கூறுவது சரியல்ல, அந்த ஜ்ஞானபாதத்தை எங்களிலே சில பெரியவர்களே, நல்ல வாக்கிய அர்த்தத்தோடு ப்ரவசனம் செய்ய தகுதியுடையவர்கள். ஏனையோர்கள் எல்லாம் வெறும் கார்யஜ்ஞானம் உடையவர்களே. ஸாஸ்த்திரத்திலே படித்த அளவு, பூஜை செய்கிற அளவுதான் பார்க்க முடியுமே தவிர, ஜ்ஞானஸாஸ்த்ரத்தை நன்கு அறிந்து வாக்யார்த்தம்

சொல்லக் கூடியவர்கள் இரண்டு, மூன்று நபர்களே இருக்கிறார்கள்.

இவர்களுக்கு வேண்டிய ஸௌகர்யத்தைச் செய்து இவர்களை உபாத்யாயர்களாக நியமித்து ஆகமங்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி ஞானபாத நூல்களை எல்லாம் அச்சடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜ்ஞானம் இல்லாமல் க்ரியா பாதங்கள் தெரிந்து பயனில்லை.

வேதப் பயனாம் சைவத்திறம்

ஸாயந உதூஷ்ய விஜஸுநஸு (ஸைவாமஜைஷு)

உமாபதியாய், அதிபரமாப்தராய், ஸமானரஹித ஷாட்குண்யரான பரமேஸ்வரர், ஆன்மாக்கள் உய்தல் பொருட்டு, அருளிச் செய்த நூல்களில் வேதம் முதல் நூலாகும். இந்த வேதம், ருடிப்பெயரால் ருக், யஜுஸ்ஸாமாதர்வணாதி நான்கு வேதங்களையும் குறிக்கும். யோகப் பெயரால் காமிகாதி அஷ்டாவிம்ஸதி ஆகமங்களையும் உணர்த்தும்.

மேலும் ஸிசைஷ, வ்யாகரணம் முதலிய அங்கங்கள் ஆறும், தனுர்வேதாதி உபவேதங்கள் நான்கும் என இப்பதிநான்கும் ருக்காதி வேதங்களில் அடங்கும். அதுபோலவே, உபாகமங்கள் ம்ருகேந்த்ரம் முதலியன இருநூற்றி ஏழும் காமிகாதி இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுள் அடங்கும்.

மேலே கூறிய வேத ஸிவாகமங்கள் பெயரால் வேறுபடினும் பொருளொற்றுமையால் மாறுபடாதன வாகும் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. இதனை வேதபாஷ்யம் செய்த பெருமக்கள்,

"வயணு வெஹிவாமஜயொஹுஷி ந வஸுநாஜி"

எனவும், தமிழ் ஸ்ருதியில் 'வேதமோடாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல் ஓதும் பொதுவும் சிறப்பு மென்றுன்னுக' என்றும் கூறியுள்ளார்கள். ஆகவே வேதம் எனினும் ஆகமம் எனினும் ஒரே பொருளை குறிக்கும் எனில் மிகையாகாது. வேதத்தின் நடுவில் உள்ளது பஞ்சாக்கிரமே ஆகும். இதனையே ஜ்ஞானஸம்பந்தப் பெருமான் 'வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே' என்றுகூறினார்கள்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த வேதப்பயனாகிய ஸைவத்திறம் எத்தகையது என்பதை விசாரிக்கப்புகின், ஸங்கரனை அடையும் ஸைவத்திறன் ஸன்மார்க்கம், ஸகமார்க்கம், புத்ரமார்க்கம், தாஸமார்க்கம் என நான்கு பகுப்புகளை உடையதாக காணப்படுகிறது. இதனையே ஸிவாகமங்கள் சரியை, க்ரியை, யோகம், ஜ்ஞானம் என நான்கு பாதங்களாகவும், வேதநெறியில் கர்மம், உபாஸனை, த்யானம், ஜ்ஞானம் என நான்கு வகையாகவும் விதந்து ஓதப்பெறுகிறது.

அந்த வழிகள் இரண்டும் ஆன்ம நற்பேறாகிய மோக்ஷத்தையே பயனாகக் கொண்டுள்ளமையால் நற்பேறுகிட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இன்றிமையாதது என்ன என்று விசாரித்தல் அவஸ்யமாகிறது. அவ்வாறு விசாரிக்குமிடத்து வேதப்பயனாகிய ஸைவத்திறம், ஸிவபுண்யம் கைவரப்பெற்றோர்க்கன்றி கைகூடுதல் அமையாதாகலின் ஸிவபுண்யம் மிக மிக இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகிறது. இதனை

ஸிவபுண்ணம் யதிகூதம் ஹவஹி ஸுவபுபாவஹி
 ஸாபஜொக்ஷா ஹவஹி நநெஹி யபு உ ஹவிஷிதி||
 ஸிவபுண்ணம் விநாநெவ ஸுதிகிஷெஹி நாஜிஹி

எல்லாப் பாபங்களும் ஸிவபுண்யத்தால் தீரும்,
 மோக்ஷமடைதற்கு ஸிவபுண்யமல்லாது
 பிறிதொன்றில்லை என ஸ்காந்த புராணத்திலும்
 காணப்படுகிறது. அந்த ஸிவபுண்யம் மேலே கூறிய
 சரியை, க்ரியை, யோகம், ஜ்ஞானம் என்னும் நான்கினால்
 அமைவதே ஆகும், என்பதையும் சரியை
 முதலியவைகளின் விபரங்களையும் ஸிவாகமங்களில்

க்ரியாஜுதிபு ஜஹஸஸு சூத்யெஷு ஸஜாஹிதஃ|
 ஸநெஹி ஜாஜுநஹி யபுக் ஜாஜுநா ஜஜுஸுக்ஷயா||

க்ரியா மூர்த்தி அமைந்துள்ள ஸிவாலயங்களில்
 மெதுவாக உள்ள திருவலகினாலே திருவலகிடுக
 எனவும்,

உபயபுது ஸுஹிஷு புதுபுது ஜஹவஜிபுது|
 வஸுபுதெந தொயந யஃ சுயபுதுபுதுபுது||

மேலும் கீழும் தள்ளப்பட்ட புதியதும், கிருமிகள்
 இல்லாததுமான கோமயத்தை வடிகட்டின தண்ணீரில்
 கலந்து திருமெழுக்கிடுக எனவும்,

சூதாராஜாஜவெஃ வுஹெ ஸாஜாய ஸிவஸுதா|
 ஜாமா மூயிகூதா யொ ல்லாசு வாஜெஹிநெ ||
 யஃ கூயடாசு து ஜஹெஸாய வுஹுராஜ க்ரியாவியிழி|
 ஸுதாது மாநாஜிகம் ஸவடும் யஃ கூயடாஜாஸாஜா மடகழி||

தன்னுடைய சொந்த நந்தவனத்திலுண்டான
 புஷ்பங்களால் பூமாலைகள் புனைந்தும், துதி
 பாடல்களால் தோத்தரித்தலும் சரியை என்ற
 தாஸமார்கமாகும் என்று ஸிவாகமங்களில்
 பேசப்படுகிறது. இதனை திருநாவுக்கரசர் :

“நிலைபெருமா நெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
 புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
 சங்கராசயபோற்றி போற்றியென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடை யெம்மாதீ யென்றும்
 ஆருரா வேன்றென்றே யலறாநில்லே”

என்று பாடிபரவசம் அடைகிறார். இது தாஸமார்கம்.

புத்ரமார்க்கம்

ஸைவத்திறமாம் புத்திரமார்க்கம் பற்றி
 ஸ்காந்தபுராணத்தில்:

வனுமூகி. விபாயாமெ அனைய டுஜநவாவுகுடி
 ஸிவனுபவஜயெசு வழுாடிநூகாயடும் ஸஜாவயெசு||
 கியாஜவெவஜவினாணிவடது உ யயாகூடி
 வுதுஜாமடும் ஸிவாஅடாடி ஜவஹாஜவராயணம்||

ஸிவார்ச்சனைக்கு இன்றியமையாததாகவுள்ள
 பூதஸூத்தி, ஆன்மஸூத்தி, த்ரவ்யஸூத்தி, மந்த்ரஸூத்தி,
 லிங்கஸூத்தி என்ற பஞ்சஸூத்திகளை செய்து
 அந்தர்யாகம் இயற்றி பின்னர் புறத்திலும் ஸிவபூஜை
 அக்னிகார்யம் முதலிய செய்தல் க்ரியா பாதமாகும்.
 புத்ரமார்க்கமானது ஸிவார்ச்சனை, ஜபம், ஹோமம்
 முதலியனவே என்றும் கூறுகிறது. ஸிவாகமங்களில்
 வாதுளாகமத்தில்,

ஸுஷெஹ நிஜுனெ லெவ லாவயெதும் ஸிவாமயடி

தஜாமயஸுஜாதாநம் ஸிவரூபம் விசிநயெசு

சுணயுாமஃ ப்ருகதவஸுஸுஸிநு உதிநிஜுனெ

தனது தேஹம் பஞ்சஸூத்தியாலும்
 தஹநாப்லாவனங்களாலும் நிர்மலமான பின்னர் அதனை
 ஆலயமாகவும், ஆண்டுள்ள ஜீவனை ஸிவலிங்கமாகவும்
 அந்தர்யஜனம் செய்தல் வேண்டும் எனவும், இவ்வாதே,

தவழியெய்தொஜெயனை

சூழாயதே ஜநிஜாசூசிதூ।

எனருக் வேதமும் கூறாநிற்கும். இதனைத் திருமுலர்

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானாற்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளாமணி விளக்கே”

என தனது திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார். இதுவே க்ரியா
பாதம் என்னும் ஸத்புத்ர மார்கமாகும்.

இனி சகமார்க்கம் என்னும் யோகபாதத்தில்
ஸிவயோகிகள் யோகாப்யாஸம் செய்வதற்கு

ஸூந்யாமாஸௌ ஜெ ரஜே ஷேவதாயதநௌ ஸூஷே
நஜீக்ஸௌ விவிசௌ வா மூஷே வொஸவநெஹி வா||
ஸூகா ஸூசிஸூவஸூஸூ பூணஜே ஸிரஸா ஸிவஜ||
யொமாவாயு. நஜஸூதநு யொமம் யுஜீத ஜநவ||

என்று ஸர்வஜ்ஞானோத்தராகமத்திலும்,

மாஸூவஷேஸாஜிஜேயா வுஸூஷம் கூஷ்விஜயஜி||
ஸூஷுஸூவஸூஸூ மாமிது ஜஹாஸூவஜேஜே||
கூஷூஸூகூ ஸூவூவஸூஸூ ஸூஷுஸூ தயா கூஸூ||

குரு உபதேச வாயிலாக பரமானந்த விக்ரஹரும், புருஷரும், க்ருஷ்ண பிங்கலருமான பரப்ரஹ்மத்தை த்யானாப்யாஸத்தினாலே பெரியோர்கள் தஹராப்ஜத்தின் மத்தியில் காண்கின்றனர். நீயும் அவ்வாறே காண்பாயாக என்று யாஜ்ஞயவல்க்ய ஸ்ம்ருதியிலும் பேசப்படுகிறது.

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ச்வாஸங்களை பந்தனம் செய்து நிறுத்தி, மூலாதார குண்டலினீ ஸக்தியை எழுப்பி, த்வாதஸாந்தம் மட்டும் கொண்டுபோய் ஷடாதாரங்களையும் பேதித்து, பிந்து ஸ்தானத்திலிருந்து சந்த்ரகலையை உருக்கி அம்ருதபானம் செய்து கொண்டு பரமாநந்தபரிதனாக விளங்கிடுவதே யோகபாதமாகும். இதனை 'கருதுவா ருள்ளத்துக் கமலத்தூறும் தேனவன்காண்' என்று வாகீஸ முனிவர் கூறினார்கள். இதனை ஸிவாகமங்களின் ஆவாஹந ப்ரகரணத்திலும் மற்றும் அந்தர்யஜன ப்ரகரணத்திலும் நன்கு காணலாம்.

இனி	ஸந்மார்கமாகிய	ஞானபாதம்.
ஸைவாகமங்களில்	வியந்தோதப்படும்	ஜ்ஞானம்

பரஜ்ஞானமாகும். பரமேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபலக்ஷணம் சொல்லுமிடத்து, 'ரூபம் ஜ்ஞேயம்' என்று பேசப்படுகிறது. மேற்கூறிய சாயை, க்ரியை, யோக வாயிலாக ஜ்ஞானத்தை அடைந்த முக்தான்மா அனுபவிக்கும் ஜ்ஞானமே பரமஜ்ஞானமாகும். இந்த ஞானத்தையே 'சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வறிய மெய்ஞானம்' என சேக்கிழார் பேசியுள்ளார்.

ஸர்வஜ்ஞானோத்தராகமத்தில்,

ஸவெஹ்ஹி உ ஸாஸ்த்ரஹ் ஜெஹ் வஸு உ துஷ்யஃ

பஸுபாஸ வதிலெஸுவ ஸிவஸுதி யயாக்ரஃ ||

வதிலுஜா ஸிவொ ஜெஹ்யொ ஜெஹ்ராஜா ஜெஹ்விஹ் ||

ஸவஹ்ஜெஹ்யபிவஸுஸாஸ ஸுஷ்ரிஸஹ்ரா காரகஃ ||

எல்லா ஸாஸ்த்ரங்களிலும் ஞானம் நான்கு விதமாக பொருள்களை நிர்ணயமாகக் கூறுகிறது. அவை பஸு, பாஸம், பதி, ஸிவம் எனப் பெயர்பெறும். பதி எனப்படும்போது மந்த்ராத்மகமாய் மந்த்ரவிக்ரஹமாகவுள்ள ஸதாஸிவரூபமான நினைப்பும், ஸிவம் எனப்படும்போது,

சவஹ்விஹ் ஜெஹ் வஹ்விஹ் வஜிஹ்

என ஸஹஸ்ராகம வசநப்படி நிர்குண ப்ரஹ்மரூபமும் ஆகும் என ஸிவாகமங்கள் பேசும். அவ்வண்ணம் எல்லாம் அவனுருவாகவும், அவன் திருக்கோயிலாகவும், அவன் செயலாகவும் காணும் ஸ்வானுபூதிமான்களிடத்தில் அவன் எப்பொழுதும் ப்ரகாஸித்துக்கொண்டே இருப்பான். அந்த மஹான்களையும் ஸிவாலயங்களையும் ஸிவனெனவே எண்ணி வழிபடுதலே, ஞானிகளுடைய இலக்கணம் என்பது ரௌரவாகமத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அதனையே

‘மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே’

என்று ஸித்தாந்த ஸாஸ்த்ரம் பேசுகிறது. அத்தகைய ஞானமே ஸிவாகமங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும் காணும் மெய்ஞானமாகும் என்பர் ஆன்றோர். அந்த நெறியே வேதப்பயனாம் சைவத்திறமாகும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, இந்தக் கட்டுரை எழுத ஆஜ்ஞாபித்த ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் பொன்னார் திருவடிகளுக்கு, எனது மன மொழி மெய்களால் வணக்கத்தைச் செலுத்தி அமைகிறேன்.

ஆகமப் ப்ரதிஷ்டையின் சிறப்பு

புண்ய பூமியாகிய இந்தப் பரதகண்டத்தில், அகண்டாகார நித்ய வ்யாபக ஸச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரமேஸ்வரன், உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் நலம் பெறுவான் வேண்டி அருளிச்செய்த நூல்கள் வேத ஆகமங்கள். அவற்றுள் வேதம், ருக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வணம் என நான்கு பகுதிகளாக வேதவ்யாஸ பகவானால் முறைப்படுத்தப்பட்டு முறையே மந்தரம், ப்ராஹ்மணம், உபநிஷதம் என மூன்று பிரிவுகளாக ஒதப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வேதநூல்கள், ஆன்ம கோடிகள் வாழவேண்டியதற்கு அவஸ்யமான நித்ய கர்மங்கள், தர்மங்கள், மோக்ஷஹேதுக்களான யோக, ஜ்ஞான மார்க்கங்கள் இவைகளை விரித்து உணர்த்துகின்றன.

ஆன்மார்த்தமான பயன்களைத் தருவதோடு அல்லாமல் பரார்த்தமான அதாவது தன் பொருட்டல்லாமல் உலக யோக கேஷமங்களைக் கருதி, யாகங்கள், யஜ்ஞங்கள், ஸ்வர்காதி அனுபவப் ப்ராப்திகள் முதலிய விபரங்களைக் குறித்தும் அவை பேசுகின்றன. அவற்றுள் தேவதார்ச்சனம் (இறைவழிபாடு) என்பது ஒன்றாகும்.

இறைவழிபாடு செய்தலைத் தனக்கென மட்டுமே ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் செய்தல் வேண்டும். பிறர்

பொருட்டோ, ஊதியம் கருதியோ செப்தல் கூடாது எனவும், அவ்வாறு செப்தோர் 'தேவலகர்' என்ற தோஷத்தை அடைவார் என்றும் வரையறுத்து ஸ்ம்ருதிகள் பேசுகின்றன!

இந்த நிலையில் நமது பாரத பூமியிலும் இன்றும் வெளிநாடுகளிலும் கூட ஆயிரக்கணக்கில் தேவாலயங்களும், ஆங்காங்கு வரும் அன்பர்கள் பொருட்டாக வழிபாடுகள், அர்ச்சனைகள், ஸாந்திகள் முதலியன செய்து வைத்தலும், அதற்கென ஓரளவு ஊதியங்கள் பெறுதலும் கண் கூடாகக் காண்கிறோம். அப்படியாயின் இந்தத் 'தேவாலயங்கள்' தோன்றினமை சரியா? அதில் பிறர் பொருட்டு வழிபாடு செய்விப்பவர்கள் மேர்கூறிய தேவலக தோஷம் உடையவர்களா? என்ற ஸந்தேஹம் எழுகின்றது இவ்வாசங்கையை ஆகமங்கள் விளக்கமாகத் தீர்த்துவைக்கின்றன.

ஆகம விளக்கம் :

வேதம், ஆகமம் என்ற இரண்டு சொற்களும் ஒரே பொருளைத்தான் குறிக்கும். மனிதனாக பிறவி எடுத்ததன் பயனையும், அறிவோடு வாழவேண்டிய முறைமையையும், ஞாபகப்படுத்தும் நூல்கள் வேதாகமங்கள். மனிதன் 'தனக்கென வாழாப்பிறர்க்குரியாளானாக' இருத்தல் வேண்டும் என்பதனை நினைவூட்டி வாழ்வாங்கு வாழ வகை செய்யும் சிறப்பை உடையவை அவை.

வேதங்களின் அங்கமாகிய கல்ப ஸூத்ரங்களும் ஆன்மார்த்த வழிபாடுகளை விரித்துரைக்கின்றனவே தவிர, பரார்த்த பூஜைகளையோ, பரார்த்த ஆலய நிர்மாண விதிகளையோ, ப்ரதிஷ்டா விதிகளையோ கூறவில்லை. வைகாணஸ ஸூத்ரத்தில் மட்டும் ஒரு சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை, பிற்பாடு தோன்றிய மரீசி, ப்ருகு, அத்ரி போன்ற மஹரிஷிகள் செய்த அர்ச்சனா கல்பங்களாகவே தான் உள்ளன.

பரார்த்த ஆலய நிர்மாணங்கள், பூஜாவிதிகள், ப்ராயஸ்சித்தங்கள், உத்ஸவங்கள், ஆலயம் அமைத்தற்கு பூபரிக்ரஹம், வாஸ்து நிர்ணயம், நகரக்ராம நிர்மாணம், ஆலயம் அமைக்க முதலில் ஸங்குஸ்தாபனம், ஆத்யேஷ்டிகாஸ்தாபனம், ஸிலாஸங்க்ரஹணம், ப்ரதிமாலக்ஷணம் முதலியவைகளை ஆகம நூல்களும், ஸில்ப நூல்களும் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

ஸில்பநூல்களில், ப்ரதிஷ்டை, உத்ஸவம், ப்ராயஸ்சித்தம் முதலியன காணப்படவில்லை. ஆகவே ஸைவாகமங்களில் கூறியுள்ள பூஜா பேதங்கள், காமிகம் முதல் வாதுளம் இறுதியாக 28 வகையாக உள்ளன. ஆங்காங்குள்ள ஆசாரநியமங்களுக்கும், பக்குவிகளுக்கும் ஏற்ப அவைகள் விரிவுபடுத்திக் கூறுகின்றன. இவ்வாகமங்களின் வழியே தீசைஷ என்ற ஒருவித ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்றும் ஆதியில் பரமேஸ்வரன் திரு முகங்களிலிருந்து தோன்றியும், அந்த

பரமேஸ்வரரே தீக்ஷை செய்வித்து பிறர்
பொருட்டாகவும், தன் பொருட்டாகவும்

“ஸிவெநெகூஸம் மதஸூகஸூக்யீந ஸுவ்யதிகூஸி

ஹோயாஹஸம் ஸூயஸூக ஹவதி ஸூநாஹூதிஹாநு”

என்ற இலக்கணத்தின்படி தனக்கென எந்த உணர்வும்
செயலுமின்றி எல்லாம் சரிவன் செயலே என்ற ஞானமும்
கைவரப்பெற்று. “எப்பணியும், அப்பணியும்
பெருமான்றன் நற்பணியே” என்ற உணர்வோடும்
தன்னலமில்லாமலும் (கீதாசார்யன் சொன்னபடி ‘ஸ்ர்வ
தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேவ ஸரணங்கத’ என்ற
முறையிலும்) கைங்கர்யம் செய்யும் தீக்ஷா
ஸூத்தர்களான சரிவத்விஜர்களை “தேவலகத்வ” தோஷம்
பற்றுவதில்லை. மற்றும்,

“சுஸம் ஸூயஸூக ஹவதி ஸூநாஹூதிஹாநு”

என்ற வாக்யப்படி சரிவாகம விதிகளின் படி
செய்யப்படும் பூஜைகள், ப்ரதிஷ்டைகள், உத்ஸவங்கள்,
ப்ராயஸ்சித்தங்கள் முதலிய வழிபாடுகளைச் செய்து
வைக்கும் ஆசார்யர்களுக்கு தேவலக தோஷம்
ஏற்படுவதில்லை என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவேதான் “ஆஸேது ஹிமாசல பர்யந்தம்
தேவாலயங்களில் தீக்ஷா ஸம்ஸ்கார ஸூத்தர்களாகிய
ஆதிஸைவர் (குருக்கள்) ஆதி வைகாசனர், பாஞ்சராத்ர
தீக்ஷை பெற்ற ஏகாயனர்கள் முதலிய ப்ராஹ்மணர்களை
தன் பொருட்டும், பிறர் பொருட்டும் பூஜைகள்

செய்யவும், செய்து வைக்கவும் ஆகம விதிகளின் படி ஏற்பாடு செய்துள்ளமை யாவரும் அறிந்த விஷயமாகும்”.

இனி ப்ரதிஷ்டை என்ற தலைப்பில் ஒரு சில முகியமான க்ரியைகளைக் காண்போம்.

ஆகம ப்ரதிஷ்டாமுறைகள்:

ப்ரதிஷ்டைகள் அனாவர்த்தம், ஆவர்த்தம், புனராவர்த்தம், அந்தரிதம் என நான்கு வகைப்படும்.

1. அனாவர்த்தம்: தானாக உண்டான ஸ்வயம்பு சேஷத்ரங்களில் முதன் முதலாக இயல்பாகத் தெய்வஸான்னித்யம் உள்ளதை மேலும் அதிகப்படுத்துதல்.

2. ஆவர்த்தம்: புதிதாக லிங்கம், பிம்பம் முதலியன ஆகம நூல்களில் கூறிய முறைப்படி ஸிலாஸங்க்ரஹணம் செய்து, உருஅமைத்து, ஆலயநிர்மாணம் செய்யும் முறையைப் பரிசீலனை செய்து தேவ பூமியில் ஆலயம் அமைத்து ப்ரதிஷ்டை செய்தல்.

3. புனராவர்த்தம்: ஏற்கனவே உள்ள ஆலயங்கள், இடிபாடுகள் ஜீர்ணம் முதலியன ஏற்பட்டிருந்தால் அவைகளை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து அஷ்டபந்தனம் சாத்தி கும்பாபிஷேகம் முதலியன செய்தல்.

4. அந்தரிதம்: கோயில் நடைமுறையில் நடக்கக் கூடாத அனாசாரங்கள் ஏற்பட்டாலும், ம்ருகங்கள், மனிதர்கள், திருக்கோயிலினுள் மரித்தாலும், அஷ்டபந்தனம் மலினம் அடைந்தாலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய ஸம்ப்ரோக்ஷணம்.

கும்பாபிஷேக தத்வம்:

அங்கிங்கெனாது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்கும் இறைவனை ஆன்மாக்கள் உணர்வுக்குப் புலனாகும் நிலையில் உணர்த்தப்படும் போது மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சந்திரன், ஸூரியன், ஆன்மா என்ற எட்டு குணங்களை, வடிவங்களாய் உணர்கிறான்.

இவ்வெட்டுக்கும் வேறாக உலகில் எதையும் உணரவும், காணவும் முடியாது. இப்படி எண் குணத்தானாகி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த பரம் பொருளை ஓர் இடத்தில் ப்ரகாஸிக்கச் செய்யும் பொருட்டு மண்வடிவாகக் குடத்திலும், நீர் வடிவாக கும்பதீர்த்தங்களிலும், தீ வடிவாக ஹோம குண்டத்திலும், காற்று வடிவாக மந்த்ர உச்சரிப்பிலும், ஆகாயவடிவாக ஒலியின் விரிவிலும், ஆதித்ய வடிவாக ஒளியிலும், இந்து வடிவாக மனத்தின் குழைவாலும், ஆன்மவடிவாக உயிர்களின் ஏகோபித்த கூட்டுப் ப்ரார்த்தனையிலும், வழிபாடு செய்து ஓரிடத்தில் (குறிப்பிட்ட மூர்த்தி பிம்பத்தில்) நிலை பெறச்செய்தல் கும்பாபிஷேகத்தின் தத்வமாகும்.

இந்த முறைகளையே ஆகம ஸாஸ்த்ராங்களில் கூறியவண்ணம் வேதிகைகள், குண்டங்கள், யாக ஸாலைகள் முதலியனவைகளை விதிப்படி அமைத்து, முதலில் கும்பத்தில் 8 மூர்த்திகளையும், அம்மூர்த்திகளுக்கு உயிராக நின்று இயக்கும் மூர்த்தீஸ்வரர்களையும், அவர்களின் ஸக்திகளையும் பூஜித்து, அக்னிகுண்டங்களில் மேலே சொன்ன க்ஷமா, வன்னி, எஜமான, அர்க்க, ஜல, வாயு, இந்து, வ்யோமாதி மூர்த்திகளை, ஒரே மூர்த்தியாக (ஷண்முகப் பெருமானை) பூஜித்து, திருவருள் துணை கொண்டு தனித் தனி பிரித்து 32 இடங்களில் தனித் தனியே நிறுத்தி அவற்றிற்குரிய ஆயிரம், பதினாராயிரம் நாம மந்த்ராங்களாலும் ஸமித்து, தான்யம், அன்னம், ஆஜ்யம், வாஸனாதித்ரவ்யங்கள் முதலியவைகளாலும், முறைப்படி ஹோமம் செய்து, உருஏற்றி, பின்னர் ஒன்றாகக் கூட்டி, குடத்திலுள்ள மந்த்ரமயமான புனித நீரில் சேர்த்து, அந்தக் குடத்திலுள்ள ஜோதியான பரமாத்மாவை பிம்பத்தில் சேர்த்து, புனிதமான புண்ணிய நீராட்டி, எங்கும் பரந்து வ்யாபகமாக நிற்கும் ஒரு தெய்வ ஸான்னித்யத்தை விக்ரஹவடிவத்தில் அதிகமாக அருள் சுரந்து, அன்பர்களுக்கு இஹபரஸாதனங்களை வேண்டுவார் வேண்டியபடி நல்குமாறு ப்ரார்த்தித்தல் கும்பாபிஷேகத்தின் உட்கருத்தாகும்.

ஆகம ஸாஸ்த்ராங்களில் சொல்லிய முறைகளில் சிறிது மிகினும், குறையினும் குற்றம் ஏற்படும் ஆதலின் க்ரியைகளை மிக்க கவனத்துடன் ஆகமங்களில்

இறைவன் அருளியவாறே செய்தல் மிகவும்
அவச்யமாகிறது.

நித்யபூஜா விதிகள்: ஸுப்ரஹ்மண்யருக்குக் குமார
தந்த்ரம், லலிதம் என்ற ஆகம விதிகளின் படி நித்ய
பூஜைகள் செய்தல் வேண்டும்.

பூஜையானது 6 காலம் செய்தல் உத்தமம், 4
காலம் செய்தல் மத்யமம், 2 காலம் செய்தல் கடைசி
பகலும்.

ஆறுகால பூஜை:

ஸுலர்ய உதயத்திற்கு முன் 3 3/4 நாழிகை (காலை
4.30 மணி முதல் 6.00 மணி வரை) உஷக்காலம்.

ஸுலர்ய உதயத்திற்கு பின் 7 1/2 நாழிகை (காலை
6.00 மணி முதல் 9.00 மணி வரை) ப்ராத: காலம்.

பகல் 15 நாழிகை வரை (காலை 9.00 மணி முதல்
12.00 வரை) மாத்யாஹ்நிககாலம்.

ஸுலர்ய அஸ்தமனத்திற்கு முன் 3 3/4 நாழிகை
(4.30 மணி முதல் 6.00 வரை) ப்ரதோஷகாலம்.

ஸுலர்ய அஸ்தமனத்திற்கு பின் 3 3/4 நாழிகை
(6.00 மணி முதல் 7.30மணி வரை) ஸாயங்காலம்.

அதற்கு பிறகு 3 3/4 நாழிகை (7.30 மணி முதல்
9.00 மணி வரை) அர்த்தஜாமம்.

நான்கு காலபூஜை:

ஸூரிய உதயம் முதல் 7 1/2 நாழிகை (காலை 6.00 மணி முதல் 9.00 மணி வரை) காலஸந்தி.

7 1/2 முதல் 15 நாழிகை வரை (9.00 மணி முதல் 12.00 மணி வரை) உச்சிக்காலம்.

அஸ்தமனம் முதல் 3 3/4 நாழிகை (6.00 மணி முதல் 7.30 மணி வரை) ஸாயங்காலம்.

3 3/4 முதல் 7 1/2 நாழிகை வரை (7.30 மணி முதல் 9.00மணி வரை) அர்த்தஜாமம்.

இரண்டு காலபூஜை:

காலை 9 மணி அளவில் காலஸந்தி.

மாலை 6 மணி அளவில் ஸாயங்காலம்

முதலில் காலையில் புண்யாஹ்வாசனம், பஞ்சகவ்யம், ஸ்நபனம் செய்து கொண்டு, முதலில் கணபதிக்கு அபிஷேக ஆராதனங்களும், பின்னர் ஸ்வாமிநாதஸ்வாமிக்கும், அதன் பின்னர் தாரகபரமேஸ்வராக்கும் அபிஷேக ஆராதனங்களும், பிறகு பரிவார தேவர்கள், உத்ஸவர்கள், முதலிய தெய்வங்களுக்கு பூஜை செய்து, யானை, பலிபீடம் முதலியனவைகளை பூஜித்துக் கடைசியாக இடும்பன் பூஜை செய்தல் க்ரமம்.

இடும்பன் பூஜை செய்த பின்னர் மாலையில் புண்யாஹ்வாசனம் செய்து கணபதியிலிருந்து சிவநெறிக் கட்டுரைகள் — 80 — சிவநெறிக் கழகம்

தொடங்கி முறையே மூலவர், ஸ்வாமிநாதர், தாரகபரமேஸ்வரர், உத்ஸவர், பரிவாரங்கள், கஜம், பலி பீடம் இவைகளை பூஜித்துக் கடைசியில் ஸுமீத்ரசண்டரை பூஜித்த பின்னர், பைரவர் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

உத்ஸவங்கள்:

ஸுப்ரஹ்மண்ய க்ஷேத்ரங்களில் குமாரதந்தர் ஆகம விதிகளின்படி உத்ஸவம் செய்தல் வேண்டும்.

அவையாவன:

மாத உத்ஸவம், பக்ஷ உத்ஸவம்:

மாதந்தோரும் கார்த்திகையில் உத்ஸவம் செய்தல். க்ருஷ்ணபக்ஷ ஷஷ்டியிலும் மாத உத்ஸவம் செய்யலாம். இவை ஏகதின உத்ஸவங்கள்.

12 மாதங்களிலும் செய்யும் உத்ஸவம் - நக்ஷத்ர உத்ஸவம்

மார்கழி மாஸம்	-	திருவாதிரை
தை மாஸம்	-	புஷ்யம்
மாசி மாஸம்	-	மகம்
பங்குனி மாஸம்	-	உத்தரம்.
சித்திரை மாஸம்	-	சித்ராபெளர்ணமி
வைகாசி மாஸம்	-	விஸாகம்
ஆனி மாஸம்	-	மூலம்
ஆடி மாஸம்	-	உத்திராடம்
ஆவணி மாஸம்	-	திருவோணம்

புரட்டாசி மாஸம்	-	பூரட்டாதி
ஐப்பசி மாஸம்	-	அஸ்வினி
கார்த்திகை மாஸம்	-	கிருத்திகை

இவை ஏகதின உத்ஸவங்கள்

வருஷ உத்ஸவங்கள்:

ஆவணி	-	திருவோணத்தில் தீர்த்தம்	12 நாட்கள்
தை	-	பூசத்தில் தீர்த்தம்	10 நாட்கள்
மாசி	-	மகத்தில் தீர்த்தம்	12 நாட்கள்
பங்குனி	-	உத்தரத்தில் தீர்த்தம்	12 நாட்கள்
வைகாசி	-	விசாகத்தில் தீர்த்தம்	10 நாட்களில்
தீர்த்தம் ஏற்படும் படி முன்னதாக 12 நாட்கள் உத்ஸவம் செய்வது ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ஆகும்.			

ஸ்கந்த ஷஷ்டி:

ஐப்பசி அமாவாஸைக்கு மறுநாள் ப்ரதமை தொடங்கி ஷஷ்டி முடிய சூரஸம்ஹார லீலையுடன் செய்வது ஸ்கந்த ஷஷ்டி உத்ஸவம் - 6 நாட்கள்.

வார உத்ஸவம்:

ப்ரதி வெள்ளிக் கிழமை தோறும் செய்வது - ஒரு நாள்.

உத்ஸவ வாஹனக் க்ரமங்கள்:

ஆகம பேதங்கள் பலவாக உள்ள படியால் குமாததந்தரத்தில் கூறியுள்ளபடி

நாட்கள்	காலை	மாலை
முதல் நாள்	மஞ்சம்	மஞ்சம்

2ம் நாள்	றே	பூதவாகனம்
3ம் நாள்	றே	சிம்மம்
4ம் நாள்	றே	யானை
5ம் நாள்	றே	மயில்
6ம் நாள்	றே	கற்பகவ்ருக்ஷம்
7ம் நாள்	ரதம்	மஞ்சம்
8ம் நாள்	மஞ்சம்	குதிரை
9ம் நாள்	மஞ்சம்	மஞ்சம்
10ம் நாள்	தீர்த்தம்	புஷ்பமஞ்சம்

தினமும் பகலில் மஞ்சத்திலும் இரவில் வாஹனங்களிலும் ஸ்வாமியை எழுந்தருளச் செய்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு உத்ஸவத்தின் முடிவிலும் சண்டிகேஸ்வரர் உத்ஸவம் செய்து உத்ஸவ ஸாந்தி செய்தல் வேண்டும்.

நித்ய உத்ஸவம்:

பக்தர்களின் வேண்டுகோட்கிணங்க நாள் தோறும் உத்ஸவங்கள் நடத்தலாம்.

இக்கட்டுரை உத்தர ஸ்வாமிமலை முருகப்பெருமான் ஆலயத்திற்காக எழுதப்பட்டது.

அஷ்டபந்தனம்

(இறைவனுக்கும் உயிர்கட்கும் இடையே பேரருட் ஸக்தியாக என்றும் நீங்காத பிணைப்பினை உண்டுபண்ணும் அடிப்படைத் தத்வம் அஷ்டபந்தனத் தத்வம் என்பதை ஆகம நூல்களின் துணைக்கொண்டு விளக்கி, இவ்வஷ்டபந்தன மருந்தை மரபு பிறழாது தயாரிக்கும் நெறி முறைகளையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.)

இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்கும் இடையே, பேரருட் ஸக்தியாக நின்று என்றும் நீங்காத பிணைப்பினை உண்டு பண்ணும் அடிப்படைத் தத்வக் கருத்தமைந்த நிகழ்ச்சியே “அஷ்டபந்தனம்” என்ற எண்வகைப் பிணைப்பு ஆகும்,

அஷ்டபந்தனம் என்ற சொல், நம் நாட்டில் மருந்து சாத்துதல் என்ற வழக்கச் சொல்லால் குறிக்கப்பெறுதல் கண்கூடாகும். ‘பாலுண் குழவி பசுகுடர் பொறாதென்று தாயுண் மருந்தென, திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்ற பொற்பாவை’, அவள் குழந்தைகளாகிய உயிர்தொகுதிகளெல்லாம் இனிப் பிறவி எனும் பெரும் பிணியுறாமை வேண்டி, கருவறையில் மருந்தேற்றுக் கொள்ளுதலே வழக்கச்சொல்லாக வந்ததெனில் மிகையாகாது.

இதனை ஸிவாகமங்கள் மிகவும் விரிவாக எடுத்து விளக்குகின்றன. இறைவனாகிய லிங்க மூர்த்திக்கும் அவனருட்சக்தி வடிவாம் அன்னை பீடசக்திக்கும் உள்ள பிணைப்பாம் அஷ்டபந்தனம் குறைவுபடின் மக்கட்கு ஏற்படும் தீமைகள் பற்றி பற்பல விதமாக விரித்துக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு இறைவனிடம் உயிர்களை பிணைத்தலே பந்தனம் - கட்டுதல் என்பதாக பேசப்படுகிறது. இறைவன் தன்னில் நீங்காத அருட் சக்தியை ஆணை வழியே ஐந்தொழிலும் தன் வயத்தாற் செய்யும் திறமே மேலே கண்ட சொல்லின் பொருளாகும். இந்த சக்திநிபாத நிலையே ஸிவசக்தி ஸமாயோகம் எனவும், பரையோகம் எனவும் ஆகமங்கள் பேசும்.

“சூஜ்யா ஸாவெதயா”

என்பது ஸிவஜ்ஞானபோதம். இறைவன் அஷ்டமூர்த்தி வடிவினன். அவனை 8 சக்திகளின் துணைகொண்டே இணைத்தல் வேண்டும். நிலம், நீர், தீ, வளி, விசம்பு, கதிர், மதி, உயிர் என எண்வகையானே இறைவனது திருமேனி பேசப்படுகிறது. இவ்வட்ட மூர்த்தங்களும்,

ஊஷா ஸா ஸாக்ஷிணி ஸக்திஸூஹஸஸாவி ஸஹீ |

ஸிவாஹிநஃ டயாஹீநஃ ஸிவஸாக்ஷாந் நிஸகட்குஃ ||

என்றும், அக்னியில் சூடுபோல நீங்காத இறைவியின் பிணைப்பு இலாதொழியின் எந்தை கருணையுள்ளவராகார் என்பது ஸுதஸம்ஹிதை சிவநெறிக் கட்டுரைகள் — 85 — சிவநெறிக் கழகம்

வாக்யமாகும். இந்த எட்டுப்பொருட்களிலும்
உட்பொருளாக பரதேவதை ஊடுருவி இருப்பதாலே
உலகம் முறையே நடைபெறுகிறது என்பதை,

கூ. உதி.கா ஸஸிநி திழாஊள ஸுசிஊ

கூ. உதநாஸி வுஊஷெ வவநெ வயம் கூழி

கூ. ஸூஊதாஸி ஸுமினெ ஸிவிநீ கூழ ஊஷூ

நிஸூஸுதெஊவிதம் கூஊதெ யஊ ஸூஸூ

சந்த்ரனில் ஒளி நீயே, அருக்கனில் வெம்மை,
உயிர்களில் உணர்வு, காற்றினில் வேகம், நீரினில்
சுவை, சுடரில் ஒளி ஆகவே உன் பிணைப்பின்றேல்
எல்லாம் பொருள் அற்றதாக ஆகும் என்பது கருத்தாகும்.
இவ்வாறு தத்வமயமான கருத்துக்கொண்டதே
அஷ்டபந்தனமாகும். இந்த அஷ்டபந்தன முறைகளை
ஸஹஸ்ராகமம் இரண்டு விதமாகப் பேசும்.

சுவஊ வஊஷெவஊ ஊவிதம் வஊநகூஊ

வஊஊவாஊயொஊஊ ஸூஊஊவஊ ஊநஊஊவெஊ

வஊவஊஊஊஊ ஊஊஊ வஊவெஊ ஊஊஊஊ வஊஊ

சுவஊ லெஊவிஊ லெஊஊ வஊஷெவஊ ஊஊஊ

பக்வம், அபக்வம் என இரண்டு வகைப்படும்.
பக்குவம் என்ற முறை மருந்துகளை கலந்து தீயிலிட்டுக்
காய்ச்சதல். அபக்குவம் என்பது உரலில் பொடிகளைக்
கலந்து இடித்து எடுத்தல். இரண்டு வகையாகவும்

பந்தனம் செய்யலாம். ஆனால் இடித்து எடுத்தல்
தெய்வீகம். காய்ச்சுதல் மானுஷம் எனப்
பேசப்பெறுகிறது.

தி. லாமம் ஸகூரூஉணு.

அலாமம் கூநூரூஹகூ||

ஹகூரூஉணு ஹஹகம்

உயுஹிஷம் தி. வாகூ||

காஹாயணு தி. வாகம் ஸநாக

தஹைவ ரகதஹைகூ||

நவநீதம் தி. வாகஹநாக

ஹி. மூஹம் வாகஹை உ||

ஹி. மூஹாவ காஹை

வஹநம் வஹஹநகூ||

அதாவது, சுக்கான் பொடி 3பாகம், குங்குலியம்
2பாகம், கொம்பரக்கு 1பங்கும், தேன்மெழுகு முக்கால்
பங்கும், நற்காவி முக்கால்பங்கும், செம்பஞ்சு முக்கால்
பங்கும், வெண்ணை முக்கால் பங்கும், ஜாதிலிங்கம்
கால்பங்கும் கூட்டி திரும்பத் திரும்ப எட்டு முறைகள்
இடித்து எடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்யுமுன் கணபதி பூஜை,
புண்யாஹவாசனம் செய்து கொண்டு நெல்பரத்தி, உரல்
உலக்கைகளை கழுவி அதன்மேல் வைத்து, சந்தனம்,

புஷ்பம், வஸ்த்ராங்களால் அலங்காரம் செய்து உரலில் ப்ரஹ்மாவையும், உலக்கையில் விஷ்ணுவையும் முன்னர் கூறிய எட்டு த்ரவ்யங்களை யகாரம் முதல் ஹகாரம் முடிய எட்டு பீஜாக்ஷரங்களுடன் கூடிய அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் அபிமந்த்ரித்து சுற்றிலும் வைத்து சுக்கான் பொடியில் வ்ருஷாணியையும், குங்குலியத்தில் வீரபத்ரியையும், கொம்பரக்கில் கர்ஷிணியையும், தேன்மெழுகில் இந்துமதியையும், கற்காவியில் மாலினியையும், செம்பஞ்சில் மாதவியையும், வெண்ணையில் ரமணியையும், ஜாதி லிங்கத்தில் வாமினியையும் பூஜித்து, தூப தீபங் கொடுத்து எல்லாம் ஸக்திமயமாக பாவித்து, ஸிவநாமம் பாடி இடித்தெடுத்து ஸில்பிகளைக் கொண்டு பீடலிங்கங்களுக்கு சாத்தும்படி செய்து பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும்.

ஜாதிலிங்கம் அளவில் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் குறைபடுதல் கூடாது என்பதாகவும், இவ்வாறு செய்யப்படும் அஷ்டபந்தனம் உயிர்ச் சத்துள்ள ரஸத்தின் சேர்க்கையால் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கெடாது பிணைப்புடன் இருக்கும் எனவும் இவ்வாறு செய்பவர் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைவார்கள் எனவும் காரணாகமத்தில் பேசப்பெறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமைகின்றேன்.

திருப்புகழும் ஸிவாகமங்களும்

திருச்சிற்றம்பலம்

சத்தென சொலுந் தாவில் சிவத்திலும்
சித்தென சொலுந் தேவி யிடத்திலும்
புத்திரப் பெயர் பூண்டி லகாணந்த
வத்துவின் கழல் வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பரம கருணாநிதியாகிய செவ்வேட் பரமன்
பேரருட்திறத்தால், ஆலவாயம்பதி ஆலயத்தே அமைந்த
அழகார் ஞான தானத் திருப்புகழ்த் திருச்சுபை அரை
நூற்றாண்டுகள் தொண்டாற்றி வளர்ச்சி பெற்று இன்று
பொன்விழா முகிழ்த்து மலரும் இந்த நன்னாளில்
ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனையும் ஒரு புல்லிதழாக
எண்ணி, “திருப்புகழும் ஸிவாகமமும்” என்ற
தலைப்பில் பணி செய்யுமாறு பணித்த விழாக்
குழுவினருக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறேன்.

ஸிவாகமம் என்ற கடலுள் மூழ்கி முத்தெடுக்கும்
முயற்ச்சியை நினைக்குந்தோறும் அவ்விற்ப மாக்கடல்
ஆழம் அறியாமல் இறங்கும் எனக்கு கம்ப நாடார் கூறிய

“ஓசை பெற்றுயர் பாற்கட லுற்றொரு

பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென

ஆசை பற்றி யறையலுந் தோன்.....

என்ற அவையடக்க பாடல் தான் நினைவுக்கு வந்தது.

“ஆதரம்பயில் ஆரூர்” தோன்றிய மரபில் வந்தவன் என்பது கருதியோ அல்லது ஆகமம் என்ற சொல்லால் உபசாரமாக அழைக்கப்பெறும், வாமம், லாகுளம், காபாலிகம், பைரவம், பாசுபதம் போன்ற மறைமொழிக் கொவ்வாத ஆகமங்களாம் பஃ நூல்களைப் பயிலாது “ஆசார பக்தியுடன் ஞானாகமத்தை யருள் ஆடானை” நித்தம் உறைபவன் என்ற பெற்றி கொண்டோ எனக்கு இந்த தலைப்பினை தந்தனர் போலும்! இறையருட்டுணை கொண்டு இத்தலைப்பின் கீழ் நுழைகின்றேன்.

ஆகமம் என்று சொன்னவுடன் அப்பெயர் சிறப்புப் பற்றி பல்வேறு ஸமயத்தவரும் தங்கள் தங்கள் நூலுக்கு அப்பெயரை சூட்டிக்கொண்டு அழைக்க முன் வந்துள்ளமை காண்கிறோம். எனினும் ஸ்ரீவாகமம் என்ற ஒன்றிற்கே ஆகு பெயராக அமைதலையும் காண்கிறோம். இதனை நமது ஆளுடைய அடிகள் “ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க”. “மன்னு மாமலை மயேந்திரமதனில் சொன்ன ஆகமம்” என்றெல்லாம் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். மேலும்

“வேதமோடாகமம் மெய்யாம் இறைவநூல் ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென்றுன்னுக”

என்றெல்லாம் பேசப் பெறுதல் காண்கிறோம். ஆகமம் என்ற சொல்லின் பொருளை ஆய்ந்தால்,

ஆகதம் ஸிவவக்த்ரேப்ய: கதஞ்ச கிரிஜாமுகே !

மதஞ்ச வாஸுதேவேன தஸ்மாதாகம உத்யதே !!

என்ற வாக்யப்படி ஸிவாகமங்கள், மஹேஸ்வரனின் மலர் முகத்தே தோன்றி, மலையரையன் பொற்பாவை கேட்டு, மாயோன் தனக்குணர்த்த அந்த மால் செய்த கோயிலாம் திரு இராமேஸ்வரத்தை இன்றும் நாணையும் காட்சியில் காணுகின்றோம். இந்த ஸிவாகமங்கள் இறைவன் தந்ததே என்ற பேருண்மையை

‘நாடருஞ் சுடர் தாணா வோது

சிவாக மங்களில் நாணாபேத வ

நாத தந்திர கலா மாபோதக - வடிவாகி

நால்விதந்தரு வேதா வேதமும்

நாடி நின்றதோர் மாயாதீத

மனோலயந்தரு நாதா ஆறிரு- புயவேளே’

- மாடம்பாக்கம் திருப்புகழ்

என்ற தனது திருப்புகழ் பனுவலிலும். மேலும்

“ஆகம சார சொருபா நமோ நம, என்றும்

- சிறுவைத் திருப்புகழ்

காண ஆகம வேத புராணநூல் பலவோதிய

காரணா கருணாகர - முருகோனே”

- திருப்போரூர் திருப்புகழ்

ஞானாபரற் கினிய வேதாகமப் பொருளை

நாணாதுரைக்கு மொரு - பெரியோனே,

- இராமேஸ்வரம் திருப்புகழ்

என்றெல்லாம் தன் வாக்கினாலேயே புகழ்ந்தும்,
 ஸிவாகமங்களில் காணப்பெறும் முக்கியமான
 மந்திரப்பகுதிகளான மூலமந்திரம் ப்ராஸாதம்,
 பஞ்சப்ரஹ்மம், ஷடங்கம் முதலியவைகளை,

பிரபை யொன்று பிராசாதாதிகள்
 சிவச டங்கமொ ட்சாணாதிகள் - ஸிவமோனார்
 தெளியு மந்திர கலாபா யோகிகள்
 அயல் விளங்கு சுவாமீ காமரு
 திருவ லஞ்சுழி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானோ
 - திருவலஞ்சுழித் திருப்புகழ்

எனவும், மற்றோரிடத்தில் மேலே சொன்ன ப்ராஸாத
 மந்திரங்களை ஆறு ஆதாரங்களில் சுழுமுனை நாடி
 வழியாக செலுத்தி ஸிவதர்ஸனம் செய்வது என்பதையும்
 அக்ஷரங்களின் நிலைகளையும் ஸிவாகமங்களில்,

ஆதாரேஸ்து சதுர்தனாருணருசிர் வாஸாந்த வர்ணாஸ்ரய:
 ஸ்வாதிஷ்டான மநேக வித்யுதநிபம் பாலாந்த ஷட்பத்ரகம் !
 ரக்தாபம் மணியூரகம் தஸதனை: டாந்த்யை: பகாராந்தகை:
 பத்ரைர்த்வாதஸபிஸ்த்வநாஹதபுரம்ஹைமம்
 கடாந்தாந்விதம்

மாத்ராபிர் தள ஷோடஸஸ்வரயுதம்
 ஜ்யோதிர் விஸுத்தாம்புஜம்
 ளம் சேஷத்யக்ஷர பத்ரயுகம்மவிலஸத்
 முக்தாபமாஜ்ஞாம்புஜம் !
 தஸ்மாதூர்த்வமதோ முகம் விகஸிதம்
 பத்ரஸ்ஸஹஸ்ரர்ச்சதம்
 நித்யானந்த மயம் ஸதாஸிவபுரம்
 பக்த்யா பரம் பாவயேத்” !!.

என்ற சீலோகங்களின் கருத்துக்களை நமது ஸ்வாமிகள்,

“மூலாதாரமொ டேற்றி யங்கியை

ஆறா தாரமொ டோட்டி யந்திர

மூலா வாயுவை யேற்று நன்குழி

முனையுடே

மூதா தாரம ரூப்பி லந்தர

நாதா கீதம தார்த்தி டும்புர

மூடே பாலொளி ஆத்து மந்தனை

விலகாமல்

மாலா டூனோடு சேர்த்தி தம்பெற

நானா வேதம சாத்தி ரஞ்சொலும்

வாழ்ஞா னாபுரி யேற்றி மந்திர

தவிசுடே

மாதா நாதனும் வீற்றி ருந்திடும்

வீடே மூனொளி காட்டி சந்திர

வாகார் தேனமு தூட்டி யென்றனை

யுடனாள்வாய்

- திருக்கடவூர் திருப்புகழ்

தனது அருட்பாவில் வியந்தமையும்:- ஸிவாகமங்களில்
ஞானபாதத்தில் காணப்படும்,

“சுநஸுநஸூவிதொநநு: சுதயா சுஜநாஸாஸுத:|

சுஸாதி ஸுஸுதி. வுஸாஸு சுஜயா ஸுஸுதயா||

என்ற ரௌரவாகம வாக்யத்தையும்,

அவையே தானேயா யிருவினையிற்

போக்கு வரவுபுரிய ஆணையிற்

நீக்கமின்றி நிற்கு மன்றே

என்ற மெய்கண்ட ஸ்ருதியையும்

“ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நின்றாய்” எனும்
திருமுறைச் சொல்லையும் இறைவன் ஒன்றாயும்,
வேறாயும், உடனாயும் நிற்கும் நெறியினைத் தனது
பாடலில்

அன்னியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
தெளிதருஞ் சித்தர்க்குத் தெளி சிற்கொந்
த மலை

- காஞ்சீபுரம் திருப்புகழ்

என்ற பனுவலாலும் ஆகம ஸாரங்களை
எடுத்தியம்பியும், முக்கியமாக ஸிவாகமங்களில் காணும்
சரியை, கிரியை, நெறிகளான தொழுதல். அவனது
இயல்பு புகழ்தல், மலர்கொண்டு திருவடி அர்ச்சித்தல்,
அன்புடையவனாக இருத்தல், திருக்கோயில்
விருப்போடு வலம் வருதல், முதலிய நெறிகளை,

“உனைத்தினந் தொழுதிலனுன தியல்பினை
உரைத்திலன் பலமலர் கொடுனடியினை
உறப்பணித்தில னொருதவ மிலனுன - தருள் மாறா

உளத்துளன் பினருறை விடமறிகிலன்
விருப்பொடுன் சிகரமும் வலம் - வருகிலன்
உவப்பொடுன் புகழ்துதிசெய விழைகிலன்

-மலைபோலே”

- திருப்பராங்குன்றம் திருப்புகழ்

என்று தன் ஆற்றாமையால் விளக்குகிறார். திருமுலர்
போலவே இவரும் ஸிவாகமங்களின் எண்ணிக்கை 28

என்பதையும் அவை சரியை, கீரியை, ஞானம், யோகம் என
நான்கு பகுப்பிணையுடையது என்பதையும் அவ்வழி நின்றார்
ஆறு ஆதாரங்களின் வழியே இன்ப வீடெய்துவார்
என்பதையும் சிறப்பாக ஜீவனும் ஸிவனும் ஒன்றே என்பார்
மதமாகிய மனத்திருள் நீங்கவும் விளக்கமாக

“நாவேறு பாமணத்த பாதாரமே நினைத்து
நாலாறு நாலுபற்று - வகையான

நாலாறும் ஆகமத்தின் நூலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த - நெறியாக.

- ஸ்வாமிமலைத் திருப்புகழ்

இன்னும் பலவிடங்களில்

“பதி பசு பாசோபதேசம் பெறவேணும்”

- வயலூர் திருப்புகழ்

பசுபாசமும் விட்டஅறி வாலறியப்

படுபூரண நிஷ்

களமான”

பதிபாவனையுற் றநுபூதியிலப்

படியே அடைவித் தருள்வாயே”

- கருவூர்த் திருப்புகழ்

என்றெல்லாம் வருதலாலும் இறைவன் அடியெடுத்துக்
கொடுக்க வெளிவந்த திருப்பனுவல் ஆதலாலும்
‘திருப்புகழ் பா முழுவதும் ஸிவாகம ஸாரமே’ என்று
கூறின் மிகையாகாது. அகச்சான்றுகளாலும் ஸ்வாமிகள்

வாழ்க்கைத் திருக்குறிப்பில் ஸிவாகம நெறிகளின் படிக்கே,

“ஹஜெஷெஷஃ ஸிவாயஸு”

என்ற மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே” என்னும் பெருநெறி பிடித்து ஆலயங்களையும் அடியார்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடிப் பரவியுள்ள சான்றுகளாலும் அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் நெறிகள் முழுவதும் ஸிவாகமத் திருநெறியே, என்று கூறிக்கொண்டு அமைகின்றேன்.

வேதாகமச் சித்ரவேலாயுதன் வெட்சியூத்த தண்டைப் பாதாரவிந்த மரணாக அல்லும்பகலுமில்லாச் சூதானதற்ற வெளிக்கே யொழித்துச் சும்மா விருக்கப் போதாயினி மனமே தெரியாதொரு பூதர்க்குமே

இராமேஸ்வரம் மூர்த்தி-தல-தீர்த்தச் சிறப்பு

மூர்த்தி

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினற்கு
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

என்றனர் தாயுமானார். அம் மணிமொழிக்
கிணங்க மும்மைப் பெருநலங்கள் ஒருங்கே அமைய
பெற்ற புண்ணிய மிகுத்தது தேவப்பதியாகும்
திருஇராமேஸ்வரம். இந்தத் திருப்பதியில் எழுந்த
கந்தமாதனபர்வத ஸிகரத்தில் ராமபிரான் ஸிவலிங்கப்
ப்ரதிஷ்டை செய்ததாக கூர்மபுராணம் பேசுகிறது.
ஆனந்த ராமாயணம், அத்யாத்ம ராமாயணம் முதலிய
நூல்களிலும் இவ்வாறே காணப்படுகிறது. இராவண
வதம் முடிந்த பின்னர் ஸீதையுடன் புஷ்பக விமானத்தில்
வரும்போது ஸேதுவையும் மைநாகம் முதலிய
பர்வதங்களையும் ஒவ்வொன்றாகப் பிராட்டியாருக்கு
ராமன் காட்டி வருகையில், இராமேஸ்வரம் வந்தவுடன்
நான் முன்னரே வணங்கி அனுக்ரஹப் ப்ரஸாதம் பெற்ற
மஹாதேவப்ரபுவைக் காண்பாயாக என்ற பொருள்
உள்ள, ‘அத்ரயூர்வம் மஹாதேவ:
ப்ரஸாதமகரோத்ப்ரபு:’ என்ற வாக்யம் வால்மீகி
இராமாயணத்தில் காணப்படுகிறது.

இராவண வதத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட
ப்ரஹ்மஹத்யாதி தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டு
ஸீதாபிராட்டியுடன் வந்து மணலால் லிங்கம் அமைத்து
பூஜைகள் செய்ததாக ஸேது மாஹாத்ம்யம் பேசுகிறது.

இராமர் அயோத்தி சென்று முடி சூட்டிக்
கொண்ட பின்னர் யாத்திரையாக இராமேஸ்வரம் வந்து
தீர்த்த ஸ்நானங்கள் செய்து ஸிவாராதனம் செய்து
த்ரிகூடமலையின் ஸிகரத்தின் மீது அமைந்துள்ள தலம்
ஆகையால் ஸிவாகமங்களில் மகுடம் என்ற ஆகமப்படி
தொகுத்த த்ரிகூடாசல பத்ததி என்ற பூஜாபத்ததியின் படி
உத்ஸவங்கள் விழாக்கள் நடத்தியதாக ஆனந்த
ராமாயணம் யாத்ராகாண்டத்தில் காணப்படுகிறது.
ஆகவே எக்காரியத்தின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும்
ஸ்ரீவபெருமான் வழிபாடு வலியுறுத்தப் பெறுகின்றன.
இதனையே, 'அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி',
என்று கூறினாற் போலும் நமது வாதவூரடிகள்.

ஸ்தலம் தோன்றிய காலம்

இராமாயண காவ்யத்தை நோக்குமிடத்து,
த்ரேதாயுகத்தில் நடந்ததாக தெரியவருகிறது. நமது
ஸம்ப்ரதாயங்களின்படி எக்கார்யத் தொடக்கத்திலும்
தேசகாலஸ்மரணங்கள் செய்து துவங்குவது வழக்கமாக
காணப்படுகிறது. அந்த கணக்கின் படி இரண்டு பரார்த்த
காலத்தை ஜீவிதமாகவுள்ள ப்ரஹ்மகல்பத்தில்
ப்ரஹ்மாவிற்கு இரண்டாயிரம் சதுர்யுகங்கள் ஒரு பகல்
எனவும் அதன் முதற்பகுதியில் இரண்டாவது ஜாமத்தில்
மூன்றாவது முஹூர்த்தத்தில் ஏழாவது மனுவாகிய

வைவஸ்வத மனுவின் ஆட்சிகாலத்தில் இருபத்தி எட்டாவது சதுர்யுகம் தற்போது நடைபெறுவதாகப் பேசப்படுகிறது.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் காணப்படும் வருஷம் மாதநக்ஷத்ர திதி லக்ஷணங்களையும் க்ரஹநிலைகளையும் ஜோதிட முறையில் கணித்ததில் வால்மீகி மஹரிஷி குறிப்பிட்ட நாள் பதினெட்டாவது சதுர்யுகத்தில் தான் அமைகிறது.

சித்திரை மாதத்தில் புனர்வசு கூடிய கடகலக்ஷத்தில் பஞ்சமியில் ஸேநாதிபதியாக்குவிக்கும் ஸுரீர்யன் உச்சமும், ராஜபதவி தரும் செவ்வாய் உச்சமும், சக்ரவர்த்தியாக்கும் குரு உச்சமும், லக்ஷ்மி ஸம்பன்னராகச் செய்யும் ஸூக்ரன் உச்சமும், ராஜராஜாக்களையும் அடிப்பணியச் செய்யும் ஸனி உச்சனாகவும், குரு சந்த்ரஸமாயோகமும் கூடிய தினம் ஏற்படுகிறது. (இதனை பிரபல ஜர்மானியர் ஒருவரும் கணக்கிட்டு சரி என ஒப்புக்கொண்டு எழுதியுள்ளார்)

ஆகவே இராமபிரானால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஸ்தலம் தோன்றி பத்து சதுர்யுகங்கள் கடந்து விட்டன என்று இதன் தொன்மை புலனாகிறது. இதனை ஸ்காந்த புராணம் பாடிய பெரியார், “ஏதிலாக் கற்பம் எண்ணிலா சென்றன் ஆதலால் இக்கதை ஆனந்தமாம்” என்று கூறியபடி இராமகதை, கடல் கடந்த ஸுமத்ரா, ஜாவா, முதலிய தீவுகளிலும், நேபாளம், திபேத் முதலிய இடங்களிலும் பல பல மாறுபாடுகளுடன் பேசப்படுவதன் உண்மை விளங்குகிறது.

தீர்த்தம்

இந்த ஸ்தலத்துக்கு முக்கியமாக உள்ளது இராமன் ஆணைப்படி ஹனுமானால் மூட்டப்பட்ட தீ குளிர்ந்து ஸீதாதேவியின் கற்புக்கனலைத் தாங்கமாட்டாது அக்னி தேவன் எழுந்து வந்து வணங்கிய இடமாகிய அக்னி தீர்த்தம். இதில் முழுகி ப்ரஹ்மஹத்தி முதலிய பாபங்களை நீங்கப் பெறுதலையும் பற்றி ஸ்காந்தம் ஸிவமாஹாத்மய கண்டத்திலும் ஸலிதஸம்ஹிதையிலும் மற்றும் பாதம்புராணம், பராஸ்ரஸ்ம்ருதி, நாராயணஸ்ம்ருதி, ஜாமாலி முதலிய மஹரிஷிகள் ப்ராயஸ்சித்த விதிகளிலும் காணப்படுகிறது.

இந்த தீர்த்த ஸ்நான ஸேதுயாத்ரா முறை முதலில் உப்பூர் விநாயகர் ஸந்நிதியில் தொடங்கி பின்னர் நவக்ரஹ ரூபமான தேவிபட்டினத்தில் ஸ்நானம் செய்து பாம்பன் வந்திறங்கி பைரவ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து தீர்த்த ஸ்நானத்துக்கு அதிகாரியாகிய பைரவர் அனுமதிபெற்று பின்னர் இராமேஸ்வரம் அடைந்து ராமலக்ஷ்மண தீர்த்தங்களில் ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு அக்னி தீர்த்தம் முதல் ஸர்வ தீர்த்தம் வரை 64 தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானங்கள் முடித்து தனுஷ்கோடிக்கு சென்று முக்திக்குப் படிகளாக விளங்கும் தத்வங்களான படிகளை 36 ஸ்நானங்களால் கடந்து தானம், ஜபம், தென் புலத்தார் கடன் முதலியன செய்து மீண்டும் இராமேஸ்வரம் வந்து கோடி தீர்த்த ஸ்நானம் செய்து மலைவளர் காதலியுடனாகிய இராமநாதப் பெருமானை சிவநெறிக் கட்டுரைகள்

வணங்கி வாயார வாழ்த்தி
வேண்டுவனவெல்லாம் பெற்று தீர்த்தக்கரையில்
அறியாமல் செய்த குற்றங்கள் நீங்க மீண்டும் கோடி
தீர்த்தத்தில் முழ்கி தீர்த்தப்ராஸாதம் பெற்றுக் கொண்டு
மேலவாசல் விநாயகரிடம் விடை பெற்று
திருப்புல்லணை சேர்ந்து ஆதிஸேதுவில் முழ்கி
ஆதிஜகன்னாதனை தரிசனம் செய்து கொண்டு
தரிசித்தவர்கள் பிறப்பை யொழிக்கும் ஆதிசிதம்பரம்
என்னும் திருஉத்தரகோசமங்கை சேர்ந்து அங்குள்ள
அகிலாண்டகோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகரான ஆனந்த
நடராஜ மூர்த்தியின் திருப்பாதத்தினை வணங்கி இம்மை
மறுமை நலன்களைப் பெறுதல் ஸேது யாத்ரையின்
முறையாகும்.

ஸேதுவில் ஆடி மற்றும் தை மாத அமாவாஸை
தினங்களிலும், க்ரஹண புண்ய காலங்களிலும் மற்றும்
மஹோதய அர்த்தோதய புண்ய காலங்களிலும்
ஸ்நானம் செய்பவர்கள் மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி
சாராது ஸிவமாந்தன்மை பெற்று நலமாம் பெறுவாழ்வு
பெறுவர் என்பது திண்ணம். இதனை,

“சேதுஸ்நானம் கீர்த்திதம் ஸத்கதாயா:
பூஜாம் ஸம்போ: ஸ்ரீபதேஸ் ஸத்வ்ரதானி!
தானம் ஸ்ராத்தம் கர்ம நாகப்ரதிஷ்டம்
குர்யாதேதௌ ப்ராப்நூயாத் ஸந்ததிம் ஸ:!!”

பலதீபிகை என்ற ஜோதிட நூலில் புத்ர
அபேணைக்ஷயுள்ளவர்கள் அவஸ்யம் செய்தல்
வேண்டும் என்று கூறுகிறது என்று கூறிக்கொண்டு
அமைகின்றேன். திருவருள் எங்கும் நின்று நிலவுவதாக.

அன்னை எழுவரின் அருள்மிகு தத்வங்கள்

“ஒலியாகி உயிராகி குருவாகித் திருவாகிக்
கலையாகி நிலையாகிக் கண்ணாகி விண்ணாகி
மலையாகி விளங்குகின்ற வருமன்னை வைணவியே
அலையாத அமைதி தரும் அன்பே நீ அருள்வாயே!”

ஒங்காரத்தின் உட்பொருளாய் என்றும் நீங்காத
பேரொளியாய் விளங்கும் பராஸக்தியாம் அன்னையை
'ராஜராஜேஸ்வரி', 'லலிதா', 'த்ரிபுரஸுந்தரி', 'ஸ்ரிவகாமி',
'காமாக்ஷி', 'மீனாக்ஷி' எனப்பலப்பல நாமங்களால்
மக்கள் இனத்தவராகிய நாம் அழைக்கிறோம்.
'இப்படியன் இன்னிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்
இவனிறைவன் என்று எழுதி காட்டொணாதே!' என்பார்
நாவுக்கரையார்.

உலகத்தில் ஒழுக்க நூலாகிய வேதாகமங்கள்
'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ'
என்று எங்கு வாக்கு, மனது முதலியவை எட்டக்கூடாத
நிலையில் உண்டோ அந்த இடமே அன்னையின் இடம்
எனப்பேசும். இத்தகைய மனம் வாக்கு கருவி
கரணங்களுக்கு எட்டாத ஒலியின் உயிராகிய பலனாம்
ஒளியாகி நிற்கும் இடமே, நாத விந்துக்களின் இடம்
எனக் கூறினார் மேலோர். நாதம் நீண்டு செல்லும்
இயல்புடையது. விந்து ஒளிவட்டம். ஓரிடத்தில்
தோன்றிய ஒளிவட்டம் விரிந்து, பரந்து ஒளிவிடுதல்
காண்கிறோம்.

இத்தகைய நாதவடிவான தத்வம் ஸிவ தத்வம் எனவும், ஒளிவடிவான விந்து ஸக்தி தத்வம் எனவும் ஆன்றோர் கண்டனர். இந்த ஒலி, ஒளி இயக்கம் என்றும் பிரிக்க முடியாததாகும். இந்த இயக்கத்தின் விரிவே உலகமாக, உடலாக, உண்ணும் உணவாக விரிந்தன என்பது நூல்களில் காணப்படுகிறது.

எந்தப் பொருளையும் உண்மை காண்பதற்கு காண்டல், கருதல், உரை, அபாவம் என்ற நால்வகை ப்ரமாணங்களால் = அளவைகளால் அறியப்படும். கண்களால் காணுதல் காட்சி எனவும், கட்டிலனாகா விடினும் கருத்தின் துணை கொண்டு இந்தப் பொருள் இங்கு உள்ளது என்பதை பிறிதோர் இயக்கத்தினால் உணர்தல் கருதல் எனவும், கண்ணால் கண்டும், கருத்தினால் உணர்ந்தும் அறியமுடியாத பொருளை ஆன்றோர் எழுதிய நூல்வழி உணர்தல் உரை என்றும் சொல்லப்படும். எந்தப் பொருளையும் இல்லை என்று கூறும் உணர்வு முன்பு இருந்தமை பற்றி எழுந்ததே அன்றி 'இல்லது தோன்றாது' என்ற முதுமொழிப்படி முன்பு இருந்ததை உறுதிப்படுத்தும் ஆதலில் அபாவம், என நான்கு தகுதிகளால் ஒரு பொருளின் உண்மை உணர்தல் கூடும் என்பது நமது பெரியோர் கண்ட முடிவாகும்.

ஈண்டு ஸிவம் என்ற ஒலியும் ஸக்தி என்ற ஒளியும் சேர்ந்த இயக்கமே உலக பரிணாமம் என்பதை அருணகிரிநாதர் 'நாத பிந்துகலாதி நமோ நம' என்று தனது திருப்புகழில் கூறியுள்ளமை காணலாம்.

சக்தி என்ற சொல் ஆற்றல் எனில் வேறாகாது! எத்தொழிலும் சக்தி இருந்தால் செயல்படுதலும் அஃது இல்லாதிடத்து ஓய்ந்திருத்தலும் கண் கூடாகும். இந்த நிலையில் நாம் காணுகின்ற உலகம், உலகத்துப் பொருட்கள் அனைத்தும் ஒரு சக்தியின் ஆற்றலின்றித் தோன்றுதலும் முறையே செயல்படுத்துதலும், மறைதலும் கூடாது ஆதலின் கண்ணுக்குப் புலனாகாது நுண்ணறிவினால் மட்டும் உணரப்படும் ஓர் சக்தியின் இயக்கமே என்பது பெறப்படுகிறது. அந்த சக்தி என்பதை நமது ஆன்றோர் இச்சை, க்ரியை, ஞானம் என மூவகையாகப் பிரித்துக் கண்டனர். இதனை வேட்கை, செயல், அறிவு எனவும் கூறினர்.

இத்தகைய ஆற்றல் உடைய சக்தி (இறைவி) ஆன்மாக்கள் ஆகிய நாம் உண்மை உணர்ந்து குறைவிலா நிறைவு பெறுதற் பொருட்டு நம்மீதுள்ள அளவில்லா கருணையால் உலகத்தையும் அதில் காணும் பல்வேறு பயன்களையும் தன்னிச்சையால் படைத்து ஆன்மாக்களாகிய நாம் அதனில் தோய்ந்து இன்ப துன்பங்களில் மூழ்கிச் செயற்படுமாறு செய்வித்தும், நல்லறிவு தோன்றிய இடத்து இப்பொருள்களின் நிலையாமை உணர்ந்து என்றும் வற்றாத, முற்றாத இன்ப வாழ்வின் இயல்பினை (ஞானம்) அறிவுக்கு அறிவாகி நின்று உணர்த்தியும், செயல்படும் நிலையை 5 தொழில்களாக நமது நூல்களில் பேசப்படுகிறது. இந்த ஐந்தொழில்களையும் நம் போல் கருவி காரணங்களின் தொடக்கின்றித் தன் வயத்தால் ஸன்னிதி மாத்திரையானே நிகழ்த்தி அருள்

பாலித்த வடிவங்களே திரு உருவங்களின் தோற்றம் ஆகும்.

நம்முடைய மனதில் எழும் அஸுர ஸக்திகளான காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்யம் என்ற அறுவகை தீயஸக்திகளின் எழுச்சிகளை உருவகப்படுத்திப் பெயர் தந்து மது, கைடபன், ஸும்பன், நிஸும்பன், ரக்தபீஜன், மஹிஷன் முதலிய அஸுரர்களாக்கி அவைகளை பரதேவதையாகிய அன்னை பராஸக்தியின் திருவருள் கொண்டு நீக்குவதே (ஞானஸக்தியால் அவர்களை ஒழித்தல் என்பதாகவும் உணர்ந்த எழுந்த கதைகளே மார்கண்டேய புராணத்தில் காணப்பெறும் 'தேவீ மாஹாத்ம்யம்' என்ற நூலாகும். பல்வேறு ஆற்றல்களின் விளக்கங்களை தேவீ பாகவதத்திலும் ஸாக்த நூல்களாகிய லலிதோபாக்யானம் டாமர்யாதி தந்த்ரம், குலார்ணவம், ருத்ரயாமனம், காமகலாவிலாஸம், முதலிய நூல்களில் காணலாம்.

ஸைவாகமங்களில் திருக்கோயிலை மனித ஸரீரத்திற்கு உவமை கூறி அந்த ஸரீரத்தின் ஆன்மாவை (பசு) நந்தி தேவரையும் ஆன்மாவின் நாயகராக உள்ளிருக்கும் (பதி) ஸிவபெருமானையும் கூறி தீயஸக்திகளை (பாஸம்) பலியிடுதல் மூலம் பலிபீடத்தையும் கூறியுள்ளமை காணலாம். க்ரோத ஸக்திகளை அடக்கும் அன்னை ஸக்தி தத்வம் எழுவரை பூஜித்தும் அவர்கள் முன் பலியிடும் நிகழ்ச்சி வழிபாடுகள் பேசப்படுகிறது. திருக்கோயிலில் பரிவார தேவதைகள் வைக்கப்பெறும் முறையில் கோயிலின்

வலது பக்கத்தில் (தோள்) புஜம் வலிமைக்கு அறிகுறி ஆதலின் அந்த ஸ்தானத்தில் வலிமை தரும் ஸக்திகளாக ஸப்தமாதர்களையும் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும் என அஜிதம், ஸுப்ரபேதம், வீராகமம், ஸந்தான ஸம்ஹிதை முதலிய ஆகமநூல்களில் காணலாம். 'ஸ்ரீ மாத்தே நம:' என்பது லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தின் தொடக்க மந்த்ரமாகும்.

பொதுவாக நமது பாரத தேசத்தில் கொற்றவை வழிபாடு சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்துள்ளது. மஹிஷாஸுரமர்த்தினியை கொற்றவை என்றும் காடுகிழள் என்றும் சங்க நூலாகிய சிலப்பதிகாரம் பேசுகிறது. வடநாட்டிலும், கொற்றவை வழிபாடு (துர்க்கா பூஜா) சிறப்பாக இன்றும் நடைபெறுவது காணலாம். இந்த வழிபாட்டு நெறியில் அன்னை எழுவரையும் ஒரே வரிசையில் வைத்து வழிபடும் முறை எல்லா முக்கிய சிவாலயங்களிலும் காணலாம்.

இறைவன் நிகழ்த்தியதாகக் கூறப்படும் அட்டவீரட்டச் செயல்களுக்கு ஒப்ப அன்னையும் தனது பராக்ரமத்தில் அழிவிலா வரம்பெற்ற அஸுரர்களான மதுகைடபன், மஹிஷன், ஸும்பநிஸும்பன், ரக்தபீஜன், தூம்ரலோசனன், மன்மதனின் சாம்பலில் இருந்து உருவான பண்டாசுரன் முதலிய அஸுரஸக்திகளைப் போராடி வெற்றி பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் தேவ் மாஹாத்ம்யம் என்ற நூலில் காணப்படுகிறது.

ஆதிபராஸக்தி தன்னுடைய அம்சமான
 ப்ராம்ஹீ, மாஹேஸ்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ,
 வாராஹீ, மஹேந்தரீ, சாமுண்டி என்ற ஏழு ஸக்திகளைத்
 தோற்றுவித்து அஸுரர்களைப் பந்தாடி அழித்தாள்
 என்றும் காணப்படுகிறது. இந்த அன்னைகள் எழுவாரில்
 நடுவில் வைஷ்ணவி என்ற மாதாவையும் அல்லது
 சாமுண்டி என்ற கொற்றவையையும் சிறப்பாகக்
 கொண்டு திருவுருவப் படிமங்கள் அமைத்துப்
 பூஜிக்கவும், தனித்தனிக் கோவில்கள் வழிபாடு
 செய்யவும் விதிகள் அஜிதாகமத்தில் அமைந்துள்ளது.

எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் ஸப்தமாதர்கள்
 திருவுருவங்கள் இருந்தாலும் அன்னை எழுவருக்கு என
 தனிக் கோயில்கள் அமைந்துள்ள இடங்கள் ஒரு
 சிலவேயாகும். பழமை வாய்ந்த கோயிலாகக்
 கருதப்படும் திருச்சி மாவட்டம் செல்லியம்மன்
 கோவிலும், முகவை மாவட்டம் திருப்புத்தூரில் உள்ள
 பூமாயியம்மன் கோயிலும் ஆகும். விழுப்புரம் அருகில்
 உள்ள 'திருவக்கறை' வக்ரகாளியம்மன் கோயிலும்,
 சென்னையில் வேளச்சேரியிலும் இன்னும் சில
 இடங்களில் ஸப்தமாதர்களுக்குத் தனிக்கோயில்
 உள்ளன. நடுவில் தாமரைப் பூவில் உதித்த திருமகளின்
 அம்சமான பூமாயி என்ற வைஷ்ணவீ ப்ரதான
 தேவதையாக ஸப்தமாதர் கோயில் முகவை மாவட்டம்
 திருப்புத்தூரில் உள்ள திருக்கோயிலாகும்.

வைஷ்ணவி வழிபாடு மிகச் சிறந்தது, இதனை
 ஆதிபராஸக்தியாகிய பரதேவதையை த்யானம் செய்யும்
 சிவநெறிக் கட்டுரைகள் — 107 — சிவநெறிக் கழகம்

முறையில் இறைவன் பக்கத்திலுள்ள 'விந்திய
நிவாஸினி' என்ற ஸக்தி வைஷ்ணவீ என்ற வடிவத்தில்
இலக்கணமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

‘ஸௌவர்ணாம்புஜ மத்யகாம் த்ரிநயனாம்

ஸௌதாமினீ ஸன்னிபாம்

ஸங்கம் சக்கர வராபயஞ்ச தததீம்

இந்தோ: கலாம் பிப்ரதீம்!

க்ரைவேயாங்கதஹாரகுண்டலதராம்

ஆகண்டலாத்யைஸ்துதாம்

த்யாயேத் விந்த்ய நிவாஸினீம் ஸஸிமுகீம்

பார்ஸ்வஸ்த பஞ்சானனாம் !!

என்ற ஸ்லோகப்படி வைஷ்ணவி வடிவம்
பரமேஸ்வரனின் பராஸக்தியாகவே காணப்படுகிறது.

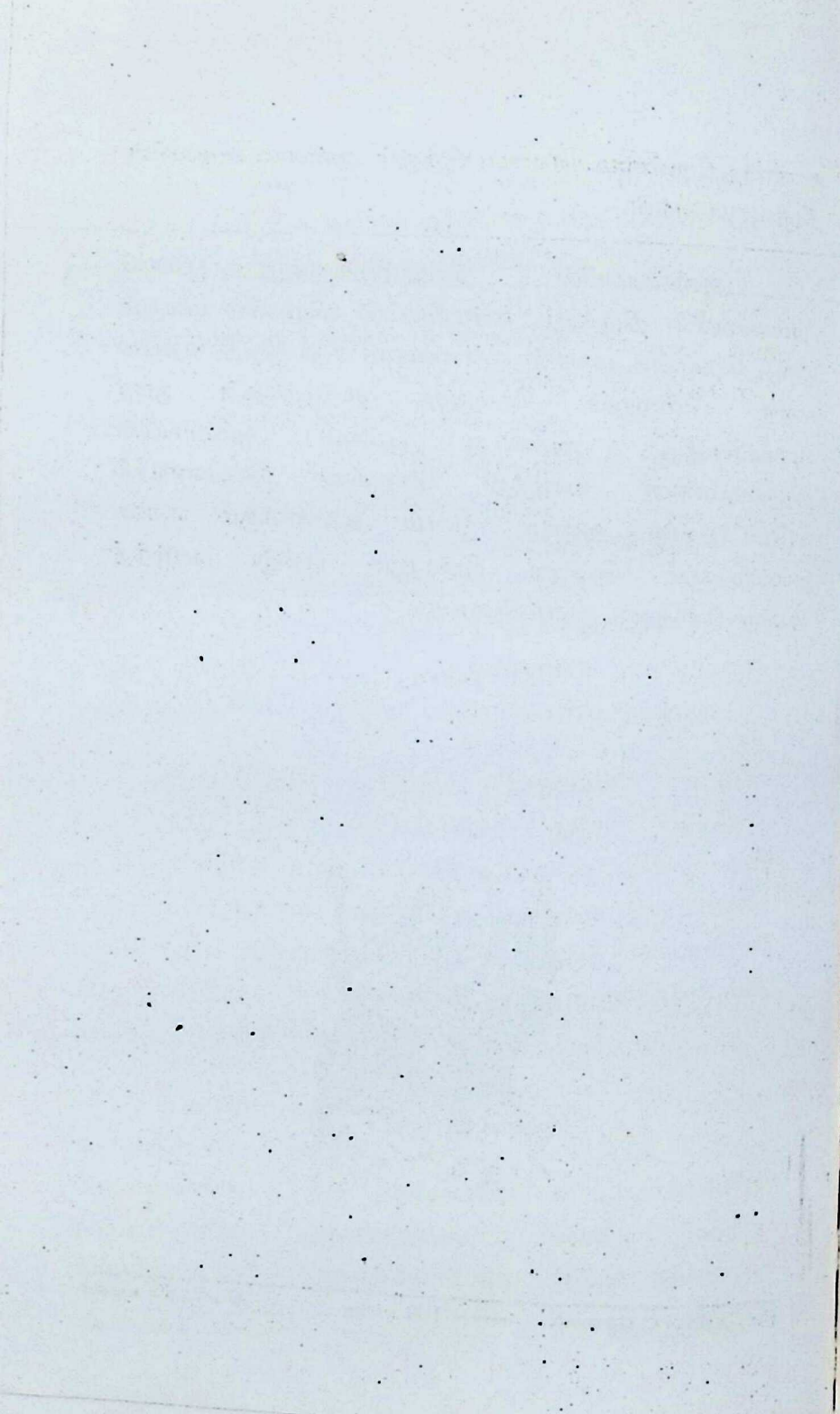
வடநாட்டில் காஷ்மீர் பகுதியில் உள்ள
வைஷ்ணவி மலைக்கோயிலிலும் தூர்கா, லக்ஷ்மி,
ஸரஸ்வதி என்ற மூன்று லிங்க வடிவாகவே வைஷ்ணவி
பூஜிக்கப் படுகிறாள். சென்னைக்கு அடுத்த திருமுல்லை
வாயிலிலும் அருளாளர் கனவில் வந்த வடிவமான
வைஷ்ணவி ஸிவஸக்தி திருவுருவாகவே
அமைந்திருத்தல் காணலாம்.

உலகன்னையாகிய பராஸக்தி ஆனம்
கோடிகளுக்கு அருள் பாலிக்க எழுந்த திருக்
கோலங்களின் ஒரே அமைப்பே ஸப்தமாதர்களின்
வடிவங்களின் அமைப்பாகும். மேலே கூறிய
நாதபிந்துக்களின் மூலத்தோற்றமே இந்த தத்வத்தை

உணர்த்தி நம்மை பரவசப்படுத்தும் அன்னை எழுவாரின்
திருவுருவங்கள்.

அண்மையில் நிகழ்விருக்கும் பூமாயி
அம்மையின் திருக்குட நன்னீராட்டு விழாவில் மலரும்
இந்த தெய்வீக மலரில் என்னையும் ஈடுபடுத்தி தெய்வ
மலர் பிலிற்றும் தேமதுரத் தமிழ்த்தேன் நுகர
வாய்ப்பளித்த அன்னை பூமாயி அம்மையின்
திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்கி இப்பணியில்
ஈடுபட்டுள்ள அன்பர் குழாம் அனைவரும் எல்லா
நலன்களும் பெற்று இன்புறுக என்று வாழ்த்தி
அமைகின்றேன். நலம் பெறுகுக.

பீமரத சாந்தி விழாவில் பிள்ளையார்பட்டி
டாக்டர் சிவமுநீ. K. பிச்சை சிவாசாரியருடன்

குன்றக்குடி ஆதீனத்தில் சிவநெறிச் செம்மல் பட்டம் பெறுதல்

